

ΚΟΝΤΡΑ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 457 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 3 ΜΑΡΤΗ 2007

0.80 ΕΥΡΩ

Τώρα και κουμπούρια
από τους «πραίτορες»!

Να ξαναζήγει
το 1979

ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ
ΑΚΟΜΑ ΚΙ ΑΝ ΨΗΦΙΣΟΥΝ
ΤΟ ΝΟΜΟ-ΠΛΑΙΣΙΟ

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

3/3: Malawi: Ημέρα μαρτύρων - Sudan : Ημέρα ενότητας 3/3/1918: Συνθήκη Μπρεστ - Λιτόφσκ (Ρωσία - Γερμανία) 3/3/1957: Απαραχθισμός Γρηγόρη Αυξεντίου (ΕΟΚΑ) 3/3/1968: Βομβητική επίθεση στις πρεσβείες Ελλάδας, Ισπανίας και Πορτογαλίας (Χάγη) 3/3/1971: Καταδίκη Winnie Mandela σε ένα χρόνο φυλάκιση 3/3/1918: Αναγνώριζεται με βασιλικό διάταγμα ο δῆμος Θεσσαλονίκης 4/3/1844: Τίθεται σε ισχύ το πρώτο ελληνικό σύνταγμα 4/3/2006: Ο Ρασμάν Καντίροφ γίνεται πρωθυπουργός Τσετσενίας 4/3/1923: Τελευταίο άρθρο του Lenin στην Pravda 4/3/1852: Θάνατος Nikolai Gogol (43 χρ) 4/3/1953: Θάνατος Sergei Sergeevich Prokoviev (61 χρ) 5/3/1913: Δολοφονία βασιλιά Γεωργίου Α' (Θεσσαλονίκη - Σχινιάς) 5/3/1951: Εκτέλεση 22χρονου Νίκου Νικηφορίδη για εσχάτη προδοσία (συγκέντρωσε υπογραφές για την ειρήνη) 5/3/1953: Θάνατος Ιωσήφ Στάλιν (73 χρ) 5/3/1818: Γέννηση Καρλ Μαρξ 5/3/1972: Ο Μίκης Θεοδωράκης εγκαταλείπει το ΚΚΕ 5/3/399 π.χ.: Εκτέλεση Σωκράτη (κώνειο) 5/3/1933: Το γερμανικό ναζιστικό κόμμα κερδίζει πλειοψηφία στο κοινοβούλιο (43.9%) 6/3: Ghana: Ημέρα ανεξαρτησίας (1957) - Guam: Ημέρα Μαγγελάνου - ανακάλυψης (1521) 6/3/1910: Κιλεέρ (εξέγερση αγροτών) 6/3/1964: Θάνατος Παύλου Α' - ενθρόνιση Κωνσταντίνου (24 χρ) 6/3/1994: Θάνατος Μελίνας Μερκούρη 6/3/1864: Ο Κωνσταντίνος Κανάρης γίνεται κυβερνήτης Ελλάδας 6/3/2001: Ίδρυση Κ.Ε.Π. 6/3/1906: Η Φινλανδία πρώτη χώρα που δίνει δικαίωμα ψήφου στις γυναίκες 6/3/1967: Η Svetlana Allilujeva ζητάει πολιτικό άσυλο στις ΗΠΑ 7/3: Laos: Ημέρα βετεράνων 7/3/1948: Προσάρτηση Δωδεκανήσων στην Ελλάδα 7/3/1968: Θάνατος Γιούρι Γκαγκάριν 7/3/322 π.χ.: Θάνατος Αριστοτέλη (Χαλκίδα) 7/3/1924: Αναγνώριση Σοβιετικής κυβέρνησης - αποκατάσταση διπλωματικών σχέσεων Ελλάδας με Μόσχα 7/3/1996: Ο Γιασάρ Κεμάλ καταδικάζεται σε 20μηνη φυλάκιση 7/3/1968: Θάνατος Yuri Alekseyevich Gagarin (31 χρ) 7/3/1974: Πρώτη γενική απεργία στην Αιθιοπία 8/3: Παγκόσμια ημέρα γυναίκας 8/3/1910: Καθιέρωση ημέρας γυναίκας (Κλάρα Τσέτκιν - Γερμανία) 8/3/1907: Γέννηση Κωνσταντίνου Καραμανλή 8/3/1965: Αρχή πολέμου Βιετνάμ 8/3/2005: Δολοφονία πρώην αυτονομιστή προέδρου Ασλάν Μασχάντοφ (Τσετσενία) 8/3/1966: Βόμβα του IRA καταστρέφει το αγάλμα του Nelson (Δουβλίνο) 8/3/1970: Δολοφονική απόπειρα κατά Μακαρίου 8/3/1995: Εκλέγεται ΠτΔ ο Κωστής Στεφανόπουλος 9/3/1992: Θάνατος Menachim Begin (79 χρ) 9/3/1945: Αρχή μεταφοράς εβραίων Θεσσαλονίκης στα ναζιστικά στρατόπεδα συγκέντρωσης 9/3/1948: Διακήρυξη ανθρώπινων δικαιωμάτων (ΟΗΕ) 9/3/1956: Ο Μακάριος εξορίζεται στις Σεύχελλες 9/3/1979: Πρώτο φύλλο εφημερίδας "Ποντικά" 9/3/1890: Γέννηση Vyacheslav Mikhailovich Molotov 9/3/1953: Ταφή Ιωσήφ Στάλιν (Μόσχα).

● Σκεφτήκατε μήπως όλη αυτή η κτευθυνόμενη υστερία για τους «κουκουλοφόρους» κρύβει και κάτι άλλο, πέραν της προβοκάτσιας; ●●● Μήπως, ας πούμε, κρύβει την επιδίωξη να περιχαρκαθούν και να απομονωθούν κοινωνικές συμπεριφορές και όχι πολιτικοί χώροι; ●●● Τι θα γινόταν, για παράδειγμα, αν μια μεγάλη μάζα φοιτητών γίνονταν «κουκουλοφόροι»; ●●● Όπως στην Κορέα, ας πούμε ●●● Όπου οι ΜΑΤάδες δε μπορούν ανενόχλητοι να διαλύουν μια διαδήλωση, γιατί η αντίσταση είναι σκληρή ●●● Μολότοφ, καδρόνια, μακριές αλουμινοβέργες και στρατιωτική οργάνωση για οδομαχίες ●●● Αλλά, προφανώς, αυτά είναι καλά και τα θαυμάζουμε μόνο όταν γίνονται μακριά ●●● Ο ΣΥΝ, που επισήμως τουλάχιστον είναι αντίθετος στο νόμο-πλαίσιο της Γιαννάκου, γιατί δεν αποδοκιμάζει (για να μην πούμε «διαγράφει», που δεν τους αρέσει) τα μέλη του που δρουν ως προπαγανδιστές της κυβέρνησης; ●●● Ή μήπως δεν ξέρετε ότι

στην περίφημη «επιτροπή πρωτοβουλίας» των «1.000» (που δεν είναι 1.000) πρωτοστατούν προβεβλημένα στελέχη του ΣΥΝ; ●●● Και με τον χωροφύλαξ και με τον αστυφύλαξ ο Αλέκος και οι συν αυτό ●●● «Θα βάλουμε το χαμόγελο στα όνειρα του καθημερινού Έλληνα» ●●● «Εγγραψε» και πάλι με τα υπέροχα ελληνικά του και τον ποιητικό του οίστρο ο μέγας Γιωργάκης ●●● Εκεί που μας τα χάλασε είναι όταν ανακάλυψε «περίεργες σχέσεις κυβέρνησης-κουκουλοφόρων» ●●● Πώς μπαίνεις έτσι στα χωράφια της Αλέκας; ●●● Πώς κλέ-

βεις την προβοκατορολογία από τον Περισσό που έχει το copyright; ●●● Τι παθαίνει ο άνθρωπος όταν θέλει να πιάσει το σφυγμό των «νοικοκυραίων» ●●● Διότι ο Περισσός διαχρονικά τις λέει αυτές τις παπαριές ●●● Ενώ ο Γιωργάκης τις ανακάλυψε εσχάτως ●●● Βλέπετε, πριν τρία χρόνια κυβέρνηση ήταν το ΠΑΣΟΚ ●●● «Οχι μεταξύ δύο ληστών, ε;», είπε ο Χρυσόδουλος, όταν η Γιαννάκου κάθησε ανάμεσα σ' αυτόν και τον Παπούλια ●●● Μη παίρνετε και όρκο, μεγάλε, γιατί μπορεί να πας στην κόλαση ●●● Συνεχίζοντας τις χαριτω-

μενίες, έδειξε την αγάπη του και το θαυμασμό του για τη θεοσεβούμενη υπουργό ●●● «Πάντως και ο μεσαιός ήταν εσταυρωμένος» ●●● Θηλικός Χριστός η Μαριέττα, σταυρωτές οι φοιτητές, ο Πόντιος Πιλάτος μας λείπει ●●● Τι κολωνάκιώσιμα Κατίνα είναι αυτή η κόρη του Τεγόπουλου; ●●● Θα τρίζουν τα κόκαλα του Κίτσου, που αν μη τι άλλο είχε μια αρχοντιά ●●● Ήξερε να φερθεί σαν μεγαλοεκδότης, βρε αδερφέ, και όχι σαν βούρλο ●●● Αμ' εκείνος ο Φυντανίδης ●●● Ρόμπα καπιτονέ στα γεράματα ●●● Να του 'χει κάνει την εφημερίδα φυλλάδα και αυτός απλώς να... διευθύνει ●●● Και να το παίζει και Νέστορας του (αστικού) Τύπου, τρομάρα του ●●● «Μουσολίνι» ως καρβανάς του στρατού, gay ως πολίτης ●●● Όπως του αρέσει του καθενός και σε μας λόγος δεν πέφτει ●●● Το «Μουσολίνι», πάντως, δεν του το έβγαλαν τυχάρια ●●● Ποιος ξέρει τι καψονόμυτρο είναι ο τύπος ●

◆ «Εάν δεν είναι ύποπτη, είναι πολιτικά αφελής η θέση πολλών (αριστερών;) συναδέλφων να ζητούν "Ανοιχτά Πανεπιστήμια" προκειμένου, συζητώντας, να διαβάλουν τον νόμο της Γιαννάκου. Ο νόμος θα ισχύσει ως έχει, μάλιστα (επίτροποι) θα συναλλάσσονται με τον εκάστοτε υπουργό, το υπουργείο θα έχει μπάσει τα ιδιωτικά πανεπιστήμια από τα σπασμένα παράθυρα, τα αμφιθέατρα θα μοιάζουν με τηλεοπτικά πλοτά που μοιράζουν εκατομμύρια, οι έρευνες θα κάνουν ορισμένους επιτηδευμένους καθηγητές πλούσιους, η έρμος θα επεκτείνεται. Μόνο με κλειστά πανεπιστήμια οι περιφρονημένοι από τη νέα τάξη και τα μίντια καθηγητές θα αντισταθούν (υπογραμμίζω) στον φονταμενταλισμό της αγοράς που θα σπάσει την πόρτα των πανεπιστημίων με τους

■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ <<Κ>>

- Ο Γ.Π. 20 ευρώ
- Σύντροφοι από τη Θεσσαλονίκη 100 ευρώ στη μνήμη του Κωστή Νικηφοράκη

φύλακες που θα αναλάβουν να τη φυλάξουν» (ο Γιώργος Βελτός στα «ΝΕΑ», διαγεστότατος και καιρίος).

◆ Ακμαιότατος επανήλθε στην ενεργό δράση ο Δρακουμέλ, προς μεγάλη θλίψη του Καραμανλή. Αφού πρώτα «περιποιήθηκε» τον Γιωργάκη, επαναλαμβάνοντας τη γνωστή δήλωσή, ότι δεν είναι ώριμος για πρωθυπουργός, στη συνέχεια «περιλαβε» τον Καραμανλή: «Δυστυχώς η εκλογική μας νίκη είναι βέβαια και όταν λέω "δυστυχώς" το εννοώ», είπε σε συνέντευξή του στο «Βήμα της Κυριακής». Σκεφτείτε τι θα λέει την επόμενη τετραετία, προκειμένου να φέρει μια ώρα γρηγορότερα τη Ντόρα στην αρχηγία της ΝΔ και μετά στην πρωθυ-

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

πουργία. Και θα έχει τότε «καβαλήσει» τα 90 ο βρυκόλακας. ◆ Εκεί που τον θαυμάσαμε, πάντως, τον Μητσotάκη ήταν όταν από τη μια υπερασπίστηκε τον Κυριάκο, που δεν ψήφισε την ανασθεώρηση του άρθρου 24, επειδή «δεν συμφωνεί με την κατεύθυνση που δίνει η κυβέρνηση» και από την άλλη υπερασπίστηκε, με το γνωστό του ύφος, την ουσία της κυβερνητικής ανασθεώρησης, καταγγέλλοντας: «Η μισή ελληνική γη είναι εκτός συναλλαγής και δεν μπορεί να αξιοποιηθεί. Αυτό δεν αντέχεται, προπαντός σήμερα που ο κυριότερος πλούτος που

μας απέμεινε είναι η ελληνική γη!» Όλα στο σφυρί. Μητσotάκης είν' αυτός. Με τον Κυριάκο, όμως, ακόμα δεν καταλάβαμε τι έγινε. Παραβίασε τη γραμμή του padre padrone ή απλώς κα-

ταψήφισε για να φωνάξει «παρών» το μητσotακέικο;

◆ Μέσα σε 65 μέρες θα πρέπει οι Δήμοι να εκδίδουν άδειες στα «καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος». Αν δεν έχει αποφανθεί ο Δήμος, θα λογίζεται ότι η άδεια έχει εκδοθεί! Αυτό προβλέπει Κοινή Υπουργική Απόφαση των Παυλόπουλου και Σιούφα. Γιατί τόση πρεμούρα; Οχι, βέβαια, για την αδειοδότηση κάποιου επαρχιακού καφενεύου. Για τα διάφορα «πολιτιστικά κέντρα» γίνεται όλη η φτιαξή. Για να μπορούμε να λειτουργούν ασύδοτα.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Στα πολλά χρόνια που πολιτεύομαι βλέπω για πρώτη φορά αυτό το φαινόμενο. Εμείς είχαμε πάντα πρόβλημα ως ηγέτες να πείσουμε τον λαό για μια πολιτική η οποία συναντούσε αντιδράσεις. Τώρα συμβαίνει το αντίθετο: η κοινή γνώμη προηγείται και ο πολιτικός κόσμος διατάζει. Ίσως τους έχουν χαλάσει πολύ οι δημοσκοπήσεις. Οι δημοσκοπήσεις κάνουν ζημιά και σ' αυτό.

Ερώτ.: Δεν τισπιστεύετε τις δημοσκοπήσεις; Τis πιστεύω. Αλλά όταν ο πολιτικός κάνει αυτό το οποίο οι δημοσκοπήσεις δείχνουν είναι κακός πολιτικός. Δηλαδή θα κάνουμε αυτό που ο λαός θέλει; Μα ο λαός είναι λογικό να θέλει πράγματα που δεν γίνονται.

Κωνσταντίνος Μητσotάκης

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Σε 15 μέρες θα είναι νόμος του κράτους (σ.σ. ο νόμος-πλαίσιο).

Μ. Γιαννάκου (απαντώντας στους πρωτάνεις που ζήτησαν διάλογο, όπως τους είχε υποσχθεί)

Ο στόχος της παρουσίας μας στο Αφγανιστάν είναι να σταθεροποιηθούν οι δημοκρατικοί θεσμοί. Οι στρατιώτες μας φέρνουν μια κουλτούρα του πολιτισμού και της βοήθειας, όχι των συγκρούσεων.

Ρομάνο Πρόντι

Η Ελλάδα είναι η τελευταία κομμουνιστική χώρα στον πλανήτη και αν δεν τρέξουμε να προλάβουμε τις εξελίξεις θα μας ξεπεράσουν οι χώρες που μέχρι χθες ήταν πίσω από εμάς.

Α. Λυκουρέντζος (βουλευτής ΝΔ, ΝΕΤ 105,8)

Είναι παιχνίδια αυτά που γίνονται με τις δημοσκοπήσεις και έτσι όπως γίνονται οι ερωτήσεις.

Γ. Παπανδρέου

Ποτέ άλλοτε αντικυβερνητικό κίνημα (σ.σ. αναφέρεται στο

ΠΑΣΟΚ) δεν έχει ενισχύσει τόσο πολύ πολιτικά την κυβερνητική παράταξη με την οποία υποτίθεται ότι συγκρούεται.

Ι.Κ. Πρετεντέρης (Βήμα)

Οι πανεπιστημιακοί (σ.σ. οι «1.000», που ποτέ δεν ήταν 1.000 και έχουν απομείνει καμιά σαρανταριά) συμφώνησαν ότι το κλειστό πανεπιστήμιο αποτελεί πράξη αυταρχισμού και αντιδημοκρατικής νοοτροπίας, ειδικά μάλιστα όταν πρόκειται για ένα νομοσχέδιο μάλλον "αναιμικό" που σε καμιά περίπτωση δε δικαιολογεί τη συνεχιζόμενη παράλυση των πανεπιστημίων.

Ολη αυτή η εμμονή με την ασφάλεια, ο διάχυτος φόβος, οι νέοι όλο και πιο βάνουσοι αντιπρομοκρατικοί νόμοι, η συνεχής παρακολούθηση, η κραυγαλέα παρουσία της αστυνομίας από τα αεροδρόμια μέχρι τα εμπορικά κέντρα. Δε γεννήθηκαν σε μια τέτοια χώρα. Και δεν μπορεί να τη νιώθω πατρίδα μου πια.

Μπλέιν Ρέινινγκερ («ψυχή» των Tuxedo Moon, για την «Bushland», όπως αποκαλεί τις ΗΠΑ)

Ξέρουμε τη συνταγή της επιτυχίας και τη συνταγή της απο-

τυχίας. Ελπίζω να επιλέξουμε τη συνταγή της επιτυχίας. Μπορούμε να πάμε πολύ καλά στις εκλογές, αρκεί να αποφύγουμε τα αυτογκόλ.

Δ. Παπαδημούλης (ευρωβουλευτής ΣΥΝ, εκπρόσωπος μειοψηφίας)

Δεν κερδίζει τις εκλογές το ΠΑΣΟΚ και αυτό είναι βαρύ πρόβλημα της χώρας, ότι η ΝΔ με τις αδυναμίες της έχει σίγουρη την επόμενη εκλογή. Χωρίς αυτό ασφαλώς η κυβέρνηση θα ήταν καλύτερη.

Κ. Μητσotάκης (Βήμα)

■ Στον αγγελικό κόσμο της διαπλοκής

Ντελίριο έπιασε τους Πασόκουσα το βράδυ του περασμένου Σάββατου, όταν διάβασαν στο «Πρώτο Θέμα», ότι ο Γιωργάκης σχεδιάζει τις διαγραφές των Βενιζέλου, Διαμαντοπούλου, Βερελή, Τσοχατζόπουλου, Λοβέρδου και Πάγκαλου. Γιατί τους έπιασε ντελίριο; Για δυο λόγους. Πρώτο, γιατί συνεργάτες του Γιωργάκη δεν κρύβουν τα αισθήματα μίσους προς τους «βαρόνους» του κόμματος και την απογοήτευση από τον αρχηγούλη τους που δεν έχει πάρει τη χατζάρα. «Αντί να αλλάξει αυτός το ΠΑΣΟΚ, άλλαξε ο ίδιος», συνηθίζουν να λένε εκείνοι που «δεν έχουν ως μητρική γλώσσα την ελληνική» (για να θυμηθούμε μια παλιότερη ατάκα του απύλουτου Πάγκαλου). Δεύτερο, γιατί δυο μέρες πριν (συγκεκριμένα, την Πέμπτη 22 Φλεβάρη) ο Γιωργάκης είχε συναντηθεί και συζητήσει με τον Θ. Αναστασιάδη, γνωστό και ως «άνθρωπο ειδικών αποστολών». Θεώρησαν, λοιπόν, οι Πασόκοι ότι κάθε άλλο παρά συμπτωματικό ήταν το δημοσίευμα, γνωρίζοντας μάλιστα πως ο Γιωργάκης έχει την άποψη ότι τα συγκροτήματα Λαμπράκη και Τεγόπουλου τον πολεμούν προσωπικά και είναι εύλογο να αναζητήσει στηρίγματα σε νεόκοπους εκδότες.

Βέβαια, ο Ευθυμίου και ο Αθανασάκης έσπευσαν αμέσως να διαψεύσουν το δημοσίευμα (αυτή είναι η δουλειά τους), όμως ο Γιωργάκης δεν έκανε καμιά προσωπική δήλωση. Αντίθετα, προσκάλεσε ανοιχτά τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ να διατυπώσουν τις απόψεις τους μέχρι το συνέδριο του Μάη, διότι το ΠΑΣΟΚ έχει ζητήσει πρόωρες εκλογές και σ' αυτές πρέπει να πάει συντεταγμένα.

Εμείς, πάντως, μείναμε με την απορία: τι ακριβώς συζήτησαν ο Γιωργάκης με τον Μαυροτρύπα καραγκιόζη στη συνάντησή τους;

■ Καλά ξεμπερδέματα

Βγήκαν τα μαχαίρια από τα θηκάρια στον ΣΥΝ και οι «σύντροφοι» των διάφορων φραξιών σφάζονται και πάλι (παλιά τους τέχνη κόσκινο). «Ο μεγάλος αντίπαλος του Συνταπισμού είναι ο Κουμουνδούρου, μια παγίδα αντιπαράθεσης στελεχών, μακριά από τα μέλη του κόμματος και την κοινωνία», δήλωσε ο Αλαβάνος, πετώντας το γάντι σε όσους αμφισβητούν την πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ και καλώντας τους για λύση των διαφορών στο συνέδριο, όπου το «δικό του» Αριστερό Ρεύμα έχει εξασφαλισμένη την πλειοψηφία.

Οι εκπρόσωποι των τριών φραξιών της μειοψηφίας κατηγορούν τον Αλαβάνο ότι τους πάει σε ένα συνέδριο-εξπρές, με προαποφασισμένο αποτέλεσμα, γεγονός που τραυματίζει τη φυσιογνωμία του ΣΥΝ και δημιουργεί κινδύνους για την ενότητά του. Εκείνο που δεν ακούστηκε ακόμα είναι ότι τους σπρώχνει εκτός κόμματος, αλλά δεν αποκλείεται ν' ακουστεί και αυτό στην κορύφωση της κρίσης. Ο Παπαγιαννάκης, πάλι, δηλώνει πως το ΠΑΣΟΚ μπορεί να είναι «πολιτικός συνομιλητής της Αριστεράς» και δεν διστάζει να πει πως για τον ίδιο η συμμετοχή στον προσυμφωνητικό διάλογο του ΠΑΣΟΚ θα ήταν «μια ενδιαφέρουσα δοκιμασία προγραμματικής αντιπαράθεσης και **σύνθεσης**»!

Στις 17-18 Μάρτη, λοιπόν, που συγκαλείται το Διαρκές Συνέδριο του ΣΥΝ, η αντιπαράθεση αναμένεται να κορυφωθεί. Η ομάδα Αλαβάνου δεν δείχνει να ανησυχεί και προωθεί ήδη τα παζάρια με τις συνιστώσες του ΣΥΡΙΖΑ, «γράφοντας» κανονικά τη μειοψηφία. Ο γραμματέας του ΣΥΝ Ν. Χουντής δεν δίστασε να δηλώσει πως «επί της ουσίας το Διαρκές Συνέδριο θα απασχοληθεί με την εκλογική τακτική, συγκεκριμενοποιώντας απόφαση του τελευταίου Τακτικού Συνεδρίου για ενίσχυση της συνεργασίας των δυνάμεων της Αριστεράς». Μ' άλλα λόγια, τζάμπα φωνάζουν οι της μειοψηφίας. Οι αποφάσεις είναι φαρμένες και... άμα τους αρέσει. Δύσκολα, όμως, η πλειοψηφία θα ρισκάρει μια ρήξη, γιατί αυτή μπορεί να κοστίσει πολύ προεκλογικά (ο Γιωργάκης караδοκει και αποδεδειγμένα μοιράζει πόστα και βουλευτικές έδρες). Ετσι, θ' αναζητήσουν και πάλι ένα συμβιβασμό, που στο προσκήνιο θα παρουσιαστεί ως «συμφωνία αρχών», ενώ στο παρασκήνιο θα στηρίζεται στη μοιρασιά των εδρών ανάμεσα στις «τάσεις».

■ Πλάτες στην κυβέρνηση κάνει το ΠΑΣΟΚ

Αγώνες και συναίνεση

«Δεν ήρθα εδώ για να σας ζητήσω να αποσύρετε το νομοσχέδιό σας!» Η φράση αυτή του Γ. Παπανδρέου, που πήγε προσωπικά και μίλησε στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής, στη συζήτηση για το νομοπλαίσιο, δίνει το μέτρο της αντιπολίτευσης που ασκεί το ΠΑΣΟΚ. Την επιλέξαμε ως την πιο χαρακτηριστική του κλίματος συναίνεσης που προσπάθησε να περάσει ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, «συμμαζεύοντας» έτσι τα στελέχη του και κόβοντάς τους κάθε διάθεση για αντιπολιτευτικές κορόνες.

Το ΠΑΣΟΚ, όπως ξεκαθάρισε ο Γιωργάκης, δεν πρόκειται να αποχωρήσει από τις διαδικασίες ψήφισης του νομοσχεδίου, αλλά θα πάρει μέρος με προτάσεις ακόμα και στην κατ' άρθρο συζήτηση. Δεν έγινε γνωστό τι θα κάνουν τα άλλα δύο κόμματα, αλλά μάλλον

ούτε αυτά σκοπεύουν να αποχωρήσουν. Ο Γιωργάκης κατέθεσε πρόταση τεσσάρων άρθρων και ζήτησε από την κυβέρνηση να την ψηφίσει. Και τι λένε αυτά τα άρθρα; Δημιουργούν ένα πλαίσιο στο οποίο χωράει άνετα ο νόμος-πλαίσιο της Γιαννάκου: πλήρη αυτοτέλεια, έλεγχος, αξιολόγηση και πιστοποίηση των ΑΕΙ-ΤΕΙ, εσωτερικοί κανονισμοί εντός 6 μηνών που ελέγχονται από ανεξάρτητη αρχή αξιολόγησης και πιστοποίησης, τετραετή προγραμματισμό και συμφωνίες των ΑΕΙ-ΤΕΙ με το κράτος για τη χρηματοδότηση, συγγράμματα και βιβλιογραφία στο Internet (με αποζημίωση των συγγραφέων).

Ευλόγως, λοιπόν, απάντησε στη συνέχεια η Γιαννάκου ότι «ο κ. Παπανδρέου στη βάση του πυρήνα των μετarrυθμίσεων προφανέστατα δεν είναι αντίθετος». Το ίδιο

επισημάναν και βουλευτές της ΝΔ που πήραν το λόγο και ο αναπληρωτής κυβερνητικός εκπρόσωπος στο briefing της επομένης: «Τα τέσσερα σημεία που κατέθεσε για την τριτοβάθμια εκπαίδευση ο κ. Παπανδρέου δε θα έλεγα ότι είναι ταυτόσημα, αλλά είναι πολύ κοντινά, ανταποκρίνονται στις λεπτομερειακές τελικές προτάσεις, οι οποίες έχουν εισαχθεί προς ψήφιση στη Βουλή!» Για να ξεκινήσει στη συνέχεια ένας καυγάς σχετικά με το ποιος αντιγράφει ποιον. «Με την τοποθέτηση την οποία έκανε ο αρχηγός του ΠΑΣΟΚ κ. Παπανδρέου στη Βουλή, προφανώς το ΠΑΣΟΚ είναι εκείνο που αντιγράφει το πρόγραμμα και την πολιτική την οποία εφαρμόζει η ΝΔ στα θέματα της Παιδείας. Και αναφερόμαι συγκεκριμένα στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση», δήλωσε ο Αντώνιος. «Η πρόταση του ΠΑΣΟΚ είναι ριζικά διαφορετική από το νομοσχέδιο της ΝΔ», απάντησε ο Ευθυμίου, χωρίς όμως να μπει στον κόπο να εξηγήσει αναλυτικά τη διαφορετικότητα.

Ο Γιωργάκης δεν δίστασε να ταχθεί ξανά και υπέρ των ιδιωτικών πανεπιστημίων: «Οι προτάσεις μας αφορούν στην αξιολόγηση και πιστοποίηση των κρατικών **και μη** ιδρυμάτων», είπε μιλώντας στη Βουλή. Το έπιασαν οι βουλευτές της ΝΔ: «Όπως κατάλαβα από την ομιλία του, στην επόμενη Βουλή που είναι αναθεωρητική ως πρόεδρος και πάλι της αξιωματικής αντιπολίτευσης θα ψηφίσει

την αναθεώρηση του άρθρου 16», είπε ο Τσαλίδης. «Είπε, επίσης, ότι στην επόμενη Βουλή, πάλι σαν αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης, θα ψηφίσετε το άρθρο 16 του Συντάγματος», κάρφωσε τους Πασόκουσα ο Ιωαννίδης και κανείς δεν σηκώθηκε να απαντήσει!

Η συναίνεση του ΠΑΣΟΚ, λοιπόν, είναι δεδομένη. Συμφωνία στη βασική φιλοσοφία του νόμου-πλαίσίου και άσφαιρη αντιπολίτευση περί νομοσχεδίου «άτολμου, αντιφρατικού, συντηρητικού και πρόχειρου»! Και βέβαια, όπου βρεθούν κι όπου σταθούν οι Πασόκοι, με προεξάρχοντα τον Γιωργάκη, ζητούν «ανοιχτά πανεπιστήμια», ενώ πρωτοκλασάτα στελέχη τους στον πανεπιστημιακό κλάδο (χέρι-χέρι με τους «εκσυγχρονιστές» του ΣΥΝ) πρωτοστατούν στη βρόμικη «πρωτοβουλία των 1.000» (που δεν είναι χίλιοι αλλά καμιά σαρανταριά).

Η δεύτερη μέρα της κοινοβουλευτικής συζήτησης μας προσέφερε μια κωμική παρελαση «φορέων» που δεν αντιπροσώπευαν παρά τον εαυτό τους (ο πρόεδρος της ΠΟΣΔΕΠ προσήλθε, κατήγγειλε και αποχώρησε). Από τον ανεκδιήγητο Βερέμη, που θεώρησε ότι είναι πολύ ελαστικό το 2ν για τα ανώτατα έτη σπουδών, μέχρι τον ακόμα πιο ανεκδιήγητο πρύτανη του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, που ζήτησε την επιβολή διδάκτρων στις προπτυχιακές σπουδές. Όλα αυτά τα τσιράκια

[ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7](#)

Βασιλικότεροι του βασιλέως

Τριβές στις ρωσοελληνικές σχέσεις προκάλεσε η επίσημη αποδοκιμασία από την ελληνική κυβέρνηση της ρωσικής θέσης για τους αμερικάνικους πυραύλους που θα εγκατασταθούν στην Πολωνία και την Τσεχία. Όπως αποκαλύφτηκε, από πλευράς Ρωσίας ζητήθηκαν εξηγήσεις από το ελληνικό υπουργείο Εξωτερικών.

Ουδείς, βέβαια, τόλμησε να απαντήσει με δήλωση στον Πούτιν, που ήταν ο πρώτος που με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο δήλωσε ότι η Ρωσία θεωρεί απειλή το πυραυλικό «τείχος» που κατασκευάζει το ΝΑΤΟ στις δυο πρώην χώρες-μέλη του Συμφώνου της Βαρσοβίας και πως ετοιμάζεται για να απαντήσει «ασύμμετρα» σ' αυτή την απειλή, κατασκευάζοντας νέα όπλα. Από την άλλη, όμως, η κυβέρνηση Καραμανλή και η κόρη του Μητσοτάκη, που φιλοδοξεί στο όχι και τόσο μακρινό μέλλον να γίνει πρωθυπουργός της Ελλάδας και γι' αυτό έχει ανάγκη την πέραν του Ατλαντικού στήριξη, δε μπορούσε και να μην πάρει θέση στο πλευρό των «μεγάλων συμμάχων».

Αναζητούνταν, λοιπόν, η κατάλληλη ευκαιρία και αυτή δόθηκε από τις δηλώσεις του Ρώσου στρατηγού Σολοβοτόφ, που επανέλαβε αυτά που είχε πει ο Πούτιν: οι αμερικανικοί πυραύλοι στην Πολωνία και την Τσεχία θα βρεθούν στο στόχαστρο των ρωσικών ενόπλων δυνάμεων. Διατάχθηκε, τότε, ο εκπρόσωπος Τύπου του ΥΠΕΞ Γ. Κου-

μουτσάκος να αποδοκιμάσει τις δηλώσεις του ρώσου στρατηγού, δηλώνοντας ότι δηλώσεις «οι οποίες στρέφονται κατά των συγκεκριμένων κρατών δε βοηθούν», αλλά αντίθετα «επιηρεάζουν αρνητικά αυτόν τον διάλογο που είναι επωφελής για όλους με το να συμβάλλει αποφασιστικά στη σταθερότητα και την ασφάλεια της Ευρώπης».

Όπως αποκάλυψε το «Εθνος», ο ρώσος πρεσβευτής στην Αθήνα ζήτησε εξηγήσεις από το ελληνικό ΥΠΕΞ. Αυτό στη διπλωματική γλώσσα σημαίνει ότι τους ζήτησε να «μαζευτούν» γιατί έχουν ανοιχτά θέματα με τη Ρωσία (π.χ. αγωγός Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη). Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος που ρωτήθηκε σχετικά δεν διέψευσε το δημοσίευμα για τη ρωσική διαμαρτυρία, ενώ απέφυγε να ρίξει λάδι στη φωτιά αρνούμενος να κάνει οποιοδήποτε παραπέρα σχόλιο. Δεν πήρε, όμως, και τίποτα πίσω.

Η ρωσική πρεσβεία φρόντισε να διοχετεύσει προς τα έξω ότι η Μόσχα είναι «έντονα δυσαρεστημένη» από τη «μονόπλευρη» θέση της ελληνικής κυβέρνησης και περισσότερο από το γεγονός ότι η Ελλάδα είναι η μόνη ευρωπαϊκή χώρα-μέλος του ΝΑΤΟ (μετά τη σταθερή σύμμαχο των ΗΠΑ Αγγλία και την προεδρεύουσα της ΕΕ Γερμανία) που παίρνει ανοιχτά μέρος υπέρ της «αντιπυραυλικής ασπίδας» των ΗΠΑ και έχει μάλιστα το θράσος να αποδοκιμάζει τις ρωσικές θέσεις.

■ Δημοσκοπήσεις

Με το ίδιο νόμισμα

Σκούζουν οι Πασόκοι για τα Σγκάλοπ που εξακολουθούν να βλέπουν το φως της δημοσιότητας και δείχνουν τη ΝΔ να προηγείται σταθερά και τον Καραμανλή να σαράνι τον Γιωργάκη. Άλλοι (Κακλαμάνης) θυμήθηκαν ότι «χρειάζεται ένα νομοθετικό πλαίσιο, ώστε οι έρευνες αυτές να γίνονται υπεύθυνα και όχι στον αέρα» και άλλοι (Ευθυμίου) ανακαλύπτουν ερωτήματα και μιλούν για «ζητήματα τα οποία συνδέονται με τις σχέσεις των εταιριών με το κράτος και τον τρόπο με τον οποίο ανατίθενται κρατικές και κυβερνητικές πλευρές έργου στις εταιρίες δημοσκοπήσεων».

Για να το λένε αυτοί κάτι θα ξέρουν. Εμείς απλώς θυμηθήκαμε ότι τα ίδια ακριβώς υποστήριζε, σκούζοντας κι αυτή, η ΝΔ όταν βρισκόταν στην αντιπολίτευση. Τότε που είχαμε τα απανωτά γκάλοπ που προσέδωσαν στον Σημίτη το προσωνύμιο «ο καταλληλότερος». Είναι κοινό μυσ-

τικό πως όλες οι εταιρίες δημοσκοπήσεων παίρνουν δουλειές από το κράτος. Είτε οι ίδιες, είτε άλλες εταιρίες που έχουν τα αφεντικά τους. Παίρνουν δουλειές και πληρώνουν σε «είδος», βοηθώντας στην ανάπτυξη των τάσεων που καταγράφουν οι δημοσκοπήσεις. Είτε με την κατάλληλη επεξεργασία των ερωτημάτων είτε και με «μαϊμούδισμα» των στοιχείων. Ποιος θα τους ελέγξει; Ετσι, οι δημοσκοπήσεις γίνονται εργαλεία επηρεασμού της λεγόμενης κοινής γνώμης και ειδικά εκείνου του κομματιού των εκλογένων που κάθε φορά «πάει με το ρεύμα». Δε λέμε ότι η ΝΔ δεν προηγείται του ΠΑΣΟΚ. Εκείνο που λέμε είναι ότι τα γκάλοπ φροντίζουν να σταθεροποιήσουν και να διευρύνουν τη διαφορά.

Κοντολογίς, η ΝΔ πληρώνει το ΠΑΣΟΚ με το ίδιο νόμισμα, αφού τώρα κρατάει αυτή τα κλειδιά των κρατικών χρηματοκιβωτίων. Κι αυτό εμάς δεν μας κόφτει.

Προκλητικό πλιάτσικο στο ιρακινό πετρέλαιο

Πώς θα σας φαινόταν αν ένα νομοσχέδιο, που αφορά ένα σημαντικό τομέα της οικονομίας, είχε γραφεί πρώτα στα... αραβικά και λίγο καιρό πριν την ψήφισή του γινόταν άρνηση η μετάφραση στα ελληνικά, ώστε να το διαβάσουν κι οι βουλευτές που θα το ψηφίσουν; Ή πώς θα σας φαινόταν αν στο σώμα που καθορίζει τη διαχείριση του σημαντικότερου τομέα της οικονομίας συμμετείχαν μεγαλοστελέχη ξένων πολυεθνικών; Κι όμως, αυτά που ξεπερνούν κάθε φαντασία, έγιναν στο Ιράκ με το νομοσχέδιο που αφορά στη διαχείριση του σημαντικότερου φυσικού πλούτου της χώρας, του πετρελαίου.

Το νομοσχέδιο που κατατέθηκε στα μέσα του περασμένου Γενάρη (έχουμε αναφερθεί και από τις στήλες της «Κ») συντάχθηκε πρώτα στα αγγλικά (με τη βοήθεια της αμερικάνικης εταιρείας "Bearing Point", που είχε μισθωθεί από την αμερικάνικη κυβέρνηση, με έδρα την αμερικάνικη πρεσβεία στη Βαγδάτη). Στη συνέχεια μεταφράστηκε στα αραβικά, για να εγκριθεί με συνοπτικές διαδικασίες κατά την έκτακτη σύνοδο του υπουργικού συμβουλίου την περασμένη Δευτέρα (26/2). Προκάλεσε την ικανοποίηση της Κοντολιζας Ράις, αλλά και προειδοποιήσεις από ειδήμονες (όπως ο Φαντίλ Τσαλαμπί, ειδικός σε ζητήματα του ιρακινού πετρελαίου του «Κέντρου Διεθνών Ενεργειακών Σπουδών») ότι θα έχει καταστροφικές επιπτώσεις στην πετρελαϊκή βιομηχανία της χώρας («Αλ Τζαζίρα», 26/2/07). Σύμφωνα με την εφημερίδα Asia Times (28/2), η μετάφραση του νομοσχεδίου στα αραβικά διέρρευσε στο διαδίκτυο την ίδια στιγμή που το νομοσχέδιο εγκρινόταν από το υπουργικό συμβούλιο. Αυτή ήταν η πρώτη πληροφόρηση των περισσότερων βουλευτών του «ιρακινού κοινοβουλίου» πάνω σ' αυτό το τόσο σημαντικό νομοσχέδιο που μέσα στις επόμενες εβδομάδες πρόκειται να κατατεθεί στη βουλή για ψήφισή!

Αυτά όμως χωριούν μπροστά στο περιεχόμενο του νομοσχεδίου καθώς και σ' αυτά που σχεδιάζονται να γίνουν στην πράξη, που αναγκάζουν ακόμα και τον σχολιαστή της παραπάνω εφημερίδας να αναφωνεί: «Ο νόμος δεν αντιπροσωπεύει παρά τον οργανωμένο βιασμό και τη λεηλασία του ιρακινού πετρελαϊκού πλούτου. Αποτελεί τον κώδωνα του θανάτου των εθνικοποιημένων ιρακινών πηγών, που τώρα αντικαταστάθηκαν από τις μετοχικές συμφωνίες μοιράσματος της παραγωγής (production sharing agreements – PSA), που μεταφράζονται σε άγρια ιδιωτικοποίηση και τερατώδη κέρδη μέχρι και 75% για την (βασικά αμερικάνικη) Big Oil. 65 απ' τις 80 ιρακινές πετρελαιοπηγές που είναι ήδη γνωστές θα προσφερθούν στην Big Oil για εκμετάλλευση» (Asia Times, 28/2/07). Η "Big Oil" δεν είναι παρά οι πάλαι ποτέ γνωστές «επτά αδελφές», που τώρα έγιναν πέντε: Exxon-Mobil,

Chevron-Texaco, BP, Shell, Conoco-Phillips.

■ Η κερκόπορτα

Η κερκόπορτα για να γίνουν τα παραπάνω προβλέπεται επακριβώς στο πετρελαϊκό νομοσχέδιο. Πρόκειται για το «Ομοσπονδιακό Συμβούλιο για το Πετρέλαιο και το Αέριο - Ο.Σ.Π.Α» (Federal Oil and Gas Council). Το ΟΣΠΑ θα έχει τη δικαιοδοσία να εγκρίνει ή να απορρίπτει τα συμβόλαια εκμετάλλευσης και παραγωγής που θα συντάσσονται από το υπουργείο Πετρελαίου και να καθορίζει τους κανονισμούς διαχείρισης του πετρελαϊκού πλούτου. Θα έχει τη δικαιοδοσία να εγκρίνει ή να απορρίπτει ακόμα και όλα τα συμβόλαια που έχουν συναφθεί (πράγμα που προκάλεσε την αντίδραση των Κούρδων, που φοβήθηκαν μην τους ακυρώσουν τις συμφωνίες που έχουν ήδη συνάψει με καναδικές και άλλες εταιρίες). Δηλαδή, το ΟΣΠΑ θα λύνει και θα δένει στο σημαντικότερο τομέα της ιρακινής οικονομίας.

Και ποιοι είναι αυτοί που θα αποφασίζουν; Σύμφωνα με το άρθρο 5C του νομοσχεδίου, το ΟΣΠΑ θα αποτελείται από: 1. Τους υπουργούς Πετρελαίου, Οικονομίας, Σχεδιασμού και Ανάπτυξης 2. Το διευθυντή της Ιρακινής Κεντρικής Τράπεζας 3. Έναν υπουργό της κάθε περιφερειακής κυβέρνησης 4. Έναν αντιπρόσωπο από κάθε παραγωγική επαρχία που δεν ανήκει σε μια περιφέρεια 5. Διοικητικά στελέχη από σημαντικές πετρελαϊκές εταιρίες, συμπεριλαμβανομένης της Ιρακινής Εθνικής Πετρελαϊκής Εταιρείας (που ανασυστήνεται) και της επίσης κρατικής Oil Marketing Company και 6. Τρεις ή λιγότερους ειδικούς που έχουν εξειδικευτεί στο πετρέλαιο και τα οικονομικά, που θα προσληφθούν για μια περίοδο που δεν θα υπερβαίνει τα πέντε χρόνια με απόφαση του υπουργικού συμβουλίου.

Παρότι το ΟΣΠΑ θα έχει πρόεδρο τον Ιρακινό πρωθυπουργό και στους κόλπους του θα συμμετέχουν μέλη της κυβέρνησης, δεν θα είναι ένα καθαρά κυβερνητικό όργανο, καθότι σ' αυτό θα συμμετέχουν άμεσα και στελέχη «σημαντικών πετρελαϊκών εταιριών» αλλά και «ειδικοί» που θα μισθώνονται από την κυβέρνηση, δηλαδή φερέφωνα της "Big Oil"; Όχι πως αν ήταν καθαρά κυβερνητικό όργανο το ΟΣΠΑ θα ήταν «ανεξάρτητο» απ' τις πετρελαϊκές εταιρίες, αλλά τώρα πέφτουν και τα προσχήματα.

■ Γη και ύδωρ στις πετρελαιοβιομηχανίες

Στο νομοσχέδιο δεν αναφέρονται (ούτε θα μπορούσαν να αναφερθούν άλλωστε) όλες οι λεπτομέρειες της σύναψης των συμβολαίων εκμετάλλευσης με τις ξένες εταιρίες. Αυτά θα γίνουν αργότερα και σίγουρα κερκισμένων των θυρών. Αναφέρονται όμως

ορισμένα πράγματα που δείχνουν προς ποια κατεύθυνση θα είναι αυτές οι συμφωνίες. Δυστυχώς ο χώρος της εφημερίδας δεν μας επιτρέπει να επεκταθούμε αναλυτικά. Θα αναφέρουμε μονάχα ορισμένα ζητήματα που τα θεωρούμε απ' τα σημαντικότερα.

Για παράδειγμα, στο Άρθρο 13 αναφέρεται ρητά ότι τα συμβόλαια εκμετάλλευσης και παραγωγής μπορούν να ισχύουν για 25 χρόνια (ο ακριβής χρόνος θα καθορίζεται απ' το ΟΣΠΑ). Αυτό παραπέμπει στις μετοχικές συμφωνίες μοιράσματος της παραγωγής (production sharing agreements – PSA) που αναφέραμε παραπάνω, σύμφωνα με τις οποίες τα αποθέματα παραμένουν τυπικά κρατική ιδιοκτησία, αλλά η διαχείριση και το μεγαλύτερο μέρος των εσόδων περνάει στα χέρια των πετρελαϊκών εταιριών που θα κάνουν την επένδυση. Σύμφωνα με παλαιότερη έκθεση του ερευνητικού ινστιτούτου "Platform" που εδρεύει στο Λονδίνο (Crude Designs, The rip-off of the Iraq's oil wealth" – Πετρελαϊκό Σχεδιασμοί, Η ληστεία του ιρακινού πετρελαϊκού πλούτου, Νοέμβριος 2005), το ιρακινό κράτος αναμένεται να χάσει από 74 μέχρι 194 δισ. δολάρια απ' τη σύναψη αυτών των συμφωνιών, οι οποίες θα είναι ιδιαίτερα επικερδείς για τις πετρελαϊκές εταιρίες. Το ποσοστό της επιστροφής κεφαλαίων (δείκτης μέτρησης του μακροχρόνιου κέρδους) που για μια επωφελή επένδυση καθορίζεται στο 12%-15%. Οι υπολογισμοί που παρουσίασε το ινστιτούτο "Platform" στο συνδικάτο των εργατών πετρελαίου στη Βαγδάτη (26/5/2005) αναφέρουν ότι στο Ιράκ ο δείκτης αυτός θα φτάνει στο 59% με τιμή 25 δολάρια το βαρέλι και 66% με τιμή 30 δολάρια το βαρέλι. Καταλαβαίνει λοιπόν

κανείς ότι σήμερα, που το πετρέλαιο έχει ξεπεράσει τα 55 δολάρια το βαρέλι για τι ποσοστά μιλάμε: τουλάχιστον τετραπλάσια απ' αυτά που θεωρούνται επαρκή για μια προσοδοφόρα επένδυση!

Στο νομοσχέδιο δεν υπάρχει καμία δέσμευση για τον περιορισμό εξαγωγής των κερδών των πετρελαϊκών εταιριών. Ενώ για να μην υπάρξει πρόβλημα στις επενδύσεις αυτές, το νομοσχέδιο προβλέπει σε περίπτωση που προκύψουν διαφορές μεταξύ του ιρακινού κράτους και των ξένων επενδυτών, αυτές δεν θα επιλύονται σε ιρακινά δικαστήρια, αλλά θα εμπιπτούν στη διαίτησία διεθνών οικονομικών οργανισμών (όπως του εμπορικού επιμελητήριου της Γενεύης ή ανάλογου οργανισμού του Παρισιού). Τέλος, σε περίπτωση που ο ΟΠΕΚ επιβάλει στο Ιράκ μείωση της παραγωγής, οι ξένοι επενδυτές δεν θα πρέπει να ανησυχούν, γιατί ο περιορισμός της παραγωγής τους θα γίνει «δικαίωμα» και «κατ' αναλογία της επιφάνειας εκμετάλλευσης» σύμφωνα με τις αρχικές συμφωνίες. Δηλαδή, ό,τι προβλέπεται στις αρχικές συμφωνίες (αν προβλέπεται) και τίποτα περισσότερο. Πράγμα που σημαίνει ότι αν το Ιράκ πρέπει να μειώσει την παραγωγή πετρελαίου, θα αναγκαστεί να μειώσει την παραγωγή των κρατικών εταιριών και όχι των εκμεταλλεύσεων απ' τις ξένες εταιρίες.

■ Υπήρχε άλλη λύση;

Η λεηλασία του πετρελαϊκού πλούτου απ' τις ξένες εταιρίες γίνεται ακόμα μεγαλύτερη, αν σκεφτεί κανείς ότι σύμφωνα με το «Κέντρο Διεθνών Ενεργειακών Σπουδών» (CGES), που επικαλέστηκε το ινστιτούτο Platform, η ιρακινή πετρελαϊκή βιομηχανία χρει-

άζεται επενδύσεις της τάξης των 2.5 δισ. δολαρίων το χρόνο για να πετύχει παραγωγή 6 εκατ. βαρελιών τη μέρα μέχρι το 2010. Ακόμα κι αν αναγκάζονταν να πάρει δάνεια το ιρακινό κράτος, το CGES υπολογίζει ότι θα επιβάρυναν το κόστος με 1.6 δολάρια το βαρέλι. Με κόστος παραγωγής 1.5 δολάρια το βαρέλι και μεταφορικά 0.4 δολάρια το βαρέλι, το συνολικό κόστος θα ανερχόταν σε 4 δολάρια το βαρέλι. Ακόμα και στα 30 δολάρια το βαρέλι να ήταν η τιμή του πετρελαίου, το καθαρό κέρδος θα ανερχόταν σε 26 δολάρια το βαρέλι. Πολλαπλασιάστε τα 26 δολάρια με μια παραγωγή 3 εκατ. βαρελιών την ημέρα (όσο ήταν στα τέλη της δεκαετίας του '80) και θα έχετε 78 εκατ. δολάρια την ημέρα, δηλαδή γύρω στα 28.5 δισ. δολάρια το χρόνο (δέκα φορές πάνω απ' το ποσό που χρειάζεται για επενδύσεις).

Επομένως, κάθε άλλο παρά επιζήμια θα ήταν η κρατικοποίηση των πετρελαϊκών εκμεταλλεύσεων. Αυτό όμως θα μπορούσε να το εξετάσει το Ιράκ αν ήταν ανεξάρτητη χώρα και όχι χώρα υπό κατοχή. Για την ώρα, οι λογαριασμοί των πετρελαϊκών εταιριών βρίσκονται ακόμα στα χαρτιά, καθότι λογαριάζουν χωρίς τον ξενόδοχο. Είναι χαρακτηριστικό ότι τη στιγμή που εγκρινόταν το νομοσχέδιο από το υπουργικό συμβούλιο μια ισχυρή βόμβα έσκασε στο υπουργείο Περιφερειών σκοτώνοντας 12 και τραυματίζοντας 42 ανθρώπους, μεταξύ των οποίων και τον αντιπρόεδρο Αμπντελ Αμπντούλ Μαχντί (φαντατικό υποστηρικτή του νομοσχεδίου και ηγετικό στέλεχος του «Συμβουλίου για την Ισλαμική Επανάσταση στο Ιράκ»).

Αλλαγή της αμερικάνικης πολιτικής

Ενώ η εκκαθαριστική επιχείρηση με το κωδικό όνομα «Επιβάλλοντας το Νόμο», που ξεκίνησε στις 15 Φεβρουαρίου από δεκάδες χιλιάδες αμερικάνικα και ιρακινά στρατεύματα, συνεχίζεται στη Βαγδάτη με ασήμαντα μέχρι στιγμής αποτελέσματα, ο Λευκός οίκος προχώρησε σε μια απροσδόκητη διπλωματική κίνηση μέσω της Ιρακινής κυβέρνησης. Στις 27 Φεβρουαρίου, ο Ιρακινός πρωθυπουργός κάλεσε τις γειτονικές χώρες, (τη Συρία, το Ιράν, την Τουρκία, την Ιορδανία, τη Σαουδική Αραβία, το Κουβέιτ, την Αίγυπτο), τα πέντε μόνιμα μέλη του Συμβουλίου Ασφάλειας του ΟΗΕ, την Αραβική Λίγκα και την Οργάνωση της Ισλαμικής Συνδιάσκεψης να πάρουν μέρος σε σύνοδο που θα πραγματοποιηθεί στις 10 Μαρτίου με θέμα τη «σταθεροποίηση στο Ιράκ».

Η διπλωματική πρωτοβουλία της κυβέρνησης Μπους, η οποία είχε απορρίψει επανειλημμένα κάθε πρόταση διαπραγματεύσεως με το Ιράν και τη Συρία, τις οποίες κατηγορεί ότι υποστηρίζουν και τροφοδοτούν την ιρακινή αντίσταση, συνιστά αναμφίβολα αλλαγή της αμερικάνικης πολιτικής στο Ιράκ. Αλλαγή που προφανώς υπαγορεύεται από το αδιέξοδο στο οποίο βρίσκεται η αμερικάνικη πολιτική στο Ιράκ, το χάος και τη διάλυση που επικρατούν και τη διαφαινόμενη αποτυχία και της τελευταίας επιχειρήσεως καταστολής στη Βαγδάτη. Σημειωτέον ότι δύο βδομάδες από την έναρξη της επιχείρησης, μπορεί να έχει μειωθεί ο αριθμός των δολοφονιών από τα αποσπάσματα θανάτου, τα οποία έχουν περιορίσει προσωρινά τη δράση τους για να αποφύ-

γουν την αντιπαράθεση με τις αμερικάνικες δυνάμεις, όμως οι θάνατοι από επιθέσεις με βόμβες και όλμους, ύστερα από μια αρχική κάμψη, έχουν επιστρέψει στα επίπεδα των δύο προηγούμενων μηνών, υποδηλώνοντας ότι η επιχείρηση καταστολής έχει μικρές επιπτώσεις στις συνιτικές ομάδες αντίστασης, που κυρίως θεωρούνται υπεύθυνες για αυτού του είδους τις επιθέσεις.

Όμως η κατάσταση που επικρατεί αυτή τη στιγμή στο Ιράκ δεν αφήνει περιθώρια αισιοδοξίας στο Λευκό Οίκο, ακόμη κι αν η σύνοδος του Μαρτίου έχει θετική έκβαση. Στη χώρα επικρατεί η διάλυση και το χάος και συνυπάρχει η αντίσταση στην κατοχή με τον εμφύλιο πόλεμο. Στην αντίσταση παίρνουν μέρος εκατοντάδες ομάδες, άλλες μεγάλες και άλλες μικρό-

τερες, με διαφορετικό πολιτικοϊδεολογικό στίγμα, που δρουν συνήθως αυτόνομα και συνεπώς είναι δύσκολο να χειραγωγηθούν και να αποδεχθούν μια συμφωνία κορυφών. Αλλά και στις σιιτικές πολιτοφυλακές, το «Στρατό Μεχντί» και τις «Ταξιαρχίες Μπαντρ», υπάρχουν ομάδες που δρουν αυτόνομα και ανεξλεγκτα. Συνεπώς, ούτε η Συρία ούτε πολύ περισσότερο το Ιράν έχουν τη δυνατότητα να σταματήσουν την ιρακινή αντίσταση, που είναι κυρίως σουνιτική, και να περιορίσουν τη βία. Το Ιράν έχει σχέσεις και μπορεί να ασκήσει επιρροή στις σιιτικές ηγεσίες, οι οποίες όχι μόνο δεν κάνουν αντίσταση στην ξένη κατοχή, αλλά ευθύνονται και για τη δράση των αποσπασμάτων θανάτου.

«Κακά μαντάτα» από το Αφγανιστάν

Η επίθεση μπροστά στην κεντρική πύλη της βάσης Μπαγκράμ, της μεγαλύτερης αμερικανικής βάσης στο Αφγανιστάν, στις 27 Φεβρουαρίου, δεν ήταν μια ακόμη επίθεση αυτοκτονίας. Ήταν μια επίθεση επιδειξης δύναμης με συμβολική σημασία και με στόχο να στείλει ένα σκληρό μήνυμα στις δυνάμεις κατοχής.

Όπως είναι γνωστό, στις 10.00 το πρωί της περασμένης Τρίτης, ένας άντρας κατέβηκε από ένα φορτηγό και ανατινάχτηκε μπροστά στο φυλάκιο ελέγχου της κεντρικής πύλης της βάσης, σε απόσταση ενός μιλίου από το σημείο όπου βρίσκεται ο Αμερικανός αντιπρόεδρος Ντικ Τσέι. Ο απολογισμός 23 νεκροί, μεταξύ των οποίων δύο Αμερικανοί και ένας Νοτιοκορεάτης στρατιώτης, και δεκάδες τραυματίες. Οι υπόλοιποι νεκροί είναι οδηγοί των φορτηγών με καύσιμα και άλλα προϊόντα, που περίμεναν να περάσουν από έλεγχο για να μπουν στη βάση.

Η επιλογή του χρόνου και του τόπου της επίθεσης σίγουρα δεν έγινε τυχαία. Και αυτό είναι που ανησυχεί πάνω απ' όλα τα αμερικανικά πολιτικά και στρατιωτικά επιτελεία. Γιατί η επίσκεψη του Ντικ Τσέι στο

Πακιστάν και στο Αφγανιστάν δεν είχε ανακοινωθεί και υπήρχε μεγάλη μυστικότητα γύρω από τις κινήσεις του. Μόνο η είδηση της αναβολής για λίγες ώρες της συνάντησής του με τον Αφγανό πρόεδρο και της παραμονής του εκείνες τις ώρες στη βάση Μπαγκράμ είχε διαρρεύσει σε κάποιους κύκλους. Το γεγονός ότι η πληροφορία έφτασε στους Ταλιμπάν, οι οποίοι στη συνέχεια κατάφεραν σε ελάχιστο χρόνο να οργανώσουν και να πραγματοποιήσουν την επίθεση, δείχνει, όπως επισημαίνουν πολλοί αναλυτές, ότι οι Ταλιμπάν είναι πολύ πιο οργανωμένοι και επικίνδυνοι από ό,τι εκτιμούσε ο Λευκός Οίκος, ότι έχουν ευρύ δίκτυο συγκέντρωσης πληροφοριών, ότι βρίσκονται σε μαχητική ετοιμότητα και διαθέτουν ευελιξία και ταχύτητα στην οργάνωση και εκτέλεση επιθέσεων.

Μια άλλη εικόνα της κατάστασης στο Αφγανιστάν, η οποία εκπέμπει το ίδιο απειλητικό μήνυμα στις δυνάμεις κατοχής, δίνει το ρεπορτάζ του δημοσιογράφου James Bays, από το Αλ - Τζαζίρα (23/2/06), ο οποίος πέρασε δύο μέρες με τους Ταλιμπάν στη νοτιοδυτική επαρχία Χέλμαντ. Ίδου μια μι-

κή γεύση από την εμπειρία του.

«Πίσω από τις γραμμές των Ταλιμπάν, ταξιδέψαμε με μια ομάδα μαχητών διασχίζοντας την έρημο της επαρχίας Χέλμαντ. Αυτοί οι σκληροτράχηλοι άντρες είναι καλά οπλισμένοι, ετοιμοπόλεμοι και, όπως μου είπαν, έτοιμοι να γίνουν μάρτυρες.

Τα ταξίδια αυτά συχνά γίνονται με μεγάλη ταχύτητα εξαιτίας του κινδύνου από τις νατοϊκές αεροπορικές επιθέσεις. Το NATO μπορεί να είναι ο αφέντης των ουρανών, όμως οι Ταλιμπάν υποστηρίζουν ότι ελέγχουν μεγάλα τμήματα της περιοχής στη γη.

Μας πήγαν ένα ταξίδι για να μας δείξουν πώς δρουν χωρίς σχεδόν κανένα εμπόδιο σε πολλές περιοχές.

Οι Ταλιμπάν δρουν όχι μόνο σε αγροτικές περιοχές αλλά και σε πόλεις, όπως στην πόλη Σαγκίν. Τραβήξαμε σηνές από τον κεντρικό δρόμο, μπροστά από την αγορά. Παντού υπήρχαν ένοπλοι Ταλιμπάν κι ούτε για δείγμα νατοϊκές ή αφγανικές στρατιωτικές δυνάμεις. Τραβήξαμε τη φωτογραφία ενός αυτοκινήτου φορτωμένου με βαριά οπλισμένους μαχητές Ταλιμπάν την ώρα που περνούσε

μπροστά από το συγκρότημα που στεγάζει τα βρετανικά στρατεύματα στην πόλη.

Οι Ταλιμπάν υποστηρίζουν ότι οι Βρετανοί είναι τόσο τρομοκρατημένοι που δεν τολμούν να βγουν από τη βάση τους.

Ο ήχος των πολεμικών αεροπλάνων φτάνει μέχρι τα αυτιά μας, αλλά οι μαχητές δε φοβούνται και τα αποκαλούν περιφρονητικά «χαρταετούς του Μπους». Και συμπληρώνουν ότι σύντομα θα χρησιμοποιούν νέα αντιαεροπορικά όπλα...

Καθώς ταξιδεύαμε στην περιοχή, μερικές φορές δεν μας επέτρεπαν να τραβήξουμε φωτογραφίες, γιατί δεν θέλουν να φτάσουν στο NATO εικόνες από τις αμυντικές θέσεις μέσα στα χωριά τους...

Και όταν μας πήγαν σε μια μεγάλη συγκέντρωση Ταλιμπάν, που είχε οργανωθεί για μας για να τραβήξουμε φωτογραφίες, μείναμε αποσβολωμένοι καθώς βρεθήκαμε μέσα στην έρημο μπροστά σε περισσότερους από 400 μαχητές. Ακόμη και οι πιο νέοι κρατούσαν όπλα. Μερικοί δεν ήταν περισσότερο από 12 χρόνων.

Ο διοικητής της περιοχής μου έδειξε όλη τη γη που ισχυρίζεται ότι ελέγχεται από τους άντρες του. Από το 100%, οι Βρετανοί δεν ελέγχουν ούτε το 1% της Χέλμαντ, μου είπε.

Μου είπε ακόμη ότι οι Ταλιμπάν δεν είναι μόνο στρατιωτική οργάνωση, αλλά ότι έχουν διορίσει ένα κυβερνήτη στη Χέλμαντ και λειτουργούν κλινικές και θρησκευτικά σχολεία».

■ Παλαιστινή

Δυο μέτρα και δυο σταθμά

Τη στιγμή που η «διεθνής κοινότητα» συνεχίζει να πιέζει την κυβέρνηση εθνικής ενότητας που θα σχηματιστεί να υποταχθεί στους όρους του Κουαρτέτου (αναγνώριση Ισραήλ, αποκήρυξη βίας, έγκριση προηγούμενων συμφωνιών), με μικρή διαφορά από τη Ρωσία που υπόσχεται ότι θα προωθήσει τη... χαλάρωση του οικονομικού εμπόργκο (αφού έλαβε τη διαβεβαίωση απ' τον ίδιο το Μασάλ, ότι η Χαμάς θα συγκρατηθεί και θα σταματήσει τις εκτοξεύσεις ρουκετών στο Ισραήλ), το Ισραήλ δεν είχε κανένα πρόβλημα να εισβάλει στη μεγαλύτερη πόλη της Δυτικής Οχθης (με πάνω από 100.000 ανθρώπους), τη Ναμπλούς, να επιβάλει επί τετραήμερο απαγόρευση κυκλοφορίας, να κάνει έρευνες σε σπίτια και συλλήψεις, να σκοτώσει έναν 50χρονο και να επιτεθεί ακόμα και σε τηλεοπτικό σταθμό μεταδίδοντας τρομοκρατικά μηνύματα! Και ταυτόχρονα να συνεχίζει το δολοφονικό όργιο ενάντια σε μαχητές της Τζιχάντ σκοτώνοντας τρεις στη Τζενίν. Αυτό θα πει ισονομία απέναντι στο διεθνές δίκαιο!

Knights και Ed Williams υποστηρίζουν ότι ο έλεγχος του νότιου βρισκείται στα χέρια μιας καλά οπλισμένης, πολιτικο-εγκληματικής μαφίας, που κρατά και την κεντρική κυβέρνηση και το λαό μακριά από την εξουσία.

Μπορούσε ο βρετανικός στρατός να εφαρμόσει μια διαφορετική στρατηγική; Έχει κατηγορηθεί για υποχωρητικότητα και το λαό μακριά από την εξουσία.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η επιδείνωση της κατάστασης είναι σε αντίθεση με τη ρόδινη εικόνα που παρουσίασε η Ντάουνινγκ Στριτ, Οι Knights και Williams σημειώνουν: "Το Σεπτέμβριο του 2006, οι βρετανικές δυνάμεις χρειάστηκε να αναπτύξουν ένα κονβόι θωρακισμένων οχημάτων Warrior για να μεταφέρουν εκπαιδευτές της αστυνομίας σε ένα αστυνομικό

σταθμό και να παραδώσουν δέματα με παιχνίδια σε ένα γειτονικό νοσοκομείο. Μερικές θέσεις του βρετανικού στρατού πλήττονται από περισσότερους όπλους και βόμβες από σπουδαιότερο αλλού στο Ιράκ. Υπάρχει συνεχής προστριβή με τις τοπικές πολιτικές κλίκες".

Γιατί βρίσκεται ακόμη ο βρετανικός στρατός στο Ιράκ και τι κάνει εκεί; Οι υποψίες μεγαλώνουν ότι ο Μπλερ δεν τον αποσύρει, γιατί αν το κάνει θα είναι καταφανής παραδοχή αποτυχίας και ανώφελης απώλειας της ζωής τόσοσων στρατιωτών. Επίσης, θα έφτανε σε δυσάρεστη θέση τους Αμερικανούς συμμάχους του....

Με άλλα λόγια, οι Βρετανοί στρατιώτες συνεχίζουν να παραμένουν και να πεθαίνουν στο νότιο Ιράκ, γιατί ο κύριος Μπλερ βρίσκει πολύ δυσάρεστο να δώσει τέλος σ' αυτό που έχει γίνει μια συμβολική παρουσία και να τους αποσύρει».

Η πραγματική έκταση της βρετανικής αποτυχίας στη Βασόρα

Πριν από λίγες μέρες, ο Βρετανός πρωθυπουργός ανακοίνωσε ότι η βελτίωση της ασφάλειας στο νότιο Ιράκ επιτρέπει την αποχώρηση 2.100 Βρετανών στρατιωτών, 1.600 στους επόμενες μήνες και 500 ακόμη μέχρι το τέλος του καλοκαιριού. Όμως ο γνωστός Βρετανός δημοσιογράφος του «Independent», Πάτρικ Κόκμπερν, αποκαλύπτει σε άρθρο του με τον προαναφερόμενο τίτλο στο φύλλο της 23ης Φεβρουαρίου ότι η απόφαση αυτή οφείλεται στην πολιτική και στρατιωτική αποτυχία της βρετανικής αποστολής. Από το εξαιρετικά ενδιαφέρον αυτό άρθρο παραθέτουμε ένα εκτεταμένο απόσπασμα.

«Σε ένα σχόλιο με τίτλο "Η Βρετανική ήττα στο Ιράκ", ο διακεκριμένος Αμερικανός αναλυτής για το Ιράκ, Anthony Cordesman, του Κέντρου Στρατηγικών και Διεθνών Μελετών, στην Ουάσινγκτον, υποστηρίζει

ότι οι βρετανικές δυνάμεις έχασαν τον έλεγχο της κατάστασης μέσα και γύρω από τη Βασόρα στο δεύτερο μισό του 2005.

Ο Gordesman λέει ότι ενώ οι Βρετανοί πέτυχαν κάποιες τακτικές νίκες στις επαρχίες της Βασόρα και της Μαϊσάν το 2004, αυτό δεν εμπόδισε τους Ισλαμιστές να αποκτήσουν περισσότερη τοπική πολιτική εξουσία και έλεγχο της ασφάλειας σε επίπεδο γειτονιάς, όταν δεν ήταν παρόντα τα βρετανικά στρατεύματα. Σαν αποτέλεσμα, το νότιο Ιράκ, στην πραγματικότητα, βρίσκεται εδώ και καιρό υπό τον έλεγχο του Ανώτατου Συμβουλίου για την Ισλαμική Επανάσταση και των αποκαλούμενων Σαντρισιτών...

Ο βρετανικός έλεγχος του νότιου Ιράκ ήταν επισφαλής από την αρχή. Οι βρετανικές δυνάμεις δεν είχαν ούτε εμπειρία από τις περιοχές όπου επιχειρούσαν ούτε αξιόπιστους συμμάχους. Όπως οι Αμερικανοί

στη Βαγδάτη, απέτυχαν να σταματήσουν τη μαζική λεηλασία της Βασόρα κατά τη πτώση του Σαντάμ Χουσεϊν και δεν κατάφεραν να επιβάλουν ποτέ το νόμο και την τάξη.

Οι Αμερικανοί και οι Βρετανοί αξιωματούχοι δεν παραδέχτηκαν ποτέ ότι η κατοχή δεν είναι δημοφιλής ούτε ανάμεσα στους Σιίτες ούτε ανάμεσα στους Σουνίτες του Ιράκ. Ο Μπλερ αρνείται ακόμη ότι η κατοχή δεν είναι δημοφιλής ή ότι αποτελεί την αιτία της ένοπλης αντίστασης...

Ο Gordesman υποστηρίζει ότι οι Βρετανοί υπέστησαν πολιτική ήττα στις περιφερειακές εκλογές του Ιανουαρίου του 2005 και έχασαν σε στρατιωτικό επίπεδο το φθινόπωρο της ίδιας χρονιάς όταν οι αυξανόμενες επιθέσεις τους ανάγκασαν να κινούνται και να επιχειρούν μόνο με θωρακισμένα περρίπολα.

Τα αποκαρδιωτικά συμπε-

ράσματα του Gordesman για τη βρετανική ήττα επιβεβαιώνονται και από μια μελέτη με τίτλο "Η ηρεμία πριν από τη θύελλα: Η βρετανική εμπειρία στο νότιο Ιράκ" των Michael Knights και Ed Williams, που εκδόθηκε από το Washington Institute for Near East Policy. Συγκρίνοντας τους αρχικούς Βρετανικούς στόχους με τη σημερινή πραγματικότητα, η μελέτη καταλήγει στο συμπέρασμα ότι αντί μια σταθερή, ασφαλή, ενωμένη, νομοταγή περιοχή, με αντιπροσωπευτική κυβέρνηση, ο νότος είναι ασταθής, διαιρεμένος, άνομος, υπό την εξουσία των πολιτοφυλακών. Οι τοπικές πολιτοφυλακές είναι συχνά έξω από τον έλεγχο όχι μόνο της Ιρακινής κυβέρνησης αλλά και των ηγετών τους στη Βαγδάτη. Τα μεγάλα κέρδη για τις τοπικές κλίκες από την παροχέτευση του πετρελαίου και των προϊόντων του είναι μια συνεχής πηγή ανταγωνισμού και αιτία ένοπλων συγκρούσεων. Οι Michael

τύχη Μπιτσάκη στην «Ελευθεροτυπία» της περασμένης Δευτέρας και δύσκολα θα μπορούσες να διαφωνήσεις. Μέχρι που αισθάνθηκες την ανατριχίλα στη σπονδυλική στήλη: «Υπολόμηση του ασύλου (σ.σ. προωθεί η κυβέρνηση), αντί να μαζέψει τους κουκουλοφόρους, δικούς της και μη». Κάλεσμα σε καταστολή ενάντια σ' ένα κομμάτι της νεολαίας από έναν άνθρωπο που διατείνεται ότι είναι επαναστάτης! Ακόμα και όταν διαφωνούσαν με πρακτικές, ποτέ οι επαναστάτες, οι πραγματικοί επαναστάτες, δεν συντάχθηκαν με τα αστικά κράτη, δεν ευλόγησαν την καταστολή, δεν ζήτησαν καταστολή. Πολλά τα παραδείγματα, δε φτάνει ο χώρος να τα αναφέρουμε. Περιοριζόμαστε έτσι σε ένα κρίσιμο ερώτημα: Στο όνομα ποιων ο κ. Μπιτσάκης καλεί την κυβέρνηση να ασκήσει καταστολή κατά του συγκεκριμένου κομματιού της νεολαίας; Και για ποιο σκοπό;

■ Εξ οικείων τα βέβη

«Ποιο είναι το στοιχείο σύμφωνα με το οποίο η κυρία Εισαγγελέως προσδίδει αξιολογία στον έναν μάρτυρα και αναξιολογία στον άλλο; Εγώ το μόνο στοιχείο το οποίο είδα ήταν το στοιχείο του ποιος βολεύει την κατηγορία και ποιος όχι. Αλλο στοιχείο αξιολογίας από την πρότασή της δεν άκουσα και την άκουσα στη μεγαλύτερή της πλειοψηφία». Η άποψη αυτή ακούστηκε στη δίκη της 17Ν από συνήγορο πολιτικής αγωγής. Και όχι από οποιονδήποτε συνήγορο, αλλά από τον Σταύρο Γεωργίου, καραμπινάτο δεξιό και μάλιστα της λεγόμενης «λαϊκής δεξιάς» (στενό συνεργάτη του υφυπουργού Ανδρουλάκη). Μπορεί ο Γεωργίου να έχει τις δικές του σκοπιμότητες (διαβάστε το σχετικό ρεπορτάζ στη σελίδα 10), όμως στη συγκεκριμένη περίπτωση λέει μια μεγάλη αλήθεια. Γι' αυτό και η εισαγγελική έδρα αντιμετώπισε την επισήμανσή του με... μούγκα.

■ Συνέταιροι στη γελοιότητα

«Αυτό είναι πράγματι ένα βήμα για τον κ. Παπανδρέου. Ανακάλυψε "περίεργες" σχέσεις της Αστυνομίας με τους κουκουλοφόρους!». Από πού ο έπαινος για τον Γιωργάκη; Από τον πολιτικό αρθρογράφο του «Ριζοσπάστη» Ν. Μπογιόπουλο (27.2.07). Δεν θα του χαρίσουν, όμως, και τη... δόξα στη βρομιά και τη γελοιότητα. Τη διεκδικούν όλη για τον εαυτό τους οι άνθρωποι του Περισσού. Γι' αυτό και ο αρθρογράφος συνεχίζει ακάθεκτος: «Να υποδέσουμε ότι θα κάνει και το επόμενο βήμα; Να ομολογήσει δημοσίως, δηλαδή, ότι αυτές οι σχέσεις (αν υπάρχουν) είναι οικοδομημένες από πολύ παλιά; Από τότε δηλαδή, το 1985, όταν (επί ΠΑΣΟΚ) τέτοιες σχέσεις έγιναν το άλλοθι για την καταπάτηση του Ασύλου...»!

■ Ξεπέρασαν και τον εαυτό τους

Και μια και μιλάμε για την προβοκατορολογία του Περισσού, δε μπορούμε να αφήσουμε ασχολίαστο το τελευταίο τους κατόρθωμα, με το οποίο κατέκτησαν νέο ρεκόρ, σπάζοντας το προηγούμενο (που κι αυτό δικό τους ήταν). Από πολιτικό παρασκήνιο του «Ριζοσπάστη» την περασμένη Κυριακή πληροφορηθήκαμε ότι ασφαλίτες και προβοκάτορες σε διατεταγμένη υπηρεσία δεν είναι μόνο οι «γνωστοί άγνωστοι», όπως αποκαλούν το γνωστό συγκρουσιακό κομμάτι της νεολαίας, ούτε μόνο οι οικοδόμοι που συγκρούστηκαν με τα ΜΑΤ το 1985 και το 1986 (οι παλαιότεροι θα θυμούνται τα σχετικά πρωτοσέλιδα του «Ριζοσπάστη», που μιλούσαν για «προβοκάτορες» και «ανθρώπους της χούντας»). Προβοκάτορες ήταν και όσοι συγκρούονταν με την Αστυνομία πριν τη χούντα (π.χ. στα Ιουλιανά)! Γίνονταν -λέει- και τότε πολλά επεισόδια και ο τύπος τα απέδιδε στους Οικοδόμους, ενώ, «όπως αποδείχτηκε αργότερα, τα προκαλούσαν άνθρωποι των χουνταίων. Ατομα που δρούσαν ως πέμπτη φάλαγγα στο κίνημα, προκειμένου από τις φασαρίες να αγανακτήσει μερίδα του λαού και να υπομείνει οποιοδήποτε καθεστώς εμφανιζόταν ικανό να εξασφαλίσει "γαλήνη"»!!!

■ Γιατί θα γίνουν πρόωρες εκλογές

Δήλωσε την Τετάρτη ο Αλογοσκούφης: «Όσον αφορά την Επιτροπή για το ασφαλιστικό σύστημα, δεν έχω την εικόνα ότι είναι έτοιμη να υποβάλει προτάσεις. Θέλω να ελπίζω ότι μέχρι το τέλος του χρόνου θα είναι έτοιμη να υποβάλει ένα πόρισμα, το οποίο να μπορέσουμε να λάβουμε υπόψη μας στον κοινωνικό και τον πολιτικό διάλογο». Εμμέσως πλην σαφώς, αποκάλυψε συμφωνία με τον Αναλυτή να αργήσει να δώσει πόρισμα, ώστε στο μεταξύ να γίνουν οι εκλογές. Γιατί, βέβαια, εκλογές με τρομοπόρισμα Αναλυτή στην πιάτσα και τους εργαζόμενους αγανακτισμένους δεν γίνονται.

Απ' όποια σκοπιά κι αν τον κοιτάξεις, ο καυγάς που έχει ξεσπάσει εσχάτως γύρω από τα γκάλοπ λειτουργεί αποπροσανατολιστικά και σκοπό έχει να παραλύσει τις κοινωνικές αντιστάσεις. Η κυβέρνηση ισχυρίζεται πως τα γκάλοπ καταγράφουν θετική γνώμη για το νόμο-πλαίσιο για την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Εκείνοι που την αντιπολιτεύονται απαντούν πως αυτό το αποτέλεσμα στα γκάλοπ οφείλεται από τη μια σε άγνοια για την ουσία των αλλαγών που φέρνει ο νόμος-πλαίσιο και από την άλλη στην υποβολή αντιλήψεων από την προπαγάνδα των ΜΜΕ, που αναδεικνύουν σε κυρίαρχες κάποιες δευτερεύουσες πλευρές.

Ασφαλώς και έχουν δίκιο οι αντιπολιτευόμενοι την κυβέρνηση. Αυτό που ζούμε το τελευταίο διάστημα από τα ΜΜΕ είναι μια προπαγάνδα καθαρά φασιστικού τύπου, που κάνει το μαύρο άσπρο. Ευνόητο είναι λοιπόν, ειδικά όταν το ΠΑΣΟΚ επί της ουσίας υποστηρίζει τις ίδιες θέσεις με την κυβέρνηση (στο περιτύλιγμα έχουν διαφορές, όμως το περιτύλιγμα ούτε που το βλέπει η «κοινή γνώμη»), στα γκάλοπ να καταγράφονται θετικές θέσεις. Και βέβαια, πρέπει να είμαστε βέβαιοι ότι πέφτει και το σχετικό «μαϊμούδισμα» των στοιχείων. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι οι εταιρίες δημοσκοπήσεων είναι απόλυτα εξαρτημένες από την εκάστοτε κυβέρνηση, η οποία ελέγχει τις συμβάσεις με το κράτος. Τέλος, δεν πρέπει να μας διαφύγει το ότι, ακόμα και σ' αυτές τις συνθήκες, της άγνοιας και της παραπληροφόρησης, οι αρνητικές τοποθετήσεις σημειώνουν ποσοστά της τάξης του 30%.

Σωστά δ' αυτά, αλλά ο εστιασμός σε μια τέτοιου είδους αντιπαράθεση λειτουργεί καθαρά αποπροσανατολιστικά και στρώνει βούτυρο στο ψωμί της κυβέρνησης. Το τι καταγράφουν τα γκάλοπ μπορεί να αφορούν τα κόμματα εξουσίας, που σκέπτονται να ψηφαλάκια, δεν πρέπει να ακροούν όμως τα αγωνιζόμενα κομμάτια της

κοινωνίας. Εκτός αν οι αγώνες πλέον πρέπει να καθορίζονται με βάση τις δημοσκοπήσεις. Θα ανατρέψουμε δηλαδή όλη την Ιστορία των ταξικών κοινωνιών. Δηλαδή, τι θα έπρεπε να κάνει αυτή τη στιγμή το αγωνιζόμενο φοιτητικό κίνημα; Να παρατήρει τις καταλήψεις, αυτό το αποτελεσματικό -όπως κατ' επανάληψη έχει αποδειχτεί- μέσο πάλης και να αποδοθεί σε «εκστρατεία ενημέρωσης», ώστε να πειστεί η

βουλευτικούς συσχετισμούς και με βάση τη γνώμη της «σιωπηλής πλειοψηφίας», όπως αυτή καταγράφεται σε κάποιον γκάλοπ. Ακόμα και αν αυτά τα γκάλοπ γίνονταν με όλους τους κανόνες της πολιτικής εντιμότητας και αντικειμενικότητας, το φοιτητικό κίνημα θα έπρεπε να γράφει το αποτέλεσμα τους στα παλαιότερα των υποδημάτων του και να συνεχίσει τους αγώνες του. Στο κάτω-κάτω, αυτοί οι αγώνες είναι που θα ξυπνήσουν και τη «σιωπηλή πλειοψηφία» (ή τουλάχιστον το μεγαλύτερο κομμάτι της), που παρακολουθεί τις εξελίξεις από τον καναπέ, καταναλώνοντας σε μεγάλες δόσεις τις υλακές των Τραγκουσανάκηδων και τις ξεδιάντροπες διαστρεβλώσεις των κυβερνητικών στελεχών.

Κάποτε εγκαλούσαν τους Μπλοσεβίκους επειδή διέλυσαν τη Συντακτική Συνέλευση της ρωσικής Δούμας. Ατάραχος ο Λένιν τους απάντησε ότι ο εμφύλιος πόλεμος, που αναπτυσσόταν τότε στην πρώην τσαρική αυτοκρατορία, είναι η πιο δημοκρατική διαδικασία που υπήρξε ποτέ. Ο ρωσικός λαός ψηφίζει, ελεγε. Πηγαίνει ή με την επανάσταση ή με την αντεπανάσταση. Ο πόλεμος ανάμεσα σ' αυτά τα δυο στρατόπεδα θα λύσει το ζήτημα «ποιος ποιον» και καμιά ψηφοφορία σε κανένα αντιπροσωπευτικό όργανο. Και το έλυσε, όπως ξέρουμε. Ας κλείσουν, λοιπόν, τ' αυτιά τους οι αγωνιζόμενοι φοιτητές στις... γκαλοπολογίες και στις επικλήσεις της «σιωπηλής πλειοψηφίας», Στο κάτω-κάτω, ουδείς δικαιούται να μιλά εκ μέρους κάποιων που είναι σιωπηλοί. Αμα θέλουν, ας μιλήσουν οι ίδιοι. Και πού ακούστηκε οι αραχτοί στον καναπέ να υπαγορεύουν απόψεις και στάσεις σε εκείνους που σπάνε καθημερινά τα πόδια τους στους δρόμους; Αν ήταν έτσι, τότε στην Ιστορία δε θα γίνονταν όχι επαναστάσεις, αλλά ούτε καν απεργίες και μη επαναστατικό αγώνες.

Πέτρος Γιώτης

Η ταξική πάλη και ο καναπές

«κοινή γνώμη» για τις ολέθριες επιπτώσεις του νόμου-πλαίσιο και ν' αρχίσει να ψηφίζει διαφορετικά στα γκάλοπ;

Η απάντηση είναι προφανής. Και την έχουν δώσει οι εντελώς πρόσφατες κοινωνικοπολιτικές εξελίξεις. Σε ένα περιβάλλον κοινωνικής ύπνωσης, με ΝΔ και ΠΑΣΟΚ να έχουν συμπήξει ανοιχτά συμμαχία, το φοιτητικό κίνημα με τον αγώνα του κατάφερε να ακυρώσει την προσπάθεια αναθεώρησης του άρθρου 16 του Συντάγματος. Μήπως θυμάται κανείς τι έλεγαν τα γκάλοπ εκείνη την περίοδο;

Η Ιστορία των κοινωνιών είναι Ιστορία της ταξικής πάλης και όχι Ιστορία των δημοσκοπήσεων και των εκλογικών αποτελεσμάτων. Τους τελευταίους μήνες στο φοιτητικό κίνημα γίνεται η πιο δημοκρατική «εκλογική» διαδικασία. Οι φοιτητές και οι φοιτήτριες δεν ψηφίζουν για να εκλέξουν κάποιους που θα τους «εκπροσωπούν», αλλά ψηφίζουν εκπροσωπώντας οι ίδιοι τον εαυτό τους. Ψηφίζουν κατάληψη, ψηφίζουν αγώνα και αυτή τους την ψήφο τη στήριζουν οι ίδιοι με την καθημερινή τους παρουσία στα ραντεβού του αγώνα. Ποιος νομιμοποιείται, λοιπόν, να τους πει ότι δεν πρέπει να αποφασίζουν με βάση τη δική τους θέληση, αλλά με βάση τους κοινο-

Αγώνες και συναίνεση

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3
της Γιαννάκου σκέφτηκαν πως όσα πιο σκληρά τα πουν τόσο πιο... μετριόπαθες θα φαίνεται το νομοσχέδιο της αφεντικίνας τους.

Όλα αυτά, όμως, κανένα αντίχτυπο δεν είχαν στο φοιτητικό κίνημα. Οι καταλήψεις συνεχίστηκαν με αμείωτη ένταση και στην ίδια έκταση, παρά τις φιλότιμες προσπάθειες της κυβερνητικής προπαγάνδας και των δεξιών ΜΜΕ (πρωταγωνιστής το συγκεκριμένο Αλαφούζου με το ραδιόφωνο του ΣΚΑΪ) να σπεύρουν ηττοπάθεια μιλώντας για «αποκλιμάκωση». Αυτή τη βδομάδα δοκίμασε να παίξει τα ρέστα της και η ΔΑΠ, επιστρατεύοντας ό,τι καθυστερημένο υπάρχει στα πανεπιστήμια. Στις γενικές συνελεύσεις ηττήθηκε κατά κράτος. Και επειδή το έριξε στους τραμπουκισμούς (πάντα στη ζούλα), την Τετάρτη τα μέλη της έφραξαν «το ξύλο που ζητούσαν» στη Νομική Αθήνας και το Πάντειο.

Την Πέμπτη είχαμε πορείες σε

κάθε πόλη που έχει πανεπιστήμιο και όχι πανελλαδική στην Αθήνα. Πορείες μαζικές και μαχητικές, που έδωσαν την καλύτερη απάντηση στην ύπουλη προπαγάνδα περί αποκλιμάκωσης. Γι' αυτό και η εντολή στους μπάτσους ήταν «βαράτε». Η πορεία χτυπήθηκε ανελέητα στο Σύνταγμα. Πνήγηκε στα χημικά. Οχι μία, όχι δύο, πολλές φορές. Το αποκορύφωμα ήταν ο πυροβολισμός από το μπάτσο φρουρό σε κτίριο του υπουργείου Αιγαίου, επειδή ομάδα φοιτητών προσπάθησε να ρίξει μπογιές στην πρόσοψή του! Εκτός από τα γκλομπ και τα χημικά, άρχισαν τώρα να βγαίνουν και τα κουμπούρια. Οι εντολές ήταν για «μηδενική ανοχή» και «σκληρή αντιμετώπιση» και ο συγκεκριμένος μπάτσος τις εφαρμόσε κατά γράμμα.

Έχοντας δημιουργήσει μια ασφυκτική ατμόσφαιρα με τα χημικά, οι μπάτσοι όρμησαν και άρχισαν να κάνουν συλλήψεις στο σωρό. Κάποιους από τους συλληφθέντες κατάφεραν να

τους απελευθερώσουν τα μπλοκ των διαδηλωτών. Τρεις (σύμφωνα με τις πληροφορίες που έχουμε μέχρι τη στιγμή που κλείνουμε) κατάφεραν να τους πάρουν, αφού πρώτα απώθησαν τους διαδηλωτές με τα χημικά και άνοιξαν διαδρόμους για να περάσουν τα περιπολικά.

Η πορεία ανασυντάχθηκε και συνέχισε για το Πολυτεχνείο, ενώ στη διαδρομή τα μπλοκ αποφάσισαν να συνεχίσουν προς τη ΓΑΔΑ, για να απαιτήσουν την απελευθέρωση των συλληφθέντων. Στο Πολυτεχνείο παρέμεινε η ΠΟΣΔΕΠ που δε συνέχισε προς τη ΓΑΔΑ. Στο Μουσείο τα μπλοκ της ΠΚΣ έστριψαν αφηνδιάστικα προς τη Μάρνη, όμως μόνο τα κομματόσκυλα ακολούθησαν τη φυγή προς τα κομματικά γραφεία. Ο μεγάλος όγκος συνέχισε και μπήκε στην Αλεξάνδρας με κατεύθυνση τη ΓΑΔΑ. Οι μπάτσοι έφραξαν το δρόμο, όμως οι διαδηλωτές έμειναν εκεί, δηλώνοντας ότι δε θα φύγουν αν δεν απελευθερωθούν οι συλληφθέν-

τες. Οι προκλήσεις από τους ΜΑΤάδες ήταν συνεχείς. Σε μια στιγμή, έξω από τον Αρειο Πάγο, μια διμοιρία όρμησε και άρπαξε ένα φοιτητή. Σύντροφος από τους φοιτητές της «Κόντρας» ήταν μπροστά και είδε όλη τη σκηνή. Όμως, ο επικεφαλής των μπάτσων δήλωνε ότι δεν έχει συλληφθεί κανένας! Σε λίγο, τον ανακοίνωσαν ως προσασθέντα και λίγο αργότερα τον αφήσαν ελεύθερο! Αργά το βράδυ και αφού οι μπάτσοι δεν ενέδωσαν στις πιέσεις των διαδηλωτών, ανακοινώθηκε ότι οι τρεις συλληφθέντες θα προσαχθούν το πρωί στον εισαγγελέα και οι διαδηλωτές αποχώρησαν από την Αλεξάνδρας. Την ίδια ώρα, «κύκλοι του υπουργείου Δημόσιας Τάξης», δηλαδή ο Πολύδωρας που δεν έχει το θάρρος να βγει προσωπικά μπροστά, συνέχαιραν τον μπάτσο που έβγαλε το πιστόλι και πυροβόλησε!!! Ενήργησε με επαγγελματισμό, είπαν. Αυτό σημαίνει: στην επόμενη πορεία μη διαστάσετε και οι υπόλοιποι...

Η αξιολόγηση συμπληρώνει το νόμο-πλαίσιο

Ένα από τα «ατού» του νομοσχεδίου για το νόμο-πλαίσιο, σύμφωνα με την υπουργό Παιδείας είναι η υποχρέωση των Πανεπιστημίων για «κοινωνική λογοδοσία». Αυτή πραγματοποιείται μέσα από τους μηχανισμούς της αξιολόγησης και των τετραετών ακαδημαϊκών αναπτυξιακών προγραμμάτων.

Πολύ ωραία! Θα συμπεράνει ο αποχωνωμένος τηλεθεατής, που έχει συνηθίσει να διαμορφώνει «πολιτική κρίση» από τον καναπέ του με το τηλεκοντρόλ στο χέρι, αποκομμένος απ' τους κοινωνικούς και πολιτικούς αγώνες.

Βεβαίως, ως τώρα η υπουργός Παιδείας αποφεύγει να μπει σε λεπτομέρειες και να διασαφηνίσει τα κριτήρια αυτής της αξιολόγησης. Κι' ούτε οι τηλεαστέρες έχουν κάνει αντικείμενο συζήτησης τούτη την παράμετρο, που η κυβέρνηση αρέσκειται να την ντύνει με λαϊκίστικους μανδύες περί «σεβασμού των χρημάτων του Έλληνα φορολογούμενου», «αξιοκρατίας», «αναβάθμισης και διασφάλισης της ποιότητας της ανώτατης εκπαίδευσης» και άλλα τέτοια ηχηρά.

Έτσι όλοι τους ψαρεύουν κοινωνική συναίνεση. Πέρα όμως απ' τα παιχνίδια εντυπώσεων υπάρχει και η ουσία.

Βέβαια επισήμως δεν έχουν ακόμα δημοσιοποιηθεί τα κριτήρια της αξιολόγησης των Ιδρυμάτων, η οποία θα είναι καθοριστικός παράγοντας ώστε να γίνουν αποδεκτά από το υπουργείο Παιδείας τα τετραετή αναπτυξιακά προγράμματα, που αυτά θα υποβάλλουν.

Σύμφωνα με το νόμο για τη «Διασφάλιση της ποιότητας στην ανώτατη εκπαίδευση» τα κριτήρια και οι δείκτες της αξιολόγησης τυποποιούνται, συμπληρώνονται και εξειδικεύονται από την Αρχή Διασφάλισης της Ποιότητας (Α.Δ.Π.), της οποίας όμως το έργο ακόμα γίνεται εν κρυπτώ.

Πλην όμως, από το περίγραμμα που δίνει αυτός ο νόμος (άρθρο 3), όσο και από τη διεθνή εμπειρία, από τα Ιδρύματα των χωρών του εξωτερικού, στα οποία ισχύει η αξιολόγηση και τις οποίες έχει φωτεινούς φάρους η κυβέρνηση, μπορούμε να προσδιορίσουμε την κατεύθυνση και τα κριτήρια που θα την υλοποιούν.

Η κατεύθυνση είναι η επίτευξη «των στόχων του εθνικού συστήματος ανώτατης παιδείας» και η σύγκριση με τις «διεθνείς προδιαγραφές, εμπειρίες και πρακτικές». Όταν η «εθνική πολιτική» στα ζητήματα Παιδείας είναι η πλήρης εμπορευματοποίηση της γνώσης, η λειτουργία της εκπαίδευσης με αυστηρά ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια, η σταθερή υποχρηματοδότηση, η προσπάθεια να απεμπλακεί σταδιακά το κράτος από την υποχρέωσή του να παρέχει δημόσια δωρεάν Παιδεία σε όλους και μέτρο σύγκρισης με τις «διεθνείς προδιαγραφές» ο βαθμός προσαρμογής στις κατευθύνσεις της Μπολόνια και του Κοινού Ευρωπαϊκού Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης (με τις γνωστές

τριετείς προπτυχιακές σπουδές μιας χρήσης, τους φοιτητές-πελάτες, την κατάργηση του ενιαίου πτυχίου και την παροχή των πτυχίων-σούπα ως αθροίσματα πιστωτικών μονάδων), αντιλαμβάνεται κανείς την κατεύθυνση προς την οποία θα στρέφεται η αξιολόγηση των Πανεπιστημίων.

Σύμφωνα πάλι με το νόμο για την αξιολόγηση («Διασφάλιση της Ποιότητας») τα «γενικώς αναγνωρισμένα και αντικειμενικά κριτήρια» και οι δείκτες αξιολόγησης είναι α) ως προς την ποιότητα του διδακτικού έργου β) ως προς την ποιότητα του ερευνητικού έργου γ) ως προς την ποιότητα των προγραμμάτων σπουδών και δ) ως προς την ποιότητα των λοιπών υπηρεσιών.

Η διεθνής εμπειρία και πρακτική στις χώρες που ισχύει η αξιολόγηση, μας λέει ότι τούτα εξειδικευμένα είναι: ο αριθμός των φοιτητών που επιλέγουν ένα Ιδρυμα ή Τμήμα, η γνώμη των φοιτητών για τα μαθήματα, η αναλογία φοιτητών-διδασκόντων, ο αριθμός αποφοίτων, ο μέσος χρόνος αποφοίτησης, ο αριθμός μεταπτυχιακών τίτλων που απονέμονται, η επάρκεια υλικοτεχνικής υποδομής, ο απαιτούμενος χρόνος διεκπεραίωσης υποθέσεων εντός του Ιδρύματος (διοικητικές υπηρεσίες), ο αριθμός επιστημονικών δημοσιεύσεων των καθηγητών, ο αριθμός των ερευνητικών προγραμμάτων που εκπονούνται και οι ιδιωτικές χρηματοδοτήσεις, που προσελκύουν τα Ιδρύματα.

Το Νομοσχέδιο της Γιαννάκου για το νόμο πλαίσιο αναφέρει ότι ο τετραετής ακαδημαϊκός αναπτυξιακός προγραμματισμός αναφέρεται και στον προγραμματισμό της χρηματοδότησης του Ιδρύματος «από άλλες πηγές εκτός του κρατικού προϋπολογισμού».

Η στροφή των Πανεπιστημίων σε «άλλες πηγές» χρηματοδότησης, στη χρηματοδότηση δηλαδή από επιχειρήσεις, ιδιώτες, λογής-λογής «χορηγούς», βλέπουμε ότι πρέπει-σύμφωνα με την κυβέρνηση και τις διεθνείς προδιαγραφές- να αποτελεί βασικό συστατικό της λειτουργίας του. Ο βαθμός απορρόφησης τέτοιων κονδυλίων, η προσέλκυση ιδιωτικών κεφαλαίων είναι δείκτης αξιολόγησης της «ποιότητας» του Ιδρύματος. Εδώ, θα κριθεί κατά τη Γιαννάκου και την κυβέρνηση και η περίφημη «αυτονομία» και «αυτοτέλεια» των Ιδρυμάτων. Είναι ο μόνος τομέας όπου το Πανεπιστήμιο έχει ελεύθερο όλο το πεδίο να δράσει. Όλα τ' άλλα τελούν υπό αυστηρό έλεγχο.

Αλλά βεβαίως, κανείς κεφαλαιοκράτης, κανένας επιχειρηματίας, κανένας «ευγενικός χορηγός» δεν προσφέρει τα όβολα αν δεν έχει κέρδος από αυτή την υπόθεση. Σε αντάλλαγμα, το Πανεπιστήμιο, θα διεξάγει έρευνα, που καμία σχέση δεν θα έχει με την πραγματική έρευνα, της οποίας τα ευεργετικά αποτελέσματα καρπώνεται (;) το σύνολο του λαού και τα συμπεράσματά της ενσωματώνονται στην συνέχεια στην επιστήμη των σπουδών, αλλά θα

είναι έρευνα για την αύξηση της κερδοφορίας της συγκεκριμένης επιχείρησης, που θα προσφέρει τη χρηματοδότηση, ενώ το Πανεπιστήμιο θα λειτουργεί και ως χώρος διαφήμισης του ονόματος των επιχειρήσεων και μέσο για τις φοροαπαλλαγές τους.

Μια τέτοια διαδικασία είναι φυσικό να ευνοεί τις Σχολές των Θετικών και Εφαρμοσμένων Επιστημών, ενώ αφήνει απ' έξω εκείνες των θεωρητικών, με συνέπεια να ανοίγει διάπλατα ο δρόμος της κατηγοριοποίησης των σχολών, των Ιδρυμάτων, με διαφοροποιήσεις ακόμα και μέσα στα Τμήματα.

Όλα τα επόμενα ποσοτικά κριτήρια, όπως ο αριθμός των επιστημονικών δημοσιεύσεων, ο αριθμός των μεταπτυχιακών τίτλων που απονέμονται, είναι συμπαραμαρτούντα αυτής της αντίληψης για την έρευνα. Καταρτίζονται αυτά τα ερευνητικά προγράμματα, παράγονται αυτές οι μελέτες, δημιουργούνται αυτές οι κατευθύνσεις στενής εξειδίκευσης, που έχουν άμεση σχέση με τις περιστασιακές ανάγκες της αγοράς.

Σ' αυτές είναι προσαρμοσμένη και η «ποιότητα των προγραμμάτων σπουδών».

Η επόμενη ενότητα κριτηρίων, όπως ο αριθμός αποφοίτων και ο μέσος χρόνος αποφοίτησης είναι άμεσα συνδεδεμένη με τα παραπάνω, με την αντίληψη του Επιχειρηματικού Πανεπιστημίου, που είναι το νέο όραμα του 21ου αιώνα της γενικευμένης επίθεσης του κεφαλαίου και της σάρωσης των εργατικών δικαιωμάτων.

Το κεφάλαιο έχει ανάγκη από ένα μικρό αριθμό στελεχών και μια μεγάλη

μάζα μισομορφωμένων-μισοκαταρτισμένων εργαζόμενων, φθηνών και υποταγμένων. Οι προπτυχιακές σπουδές τριετούς διάρκειας της Μπολόνια, αυτό το στόχο υπηρετούν. Σ' αυτές, που η γνώση έχει ημερομηνία λήξης (για τα περαιτέρω, για τον υπόλοιπο εργασιακό βίο του απασχολήσιμου προσφέρονται τα Ινστιτούτα Δια Βίου Μάθησης μέσα στα Πανεπιστήμια) δεν έχει νόημα να παραμένει κανείς πέραν του επιτρεπτού ορίου. Άλλωστε, το κράτος δεν έχει λεφτά να ξοδεύει για τούτη τη μάζα των μελλοντικών απασχολήσιμων. Γι' αυτό και βάζει κριτήριο αξιολόγησης τον μέσο χρόνο αποφοίτησης. Τούτο το σκοπό εξυπηρετεί και η ρύθμιση για τους «αιώνιους φοιτητές» του νόμου-πλαισίου.

Καμιά σκασίλα δεν έχει το αστικό κράτος για ν' αποφοιτήσουν όλοι οι φοιτητές ενός Ιδρύματος. Αν ήταν έτσι θα φρόντιζε να εξασφαλίσει σ' όλα τα παιδιά όλα τα μέσα ώστε να σπουδάσουν απρόσκοπτα, χωρίς παράλληλα αυτά που προέρχονται από φτωχά λαϊκά στρώματα να χρειάζεται να εργάζονται.

Όσο για το κριτήριο του αριθμού των φοιτητών που επιλέγουν ένα Ιδρυμα ή Τμήμα, αυτό στηρίζεται σε κατασκευασμένα και σαθρά στοιχεία. Γιατί η επιλογή από τους νέους γίνεται κυρίως με γνώμονα την επαγγελματική αποκατάσταση, που είναι συνυφασμένη με τις περιστασιακές ανάγκες της αγοράς και κοινωνικά status, ενώ επηρεάζεται και από την κατευθυνόμενη προπαγάνδα (π.χ. η τελευταίας εσοδείας ανάγκη για δασκάλους) και τη διαφήμιση.

Ας μη μιλήσουμε, βεβαίως για την

αναλογία φοιτητών-διδασκόντων, την ταχεία διεκπεραίωση υποθέσεων μέσα στο Πανεπιστήμιο (διοικητικές λειτουργίες), την άρτια και επαρκή υλικοτεχνική υποδομή, κριτήρια που θα έπρεπε να πληροί εκ προοιμίου κάθε Πανεπιστήμιο.

Όλα τούτα απαιτούν γενναία χρηματοδότηση, ενίσχυση των Πανεπιστημίων με όλο το απαραίτητο επιστημονικό και διοικητικό προσωπικό. Όμως αυτά τα αυτονόητα που είναι υποχρέωση του κράτους, αποτελούν διεκδικήσεις δεκαετιών και σήμερα θεωρούνται «συντηρητισμός», μιας και η κατεύθυνση είναι οι φοιτητές-πελάτες που θ' αγοράζουν μόνοι τους αδρά τη μόρφωση και η ώθηση των Πανεπιστημίων στην αγκαλιά των επιχειρήσεων, προκειμένου να εξασφαλίζουν τα προς το Ξην.

Για ποια, λοιπόν, «αυτονομία» και «αυτοτέλεια» γίνεται τόσος λόγος; Όταν μάλιστα από πάνω κρέμεται ο πέλεκυς της αναστολής της κρατικής χρηματοδότησης σε περίπτωση που δεν καταστεί δυνατό να υλοποιηθούν οι στόχοι των τετραετών αναπτυξιακών προγραμμάτων, που μπαίνουν πάντα σε συνδυασμό με τους δείκτες της αξιολόγησης που πρέπει να πιάσει κάθε Ιδρυμα;

Συμπέρασμα; Η αξιολόγηση είναι ένας σημαντικός μηχανισμός ελέγχου και τιμωρίας των Πανεπιστημίων, αδιάρρηκτα δεμένους με το νέο τοπίο που διαμορφώνεται στα Πανεπιστήμια ο νέος νόμος πλαίσιο. Το τοπίο ενός Πανεπιστημίου-Επιχείρησης και στήλης νεκροταφείου.

Γιούλα Γκεσούλη

Στυμμένες λεμονόκουπες

Διάλογος τέλος. Μέσα σε δυο εβδομάδες το νομοσχέδιο «θα είναι νόμος του κράτους και «θα εφαρμοστεί μέχρι κεραίας» διαμήνυσε με το γνωστό ύφος της Μαρίας Αντουανέτας η Μαρριέττα Γιαννάκου. Αφησε, λοιπόν, έκθετους τους παρατρεχάμενους της πρυτάνεις, που είχαν σπεύσει πριν λίγο καιρό να της κάνουν δώρο μια σύνοδο, ώστε από το βήμα της να κάνει τα γνωστά επικοινωνιακά της παιχνίδια.

«Κάγκελο» έμειναν όμως και οι «1000» πανεπιστημιακοί αυτόκλητοι συνομιλητές της (που τελικά -όπως φάνηκε στην πράξη- όλο αυτό το διάστημα- δεν είναι 1000). Σ' όλους αυτούς η Γιαννάκου είχε υποσχεθεί ότι μετά τη δημοσιοποίηση του νομοσχεδίου, θα είχαν σημαντικό και ενεργό ρόλο στην τελική διαμόρφωσή του. Αφού όμως τους χρησιμοποίησε καλά-καλά, τώρα τους πέταξε σα στυμμένες λεμονόκουπες.

Η ολαζονική αυτή συμπεριφορά, όπως και το ίδιο το νομοσχέδιο, που με τις ρυθμίσεις του τους αμφισβητεί συνολικά και καταρρακώνει την προσωπικότητά τους, απογοήτευσε τα πρόθυμα παπαγαλάκια της κυβερνητικής πολιτικής στα Πανεπιστήμια. Πήραν, λοιπόν, σβάρνα τα κανάλια και τις εφημερίδες και κάνουν δηλώσεις αμφισβήτησης του νομοσχεδίου και αποστασιοποίησης από αυτό (ειδικά εκείνος ο «αριστερός μαϊντανός» Λ. Παπαγιαννάκης είναι σαν να προσπαθεί να μας πείσει ότι ουδεμία σχέση έχει με το έγκλημα).

Το ίδιο έπραξαν και στη διημερίδα που διοργάνωσαν οι «1000», στην οποία συμμετείχαν καμιά διακοσοριά. Η κυ-

βέρνηση ενσωμάτωσε ορισμένες από τις προτάσεις μας, είπαν, όχι όμως και τη λογική και τη συνοχή τους. Γι' αυτό το νομοσχέδιο «παραμένει αποσπασματικό, ασαφές και αντιφατικό σε πολλά σημεία, γεγονός που δημιουργεί ανησυχία για τον τρόπο εφαρμογής».

Αφού έριξαν τις νταβανόπροκες τους προς την κυβέρνηση, δεν ξέχασαν να στρέψουν βεβαίως τα φαρμακερά βέλη τους, σαν ορκισμένοι εκουσυγχρονιστές και ενάντια στους συναδέλφους τους, που συνεχίζουν την απεργία διάρκειας ενάντια στο νομοσχέδιο, καλώντας τους «να κατέβουν απ' τα κεραμίδα». Συνεχίζουν, λοιπόν, το παραμύθι τους για «ανοιχτά πανεπιστήμια», αφού πολλοί από αυτούς έχουν επιδοθεί σε άγριες μπίζνες με ερευνητική δραστηριότητα για λογαριασμό επιχειρήσεων και οι καταλήψεις τους χαλάνε τη σούπα και κάποιοι, με σχέση εργασίας μερικής απασχόλησης θεωρούν πως για να διατηρήσουν τη θέση τους ή να τη βελτιώσουν, πρέπει να αποδείξουν ότι έχουν άριστες επιδόσεις στην οσφυοκαμψία.

Την Τετάρτη, η Γιαννάκου -αφού πρώτα τα έκανε όλα μπάχαλο κατά την προσφιλή της συνήθεια- προσπάθησε να αμβλύνει τις εντυπώσεις, παίζοντας με το ότι οι «πάπντες» είναι καλεσμένοι να καταθέσουν στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής. Βέβαια, η τακτική είναι ψεκάστε, σκουπίστε, τελειώσατε. Αρα το πολύ-πολύ να διαφοροποιηθούν κάποιες «περιφερειακές» διατάξεις, που δεν αλλοιώνουν την ουσία, έτσι για να δοθεί η κάλπικη εντύπωση ότι λαμβάνεται υπόψη η γνώμη των σφουγγακωλάριων.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΤΗΣ «ΚΟΝΤΡΑΣ»

Να ξαναζήσει το 1979

ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ ΑΚΟΜΑ ΚΙ ΑΝ ΨΗΦΙΣΟΥΝ ΤΟ ΝΟΜΟ-ΠΛΑΙΣΙΟ

Ιούλης 1975: Η κυβέρνηση Καραμανλή καταθέτει για ψήφιση στη Βουλή τον πρώτο νόμο-πλαίσιο της μεταπολίτευσης για την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Οι φοιτητικές κινητοποιήσεις την αναγκάζουν αρχικά να «παγώσει» το νομοσχέδιο και το Σεπτέμβριο να το αποσύρει.

Ιούλης 1977: Δεύτερη απόπειρα της κυβέρνησης Καραμανλή να προωθήσει νόμο-πλαίσιο (δημοσιεύει την εισηγητική έκθεση). Φοιτητές και διδακτικό προσωπικό αντιδρούν και ο νόμος ουδέποτε κατατίθεται στη Βουλή.

Ιούλης 1978: Η κυβέρνηση Καραμανλή καταθέτει αιφνιδιαστικά στη Βουλή νόμο-πλαίσιο. Τον ψηφίζει μες στο κατακαλόκαιρο (Αύγουστο) σε θερινό τμήμα και παίρνει τον αριθμό νόμος 815/1978. Το φοιτητικό κίνημα ουδέποτε τον αποδέχτηκε. Η συμβιβασμένη ΕΦΕΕ (ΚΚΕ, ΠΑΣΟΚ, ΚΚΕεσ.) αρκείται σε εκτονωτικές συγκεντρώσεις (αρνήθηκε να μετατρέψει σε πορεία προς τη Βουλή τη συγκέντρωση της 29ης Αυγούστου 1978, μέρας που ψηφίζόταν ο νόμος). Η εξεταστική του Ιούνη του 1979 αποκαλύπτει τις πρακτικές συνέπειες του ν. 815. Το σύνθημα «τέρμα πια στις εκτονώσεις, εμπρός για καταλήψεις και διαδηλώσεις» αρχίζει να δονεί τα αμφιθέατρα. Στις 12 Οκτώβρη του 1979 το μπλοκ των καταλήψεων μετατρέπει τη «συνήθη» συγκέντρωση στα Προπύλαια σε πορεία προς τη Βουλή. Τα ΜΑΤ επιτίθενται, ακολουθούν συγκρούσεις, οι φοιτητές καταφεύγουν στη Νομική, το βράδυ εισβάλλουν τα ΜΑΤ. Το ποτάμι της οργής φουσκώνει και δε γυρίζει πίσω. Η πλειοψηφία της ΕΦΕΕ (ΚΚΕ, ΠΑΣΟΚ) προτείνει μονοήμερες και τριήμερες καταλήψεις και... «εκστρατείες ενημέρωσης». Η πλειοψηφία των φοιτητών στα αμφιθέατρα ψηφίζει καταλήψεις διάρκειας. Αρχές Δεκέμβρη η κυβέρνηση διατάσσει το κλείσιμο όλων των πανεπιστημίων μέχρι τις 8 Γενάρη («λοκ άουτ»). Οι γενικές συνελεύσεις απαντούν με καταλήψεις, που αναγκάζεται να τις καλύψει και η ΕΦΕΕ. Στις 3 Γενάρη 1980, ο Καραμανλής εξαγγέλλει την αναστολή των εξεταστικών διατάξεων του ν. 815 και τη σύσταση επιτροπών που θα επεξεργαστούν νέο νόμο-πλαίσιο. Καμιά τέτοια επιτροπή δεν λειτούργησε. Νόμος-πλαίσιο ψηφίστηκε μετά την κυβερνητική αλλαγή από το ΠΑΣΟΚ, χωρίς τις διατάξεις των προηγούμε-

νων (ν. 1268/1982).

Μάης-Ιούνης 2006: Η κυβέρνηση ενός άλλου Καραμανλή ετοιμάζεται να ψηφίσει νέο νόμο-πλαίσιο. Οι φοιτητικές καταλήψεις την αναγκάζουν σε αναδίπλωση. Τον Ιούνη η κυβέρνηση δίνει στη δημοσιότητα έτοιμο νομοσχέδιο, που το βαφτίζει «προσχέδιο για διάλογο». Το φοιτητικό κίνημα μπορεί «να τελειώσει τη δουλειά» και να στείλει και αυτό το νόμο-πλαίσιο στα σκουπίδια. Δεν το κάνει. «Τρώει τη ντρίπλα» και σταματά τις καταλήψεις.

Γενάρης 2007: ΝΔ και ΠΑΣΟΚ προωθούν από κοινού την αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος, πιστεύοντας ότι το φοιτητικό κίνημα δεν έχει άλλα καύσιμα στη μηχανή του, ότι δεν θα ξεκινήσει νέος γύρος καταλήψεων, μπροστά στο φόβο να χαθεί η εξεταστική. Διαψεύδονται οικτρά. Οι καταλήψεις ξεκινούν αμέσως μόλις ανοίγουν οι σχολές μετά τις διακοπές. Η συντριπτική πλειοψηφία των Τμημάτων ΑΕΙ και ΤΕΙ τελεί υπό κατάληψη και οι αποφάσεις ανανεώνονται από εβδομάδα σε εβδομάδα. Το ΠΑΣΟΚ αναγκάζεται να αποσυρθεί από τη διαδικασία αναθεώρησης του συντάγματος και δηλώνει ότι δεν θα ψηφίσει ούτε στην επόμενη Βουλή. Η αναθεώρηση του άρθρου 16 ενταφιάζεται μετά πολλών επαίνων.

Φλεβάρης 2007: Καθώς οι καταλήψεις συνεχίζονται στην ίδια έκταση και με αδιάλειπτη ένταση, η κυβέρνηση πετάει τη μάσκα του δια-

λόγου, «φτύνει» ακόμα και τα στηρίγματά της στα πανεπιστήμια (πρυτάνεις, «επιτροπή των 1.000» που δεν είναι 1.000) και καταθέτει αιφνιδιαστικά στη Βουλή το νόμο-πλαίσιο, προωθώντας την ψήφισή του με διαδικασίες-εξπρές. «Αυτοί που ήθελαν να συζητήσουν, έχουν συζητήσει. Αυτοί που εκλήθησαν επανειλημμένα μέσα από όλες τις προσπάθειες συναίνεσης δε θέλησαν να εμφανιστούν ούτε στην Ελληνική Βουλή. Το θέμα έχει τελειώσει, ο νόμος κατατίθεται σήμερα», δηλώνει με αυτοκρατορικό ύφος η Μ. Γιαννάκου, «αδειάζοντας» εκείνους που το τελευταίο διάστημα έπαιζαν το ρόλο της «γλάστρας» στις κακοστημένες φιάλες του «διαλόγου».

22 Φλεβάρη 2007: Η μεγαλύτερη πανεκπαιδευτική διαδήλωση των τελευταίων 15 ετών «βουλιάζει» την Αθήνα. Η κυβέρνηση απαντά με ΜΑΤ και δακρυγόνα. Τα ΜΜΕ οργιάζουν, παραπληροφορούν, διαστρεβλώνουν, προβοκατορολογούν.

27 Φλεβάρη 2007: Στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής αρχίζει η συζήτηση του νόμου-πλαισίου. «Σε 15 μέρες θα είναι νόμος του κράτους», δηλώνει η Μαριέττα Αντουανέτα.

Η ευγένειά μας δεν μας επιτρέπει να απαντήσουμε σε μια ώριμη κυρία με τη γνωστή λαϊκή φράση «στα ... μας». Αυτή, όμως, πρέπει να είναι η απάντησή μας στην πράξη. Ακόμα και αν ο συντεταγμένος κυβερνητι-

κός λόχος, σε μια επίδειξη τσαμπουκά και εκδίκητικότητας (το φέρε, βλέπετε, βαρέως που στραπατσαρίστηκε στην προσπάθεια για την αναθεώρηση του άρθρου 16), προχωρήσει στην ψήφιση του νόμο-πλαισίου, **οι καταλήψεις πρέπει να συνεχιστούν, για να καταστεί και αυτός ο νόμος-πλαίσιο ένα άταφο πτώμα.** Οπως εκείνοι του 1975 και του 1977, όπως ο νόμος 815 του 1978. Να είναι αυτός ο νόμος-πλαίσιο ο δεύτερος στην ιστορία της μεταπολίτευσης ψηφισμένος νόμος, που η κυβέρνηση **θα αναγκαστεί να πάρει πίσω.**

Αυτό είναι το κρίσιμο ζήτημα, στο οποίο πρέπει να δώσουμε απάντηση από τώρα. Γιατί αν η κυβέρνηση ψηφίσει το νόμο-πλαίσιο, θα βρεθούν και πάλι οι «καλοθελητές», όπως το 1978, που θα προτείνουν «μακρόχρονο αγώνα», «εκστρατεία ενημέρωσης», «πρόσφορες μορφές αγώνα» και άλλα τέτοια εκτονωτικά και διαλυτικά, για να μας κάνουν να εγκαταλείψουμε εκείνη τη μορφή αγώνα που έχει αποδειχτεί αποτελεσματική και νικηφόρα: τις καταλήψεις. Το 1978 χρειάστηκε να περάσει ένας χρόνος για να παραμεριστεί αυτή η ηττοπαθής και συμβιβαστική τακτική και να σχηματιστεί το μπλοκ των καταλήψεων, που με τον αγώνα του ανάγκασε τον Καραμανλή τον πρεσβύτερο να αναστείλει την εφαρμογή του νόμου που είχε ψηφίσει η ΝΔ στη Βουλή. Τώρα τα πράγματα είναι αντίστροφα.

✓ Τώρα το μπλοκ των καταλήψεων είναι σχηματισμένο.

✓ Τώρα έχουμε την εμπειρία του περασμένου Μάη-Ιούνη.

✓ Τώρα έχουμε στις αποσκευές μας τη ματαίωση της αναθεώρησης του άρθρου 16.

✓ Τώρα έχουμε εμείς την πρωτοβουλία των κινήσεων και δεν πρέπει να τη χάσουμε.

✓ Τώρα αγωνιζόμαστε από καλύτερες θέσεις, μπορούμε και πρέπει να νικήσουμε.

Η κυβέρνηση παίζει αυτή τη στιγμή ένα παιχνίδι ψυχολογικού πολέμου. Από τη μια, με τη φασιστικού τύπου προπαγάνδα των ΜΜΕ, με τις γκεμπελιστικές τοποθετήσεις των στελεχών της και με κατευθυνόμενα γκάλοπ από εταιρίες που κάνουν «δουλειές» με το δημόσιο, προσπαθεί να κάμψει το ηθικό μας, να περάσει την ιδέα ότι είμαστε κοινωνικά απομονωμένοι. Στην ουσία απομονωμένη είναι μόνο η κυβέρνηση. Απομονωμένη ακόμα και από τα μέχρι πρότινος στηρίγματά της, όπως οι πρυτάνεις και τα διάφορα «εκσυγχρονιστικά» λαμόγια των ΑΕΙ και ΤΕΙ, που έτσι κι αλλιώς δεν εκφράζουν τίποτα. Από την άλλη, η κυβέρνηση ποντάρει πως όταν ψηφιστεί ο νόμος θα έχουμε κουραστεί, θα φωλιάσει στις γραμμές μας η απογοήτευση και με τη βοήθεια και των κηρύκων του «ρεαλισμού» το κίνημα των καταλήψεων θα εκφυλιστεί και θα κλείσει.

Αυτούς τους ευσεβείς πόθους πρέπει να διαψεύσουμε. **Πρέπει στο κίνημά μας να ξαναζήσει το 1979.** Πρέπει από τώρα να δεσμευτούμε στις γενικές μας συνελεύσεις, ότι η ψήφιση του νόμο-πλαισίου είναι κάτι που αφορά την κυβέρνηση, όχι εμάς. Το δικό μας κίνημα έχει το δικό με το μέρος του, έχει την παράδοση με το μέρος του, έχει τη θέληση και τη δύναμη να επιβάλει και πάλι το δικό του, στέλνοντας ταυτόχρονα ένα ελλειδοφόρο μήνυμα σε όλη την εργαζόμενη κοινωνία. Συνεχίζοντας τις καλύτερες παραδόσεις του φοιτητικού κινήματος, δεν θα κάνουμε πίσω, **θα νικήσουμε.**

**ΚΑΜΙΑ ΥΠΟΧΩΡΗΣΗ,
ΚΑΝΕΝΑΣ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΣ
ΑΓΩΝΑΣ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ ΜΕΧΡΙ
ΝΑ ΠΑΕΙ ΣΤΑ ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ
Ο ΝΟΜΟΣ ΠΛΑΙΣΙΟ**

27 ΦΛΕΒΑΡΗ 2007

✓ Ρεσιτάλ βρόμικης προπαγάνδας και παραπληροφόρησης όχι μόνο από τον φιλοκυβερνητικό Τύπο και το συγκρότημα Αλαφούζου, που είναι ο επίσημος προπαγανδιστής της κυβέρνησης, αλλά από όλα τα κανάλια (κάνει καλή δουλειά ο Ρουσόπουλος). Αγαπημένο τους θέμα αυτή τη βδομάδα; «Μειώνεται ο αριθμός των καταλήψεων - Οι φοιτητές επιστρέφουν σιγά-σιγά στα θρανία». Ευσεβείς πόθοι που διαψεύστηκαν από τις γενικές συνελεύσεις της Τρίτης και της Τετάρτης. Τα «μίντια», όμως, το βολιά τους. Γιατί; Για να κάνουν ψυχολογικό πόλεμο, μπας και κερδίσουν κάποιους ταλαντευόμενους φοιτητές, μπας και ενεργοποιήσουν κάποιους επί πτυχίω, που δεν κατάφερε να τους ενεργοποιήσει η ΔΑΠ.

✓ «Να ανοίξουν τα πανεπιστήμια» ζήτησε ο Γιωργάκης, συμφωνώντας με πρυτάνεις τους οποίους συνάντησε σε δεξίωση στο Προεδρικό Μέγαρο την περασμένη Δευτέρα. Γι' αυτό και η ΠΑΣΠ σε μερικές σχολές ψηφίζει μαζί με τη ΔΑΠ ενάντια στην κατάληψη. Προσπάθεια άγραφς ψήφων από τους «νοικοκυραίους» και επίδοση διαπιστευτηρίων στην άρχουσα τάξη. Άλλωστε, το ΠΑΣΟΚ κάποια στιγμή θα ξαναγίνει κυβέρνηση και είναι λογικό να είναι από άποψη αρχών ενάντια στην κατάληψη ως μορφή πάλης.

✓ Δεν παίρνω πίσω τίποτα απ' όσα είπα για το άσυλο, δήλωσε ο Πάγκαλος στα «Νέα». Και ο Γιωργάκης, φυσικά, εσιώπησε. Όχι γιατί φοβάται τον Πάγκαλο, αλλά γιατί την ίδια άποψη έχει κι αυτός, άλλο αν οι αντι-

πολιτευτικές σκοπιμότητες του επιβάλλουν να μη τη διατυπώνει.

✓ Στο ψιλό πήρε ο Αναστασιάδης τη Γιαννάκου, παίζοντας στη γνωστή τηλεοπτική εκπομπή του απόσπασμα από τη συνέντευξη που έδωσε όταν παρουσίαζε το νόμο-πλαίσιο, στο οποίο ο λόγος της ήταν παραληρηματικός και ασυνάρτητος. Εκείνο που δεν φάνηκε στο απόσπασμα που έπαιξε ο «Μαυροτρύπας» είναι ποιος δημοσιογράφος έκανε την ερώτηση και ποια ακριβώς ήταν η ερώτηση. Ήταν ο δικός μας Γεράσιμος Λιόντος και η ερώτηση ήταν πώς τοποθετείται η κυβέρνηση μπροστά στο ενδεχόμενο οι καταλήψεις να συνεχιστούν και μετά την ψήφιση του νόμου και να επαναληφτεί το προηγούμενο του νόμου 815. Τότε ήταν που άρχισε το

παραλήρημα της Γιαννάκου που περιλάμβανε και την κορυφαία ερώτηση προς το συντάκτη μας: «Δηλαδή ήρθες εδώ να με απειλήσεις;»! Και κάτι ακόμα: η Γιαννάκου έδωσε εντολή να «μυϊμουδέψουν» το απομαρνητωμένο κείμενο της συνέντευξης που στάλθηκε αργότερα από το Γραφείο Τύπου του υπουργείου. Δεν ήθελε να φανεί η ξεφτίλα της.

✓ Και μην ξεχνάτε: με το νόμο-πλαίσιο δεν αλλάζει μόνο χωροταξικά το άσυλο, ούτε μόνο οι διαδικασίες άρσης του. «Επανακαθορίζεται» ώστε «να έχει αμιγώς ακαδημαϊκό χαρακτήρα», όπως αναφέρεται στην εισηγητική έκθεση. Πράξεις που «δεν έχουν καμία σχέση με την ακαδημαϊκή λειτουργία των ΑΕΙ» καθίστανται εξ ορισμού εκτός ασύλου.

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ Νο 5

■ 215η συνεδρίαση Πέμπτη, 22.2.07

Οι αγορεύσεις συνηγόρων πολιτικής αγωγής συνεχιώθηκαν με τον **Στ. Γεωργίου**, που εκπροσωπεί την οικογένεια Μάττη. Η αγόρευση του είχε δύο σκέλη: το ένα αφορούσε γενικά την υπόθεση και το άλλο το σκελος της ληστείας στην ΕΤΕ Πετραλώνων, όπου σκοτώθηκε ο αστυφύλακας Μάττης.

Ο Γεωργίου είναι δεξιός και μάλιστα της λεγόμενης «λαϊκής Δεξιάς». Συνεργάτης του Απ. Ανδρεουλάκου, μπήκαν μαζί σ' αυτή την υπόθεση, αλλά ο Ανδρεουλάκος δεν παρέστη στο ακροατήριο, λόγω του ασυμβίβαστου των βουλευτών (τώρα πια είναι και υφυπουργός). Έχει, λοιπόν, μια εμμονή την οποία στηρίζει στα γνωστά σενάρια συνωμοσίας που εδώ και χρόνια πλασάρεει ειδικά αυτή η μερίδα της Δεξιάς: πίσω από τη 17Ν βρισκόταν το ΠΑΣΟΚ (αυτό δεν το λένε όλοι στα ίσια, αλλά το υπαινίσσονται)! Βρίσκονταν υψηλά ιστάμενα πρόσωπα, που κάποια στιγμή έστησαν και την ιστορία της εξάρθρωσης, για να μείνει στο απυρόβλητο η ακραία ηγεσία της 17Ν! Δεν θα καθήσουμε, βέβαια, να ασχοληθούμε με αυτές τις επεικώς γελοίες φαντασιοπληξίες. Απλώς, τις αναφέρουμε, γιατί έτσι εξηγείται η θέση του συγκεκριμένου δικηγόρου, ότι ο Γιωτόπουλος δεν είναι αρχηγός της 17Ν και κατά συνέπεια κακώς καταδικάστηκε ως ηθικός αυτουργός. Κατά τον Γεωργίου, οι αρχηγοί είναι άλλοι και η καταδίκη του Γιωτόπουλου έγινε για να καλύψει αυτούς τους άλλους, που είναι –το ξαναλέμε– υψηλά ιστάμενοι.

«Όποιος πει ότι έχει εξαρθρωθεί πλήρως η τρομοκρατία στον τόπο μας με το ότι οδηγήθηκαν ενώπιον της Δικαιοσύνης οι συγκεκριμένοι κατηγορούμενοι,

πλανάται πλάνην οικτράν και ήδη έχουν αρχίσει να το βλέπουν ότι δε μπορεί να είναι έτσι... Γιατί σαν πολύ γρήγορα ανδρώθηκε η νέα τρομοκρατία. Σαν πολύ γρήγορα και πολύ εκπαιδευμένα χτυπάει άριστα φυλασσομένους στόχους στο κέντρο της Αθήνας. Πολύ γρήγορα για να είναι νέα παιδιά. Πάρα πολύ γρήγορα... Γι' αυτό έχω αυτή τη διαφοροποίηση, διότι η ανάγκη της ηθικής αυτουργίας για όλες τις πράξεις στον Αλέξανδρο Γιωτόπουλο έχει σαν μοναδικό στόχο να πείσει ότι εξαφρώθηκε η οργάνωση, ότι αυτός είναι ο αρχηγός, ότι αυτός ήταν η πηγή των πάντων και επομένως τελειώσαμε... Είχα πει και κάτι άλλο πρωτόδικα, ότι εν πάση περιπτώσει ένας άνθρωπος ο οποίος φέρεται σαν ηγέτης μιας τέτοιας οργάνωσης και βαρύνεται με τέτοια δράση έχει κι ένα άλλο prestige, βρε αδερφέ. Έχει και μια άλλη στάση. Πώς να γίνει; Δηλαδή βαλθήκαμε να κάνουμε εμείς ηγέτη τον Αλέξανδρο Γιωτόπουλο και ο ίδιος δεν έχει τίποτα το ηγετικό μέσα του, αλλά εμείς πρέπει να τον κάνουμε ηγέτη διότι αυτό εξυπηρετεί; Δεν έχει την ηγετική στόφα. Αν την είχε, πρωτόδικα και τώρα θα την είχε δείξει. Δεν είναι από ηγετική στόφα, πώς δηλαδή θα τον κάνουμε ηγέτη; Για να εξυπηρετήσουμε το σενάριο της Αντιτρομοκρατικής και για να εμφανίζεται ο κύριος Χρυσόχοιδης ως αυτός που εξάρθρωσε την τρομοκρατία στον τόπο;»!!!

Το δεύτερο σκελος της αγόρευσης Γεωργίου αφορούσε την υπόθεση Μάττη και εδώ πρέπει να του δώσουμε δίκιο σε πάρα πολλά. Διότι από την αρχή, πριν ακόμα ξεκινήσει η δίκη, είχε τοποθετηθεί με σαφήνεια και είχε υποδείξει τον Τσελέντη ως τον άνθρωπο που πυροβόλησε τον Μάττη, στηριζόμενος κυρίως στις περιγραφές των μαρτύρων. Σ' αυτή του την άποψη έμεινε σταθερός, ζητώντας

να μην καταδικαστεί ο Κουφοντίνος ως αυτουργός και ο Χριστόδουλος ως άμεσος συνεργός (έχουν από μια ισόβια), μολοντί ο Τσελέντης δεν μπορεί να καταδικαστεί ως αυτουργός (ουδέποτε κατηγορήθηκε γι' αυτό). Συνεπώς σ' αυτή του τη θέση ο Γεωργίου τα 'σουρε στην εισαγγελέα, παραθέτοντας όλο το πλούσιο υλικό που προέκυψε από τις καταθέσεις των μαρτύρων.

Μετά το διάλειμμα και ενώ ο Γεωργίου απουσίαζε από την αίθουσα, ζήτησε το λόγο ο Α. Γιωτόπουλος και ακολούθησε ο εξής διάλογος:

Α. ΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε πρόεδρε, έχω μια δήλωση: *Επειδή στο σκεπτικό της απόφασης υπάρχει μια αναφορά σε βάρος μου για την οποία πληροφορήθηκα κάτι την προηγούμενη Παρασκευή, στις 16/2, θέλω να πω ακριβώς αυτό που μου είπε ο συνήγορος της πολιτικής αγωγής που είναι εδώ, και αν διαφωνεί να με διαψεύσει, αλλά δεν τον βλέπω τώρα, οπότε...*

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Για ποια υπόθεση μιλάτε;

Α. ΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Μου είπε επί λέξει το εξής...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ποιος;

Α. ΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ο κ. Γεωργίου. Μου είπε το εξής: *Ότι στη πρώτη δίκη, στη διάρκεια της δίκης, πλησίασε τον Τσελέντη και του είπε το εξής: «Σε απειλεί ο Γιωτόπουλος και ο Τζωρτζάτος;» και αυτός του λέει «όχι, από πού το βγάζεις αυτό;». Λέει «το διάβασα στην εφημερίδα». Λέει «φέρε μου τη». Του πήγε την εφημερίδα, η οποία ήταν η «Απογευματινή» και μετά από μερικές μέρες άρχισε να διαδίδει ότι εγώ τον απειλώ, μέχρι εκείνο το επεισόδιο το οποίο διηγήθηκε. Αυτό τα πράγματα μου τα είπε την Παρασκευή και θέλω να καταγραφούν, διότι έτσι κατασκευάζονται γεγονότα, τα οποία γίνονται γεγονότα μ' αυτό το σκεπτικό.*

Π. ΤΣΕΛΕΝΤΗΣ: Βεβαίως ότι δεν έχει γίνει ποτέ αυτό και σε σχέση με το επεισόδιο μπορείτε να διαβάσετε τα πρακτικά της πρώτης δίκης να δείτε ότι και άλλοι το επιβεβαιώνουν.

Ακολούθησε ο **Ευστ. Ποταμίτης** (Μομφεράτου), η αγόρευση του οποίου, στηριγμένη κυρίως στις καταθέσεις του Τσελέντη, προκάλεσε την οξεία φραστική αντίδραση των Γιωτόπουλου-Τζωρτζάτου και την αποχώρησή τους τελικά από την αίθουσα. «Αυτό είναι απόδειξη; Να μου αποδείξει ότι έγραφα εγώ», φώναξε ο Γιωτόπουλος, όταν ο δικηγόρος αναφερόταν σε γραφολογικές εξετάσεις. «Ντροπή σου που είσαι δικηγόρος και λες αυτά τα ψέματα, караγκόζη... Ντροπή σου! Ντροπή σου! Ξέρεις ότι δεν είναι έτσι τα πράγματα... Ξεφτιλισμένο υποκείμενο», φώναξε αποχωρώντας ο Τζωρτζάτος.

Ο **Β. Δημακόπουλος** (Ανδρουλιδάκη) με την ευπρέπεια που τον διακρίνει και τη βαθιά νομική κατάρτιση απέφυγε κάθε απαξιωτικό χαρακτηρισμό για τους κατηγορούμενους και στάθηκε αυστηρά στα νομικά ζητήματα που σχετίζονται με την υπόθεση, υποστηρίζοντας ότι η πράξη πρέπει να χαρακτηριστεί ανθρωποκτονία από πρόθεση με ενδεχόμενο δόλο, μολοντί ο Ανδρουλιδάκης πέθανε στο νοσοκομείο από τραγικά λάθη των γιατρών, διότι υπάρχει αιτιώδης σύνδεσμος ανάμεσα στους πυροβολισμούς της 17Ν στα πόδια και στο θάνατο του εισαγγελέα, καιρό αργότερα στο νοσοκομείο.

Ο συνήγορος διαφοροποιήθηκε από την εισαγγελική πρόταση σε δύο σημεία.

Πρώτο, ζήτησε την καταδίκη Τελίου για απλή συνέργεια και όχι την αθώωσή του, όπως πρότεινε η εισαγγελέας. Δεύτερο, είχε μια εντελώς διαφορετική προσέγγιση στο ζήτημα της ηθικής αυτουργίας. Δεν προσπάθησε να τη στηρίξει στο γενικό «πατρών», όπως η εισαγγελική έδρα («ο Γιωτόπουλος ήταν αρχηγός, άρα ηθικός αυτουργός στα πάντα»), αλλά ξεκίνησε από την προανακριτική του Τζωρτζάτου, που αναφέρει ότι «υστερα από πρότασή τους (του Λουκά και του Λάμπρου) αποφασίσαμε να τραυματίσουμε τον εισαγγελέα Ανδρουλιδάκη στα πόδια γιατί ήταν στυγνός εισαγγελέας και για παραδειγματισμό των υπολοίπων». Κατά τον συνήγορο, «αυτή η επιλογή του στόχου και η προτροπή γενομένη τόσο από τον κύριο Γιωτόπουλο όσο και από τον κύριο Κουφοντίνη θεμελιώνει αποδεικτικά τον ρόλο του ηθικού αυτουργού στην πράξη». Πρότεινε, δηλαδή, καταδίκη Γιωτόπουλου και Κουφοντίνου ως ηθικών αυτουργών. Ανεξάρτητα από το ότι η πρότασή του στηρίζεται σε ένα παράνομο αποδεικτικό μέσο (προανακριτική Τζωρτζάτου), μεθοδολογικά βρίσκεται στον αντίποδα της εισαγγελικής πρότασης. Γιατί αναζητά αποδεικτικά μέσα για την ηθική αυτουργία σε κάθε περίπτωση και δεν κόβει ένα αυθαίρετο «πατρών» που εξίσου αυθαίρετα ταιριάζει σε κάθε περίπτωση. Με τον έμμεσο αυτό τρόπο ο έμπειρος νομικός κατέδειξε ουσιαστικά μια από τις μεγαλύτερες αυθαρεσίες αυτής της δίκης.

Τέλος, όπως και στην πρώτη δίκη, ο Β. Δημακόπουλος δεν παρέλειψε να σημειώσει καταληκτικά, ότι στην πραγματικότητα δικάζεται ένα φαινόμενο της Ιστορίας και όχι ένα ποινικό φαινόμενο:

«Κύριε πρόεδρε, είχα υποστηρίξει και πρωτοδικώς, καταληκτικώς, σε σχέση με την άποψη που εξέφρασα για την ευθύνη καθενός εκ των κ.κ. κατηγορουμένων κατά τις απόψεις της πολιτικής αγωγής, ότι είναι αλήθεια πως μετέχουμε όλοι μας σε μια διαδικασία που θέτει υπό διερεύνηση τη μακροχρόνια δράση μιας Οργάνωσης, της οποίας η λεπτομερής και ακριβής ιστορική καταγραφή θα γίνει υπό ψύχραιμο βλέμμα και νηφάλιο, από άποψη κοινωνικο-πολιτική και όχι δικαστική, στο μέλλον. Συνέβη στην Ιταλία, συνέβη στη Γερμανία. Ειπώθηκαν τα γεγονότα σε ένα μεταγενέστερο στάδιο, με τη συμμετοχή στην ιστορική ανάλυση και την κοινωνική ανάλυση και εκείνων που μετείχαν στην Οργάνωση και που έδωσαν στοιχεία, επιχειρήματα και σκεπτικό για να συναξιολογηθεί με τις απόψεις όλων των άλλων. Δεν δικαιούμαι να είμαι ένας εκ των καταγραφέντων αυτής της κοινωνικο-πολιτικής σημασίας και δράσης αυτής της Οργάνωσης σε αυτή τη δίκη. Αυτή η δίκη περιορίζεται στη διερεύνηση της ποινικά αξιολογής συμπεριφοράς καθενός εκ των κρινόμενων κ.κ. κατηγορουμένων. Βέβαιο είναι, όμως, ότι όπως η δική τους συμπεριφορά αξιολογείται από το Δικαστήριο και έχει αξιολογηθεί και εξακολουθεί να αξιολογείται από το κοινωνικό σύνολο, εξίσου αξιολογείται και η δική μας συμβολή στην εκτίμηση αυτών των πράξεών τους».

■ 216η συνεδρίαση Παρασκευή, 23.2.07

«Ρούμπος» από τη Γιάννα Κούρτοβικ επί του «κυρίου καθηγητή». Αναφερόμενη η συνήγορος της Αγγελικής Σωτηροπούλου στους υπαινιγμούς που έκανε ο Αναγνωστόπουλος για το θάνατο της ψευδομάρτυρα Μανιά (χτύπησε με το

αυτοκίνητό της σε δέντρο), παρουσιάζοντας τον θάνατο περίπου ως μυστηριώδη, χαρακτήρισε αήθεια το γεγονός. «Με αυτές τις αναφορές ο κ. Αναγνωστόπουλος προσπαθούσε να δημιουργήσει υποψίες στη συνείδηση των δικαστών να επηρεάσει το κλίμα της δίκης, αλλά κυρίως επικοινωνιακά προς τα έξω -γιατί δουλεύει σε αυτό το επίπεδο ο κ. Αναγνωστόπουλος- υποψίες ότι ο θάνατος αυτός συνδέεται με αυτή την υπόθεση». Η συνήγορος, παρακάμπτοντας την παρατήρηση του προέδρου ότι θα της δοθεί ο λόγος για να αντικρούσει «την άλλη πλευρά» (λες και οι γκεμπελικής έμπνευσης ψίθυροι σηκώνουν αντίκρουση), υπέβαλε αίτημα να προσκομιστεί στο δικαστήριο η δικογραφία που σχηματίστηκε για το θάνατο της Θεοδώρας Μανιά, η οποία βρίσκεται στη Χαλκίδα.

Η εισαγγελέας πρότεινε να απορριφθεί το αίτημα, διότι «εφόσον η δικογραφία μπήκε στο αρχείο, διερευνήθηκαν οι συνθήκες με τις οποίες επήλθε ο θάνατος της Μανιά. Αν είχε προκύψει κάτι, θα είχε ασκηθεί κάποια δίωξη». Το δικαστήριο έκανε δεκτή την πρόταση της εισαγγελέας και η σχετική συζήτηση έκλεισε με ένα μάλλον ρητορικό αίτημα της Γ. Κούρτοβικ: «Όταν όμως απορρίπτεται το αίτημα, κ. πρόεδρε, όταν τίθενται τέτοια ζητήματα σε αυτό το στάδιο της διαδικασίας για να ξεκαθαρίσουν τα όποια τυχόν σκοτεινά σημεία μπορεί να υπάρχουν και που τίθενται με την αγόρευση του συναδέλφου, νομίζω ότι θα πρέπει να κληθεί ο κ. Αναγνωστόπουλος να ανακαλέσει αυτά που είπα, διότι είναι και καθηγητής και διδάσκει τα παιδιά μας, κ. πρόεδρε και δεν επιτρέπεται να κάνει τέτοια πράγματα». Ο πρόεδρος προσπάθησε να υπερασπιστεί «χαλαρά» τον εκπρόσωπο των Αμερικανοβρετανών, υποδεικνύοντας στην Κούρτοβικ... αντισυνταγματικό τρόπο παρέμβασης: «Με συγχωρείτε, την ώρα που αγόρευε ο κ. συναδέλφός σας θα μπορούσατε εσείς ή κάποιος άλλος...». Ηρεμα η Κούρτοβικ παρατήρησε ότι, αν τον δέκοπτε, θα ήταν ο πρόεδρος που θα την παρατηρούσε διότι διακόπτεται. Εν πάση περιπτώσει, εκείνη τη στιγμή δεν ήταν παρούσα στην αίθουσα, γιατί αν ήταν δεν θα τον δέκοπτε απλώς, αλλά θα δημιουργούσε επεισόδιο.

Ο **Μ. Σινιόσγλου** (πολιτική αγωγή Αθανασιάδη) προσπάθησε να ισορροπήσει ανάμεσα στην ευγένεια και την ευπρέπεια που τον διακρίνει ως άτομο και τις θέσεις που είναι υποχρεωμένος να υπερασπιστεί. Αυτό, όμως, απαιτεί ικανότητες ακροβάτη, που φυσικά δεν διαθέτει. Προσέγγισε τη 17Ν ως πολιτικό φαινόμενο, όμως το συμπέρασμά του δεν ήταν παρά μια αγοραία μπουρζουάδικη άποψη: «Για εμένα η 17Ν είναι αυτό που βλέπουμε τόσα χρόνια καθημερινά στις δίκες και βγαίνει και από τις εκατοντάδες χιλιάδες σελίδες της δικογραφίας, τις προκηρύξεις τους και τη διεθνή πρακτική. Πρόκειται δηλαδή για ένα λούμπεν μικροαστικό ολοκληρωτικό милитарistico αντιπροσοδευτικό και ελιτίστικης νοοτροπίας γκρουπούσκουλο, λήγων παθιασμένων εγκληματιών και ρεμπτεσκέδων, χωρίς παιδεία και εμπειρία ζωής, που με την κατάλληλη μανιπουλάτσια των ινστρουκτόρων, ζύπνησαν κάποιο πρωτό διαλέξαν σαν εργαλείο το έγκλημα και είπαν "σήμερα θα φτιάξουμε την κοινωνία". Γιατί; Γιατί έτσι όρισε ο μέγας Γιωτόπουλος και τα τοιπάτα του. Στη συνέχεια άρχισαν να κλέβουν με τα χέρια, γλυκάθηκαν από τις ληστείες, μετατρά-

■ Η κυράτσα που έκανε μια αστική εφημερίδα, φυλλάδα

Φοβούμενη τα χειρότερα και κάνοντας την ανάγκη φιλοτιμία, δημοσίευσε τελικά η «Ελευθεροτυπία» την επιστολή Κουφοντίνου (δημοσιεύτηκε στο προηγούμενο φύλλο της «Κ»). Μόνο που την τιτλοφόρησε «Απάντηση Κουφοντίνου σε Τζωρτζάτο», ενώ θα έπρεπε να την τιτλοφορήσει «Απάντηση Κουφοντίνου σε Τζωρτζάτο και Ελευθεροτυπία». Η «απάντηση Κουφοντίνου σε Τζωρτζάτο» ήταν ένα δηκτικό, απαξιωτικό σχόλιο ελάχιστων λέξεων, που έπρεπε να δημοσιευτεί μια μέρα πριν. Όμως, η ιδιοκτήτρια της φυλλάδας, η κόρη του Τεγόπουλου, αρνήθηκε να το δημοσιεύσει, προφανώς επειδή αναγνώρισε σ' αυτό το λακωνικό σχόλιο και ένα κομμάτι από τον εαυτό της. Και με ιταμό τρόπο, με τον τρόπο που ξέρουν τα κακομαθημένα κωλόπαιδα της μπουρζουαζίας, που δεν έχουν δουλέψει ποτέ στη ζωή τους και έχουν μάθει να τρώνε από τα έτοιμα, παρήγγειλε (μέσω των συντακτών της εφημερίδας, γιατί η ίδια δεν έχει τον κόλλο) στον Κουφοντίνου να στείλει επιστολή, γιατί αυτό το σχόλιο δε μπορεί να δημοσιευτεί. Τέτοιο θράσος! Να υβρίζεται κάποιος από τη φυλλάδα σου και εσύ να του υποδεικνύεις τον τρόπο και το χρόνο που θα απαντήσει! Επειδή είσαι και συ μέσα στην κλίκα των υβριστών. Και ποια είσαι συ, κυρά μου, που θα πεις στον όποιο Κουφοντίνου πώς θα απαντήσει; Ε, ποια; Αμα έχεις τα κότσια, να βγεις και να πεις «δικιά μου είναι η φυλλάδα, δε γουστάρω να σου βάλω το σχόλιο, γιατί απαξιώνει το Βασιλάκη, το δικό μας παιδί». Όχι να του λες πώς θα απαντήσει, με ύφος Μαρίας Αντουανέττας (και χωρίς καν να έχεις τη στόφα της τελευταίας αυτοκράτειρας, αλλά τη στόφα της κληρονόμου που πέρασε την κληρονομιά για παιδικό παιχνίδι).

Φυσικά, ο Κουφοντίνος δεν ταίμησε. Εστειλε τη συγκεκριμένη επιστολή-απάντηση και η κυράτσα αναγκάστηκε να τη δημοσιεύσει, μπροστά στο φόβο ότι την άλλη μέρα θα έβλεπε όλο το παρασκήνιο να δημοσιεύεται σε ανταγωνιστικά έντυπα. Θα έβλεπε τη φάτσα της κρεμασμένη στα μανταλάκια, όπως λέγαμε παλιότερα. Και ενώ ο Κουφοντίνος αναφέρεται (και) στη στάση της εφημερίδας, περιγράφοντας όλο το παρασκήνιο που προηγήθηκε, επ' αυτού η κυράτσα προτίμησε να μην απαντήσει. Εφαγε το φτύσιμο και απεφάνθη ότι ψιχαλιζί... (Τι μας θύμισε, τι μας θύμισε... α, ναι, το θυμηθήκαμε: έναν φίλο και προστατευόμενο της, που επίσης τον φτύνουν και λέει ότι ψιχαλιζί).

τηκαν σε πρωτοκαπιταλιστική εταιρία, αλλοιώθηκαν από το σύστημα και τον καπιταλισμό, γοητεύτηκαν από τη μπουρζουαζία, ανακάλυψαν τον τρυφήλο βίο και την πληρωμένη ξάπλα και έτσι συνέχισαν στο άγνωστο με βάρκα την ευζωία, μέχρι να εμφανιστούν οι Εγγλέζοι, η προετοιμασία της Ολυμπιάδας, το κινέζικο ρολόι και το 38αρι του Χρήστου Μάττη!

Κατά τον Μ. Σινιόσγλου τρομοκράτες σ' αυτή τη δίκη είναι πέντε: Οι Τσελέντης, Τελίος και Κονδύλης, τη μετόνια των οποίων θεωρεί ειλικρινή και ζήτησε να τους αναγνωριστούν τα έλαφρυτικά, και οι Γιωτόπουλος και Κουφοντίνης. Ο Γιωτόπουλος -κατά τον συνήγορο πολιτικής αγωγής- «είναι ο μεγάλος αρχηγός, ο εμπνευστής και ο ηθικός αυτουργός όλων των εγκλημάτων της 17Ν», «είναι πανέξυπνος, ικανός, φανατικός δολοφόνος, φιλοχρήματος», αλλά «είναι δειλός μπροστά στην τελική κρίση. Εγκαταλείπει τους πάντες και το έργο της 17Ν και αρνείται τα πάντα με παιδικές ή ασυνάρτητες δικαιολογίες. Η γραμμή Γιωτόπουλου, δηλαδή "εγώ δεν έχω καμία σχέση με αυτά, πρόκειται για σκευωρία του ιμπεριαλισμού και του καπιταλισμού, εγώ είμαι ένας απλός γυναικοσυντήρητος καλοπερασάσιμος, ένας αργόσχολος διαβάτης της ζωής", μας προσβάλλει όλους αλλά και τον ιδιον και τους νυν και πρώην υφιστάμενους του». Κι ακόμη: «Ο Γιωτόπουλος επικουρείται από τον Κουφοντίνα, ο οποίος, παρ' όλη την αβυσσαλέα αντίθεσή του με τον Γιωτόπουλο, με ένα τελείως διαφορετικό σκεπτικό -αξιοπρέπεια της Οργάνωσης, ιστορική και πολιτική διάσταση της υπόθεσης, τι θα γράψει για μας ο νέος Παπαρηγόπουλος κτλ.- καταλήγει όμως στο ίδιο διά ταύτα. Και εδώ η ευθύνη του Κουφοντίνα είναι μεγάλη. Η ιδιότητα του αρχηγού, κύριοι δικαστές έχει μια ιερότητα, διότι κάποτε διοίκησες, ενέπνευσες και έδωσες άμεση λύση σε αναπρότεπτες άλλως καταστάσεις. Και έχει τα ίδια χαρακτηριστικά και τις ίδιες υποχρεώσεις, είτε είσαι κυβερνήτης πλοίου, είτε πρωθυπουργός, είτε αρχιεπίσκοπος, είτε αρχηγός της 17Ν. Και δεν πετιέται έτσι εύκολα στις ρούγες και τους κάδους. Η πρώτη υποχρέωση είναι η κάλυψη των υφιστάμενων, όπως έκανε ο υπαρχηγός Κουφοντίνας».

«Ο Κουφοντίνας είναι εξαιρετικής ευφυΐας και ικανότητας, είναι ταχύτατος, εκπέμπει μια επικίνδυνη προσωπική γοητεία, έχει στόφα αρχηγού, περιέργως αίσθηση του χιούμορ, επιτελική σκέψη, μία δική του παιδεία, είναι φαρμακοχέρης, ψυχραιμος δολοφόνος και προσωπικά λιτός. Λιτός βέβαια όχι σε έργα και ημέρες, γιατί εκεί ο πλούτος περισσεύει... Δεν μπορεί να κάνει αλλιώς. Πρώτον, διότι ο πραγματικός μεγάλος αρχηγός Γιωτόπουλος κάνει τον Κινέζο και επομένως το κενό πρέπει από κάπου να πληρωθεί μια και η φύση απεχθάνεται το κενό, και δεύτερον, σε προσωπικό επίπεδο, πρέπει από κάπου να πιαστεί. Αλλιώς πρέπει να αποκηρύξει τις καταστροφικές επιλογές μιας ολόκληρης ζωής και αυτό ψυχικά δεν το αντέχει. Μεταξύ μας, αυτό είναι δύσκολο για κάθε άνθρωπο... Ο Κουφοντίνας ερωτεύθηκε τη 17Ν, παθιασθηκε με αυτήν και γι' αυτό δεν την εγκαταλείπει. Είναι λιτός, και πιστεύω ότι ο ίδιος δεν επεδίωξε τον άμεσο προσωπικό πλουτισμό του. Εξάλλου, αυτό φαίνεται και από μια λεπτομέρεια των λογιστικών βιβλίων που τηρούσε, όπου εκεί χρεώνει 2-3 ευρώ για ένα βύσμα, μια λάμπα, ένα κουτί προφυλακτικά κτλ., ευτελούς αξίας αντικείμενα. Θυμάμαι στην πρώτη δίκη τη Σωτηροπούλου η οποία σε μια στιγμή έντασης πετάχτηκε και είπε "ποιος; Ο Κουφοντίνας που δεν έχει να βάλει δεύτερο παντελόνι;" Έτσι είναι. Στο σημείο αυτό τουλάχιστον η και Σω-

τηροπούλου είχε δίκιο».

«Η ενοχή του αποδείχθηκε απολύτως, αν και ο ίδιος δεν προσπάθησε να υπερασπίσει τον εαυτό του παρ' όλες τις υπεράνθρωπες προσπάθειες της Υπεράσπισής του. Εξάλλου το είτε και ο ίδιος, "εγώ δε θα κάνω ποινική υπεράσπιση αλλά πολιτική. Ποινική υπεράσπιση θα κάνει η δικηγόρος μου γιατί δε γίνεται αλλιώς". Στη δίκη διάλεξε μια ευπρεπή γι' αυτόν γραμμή που έχει ραχοκοκαλιά, είναι βολική και ευθεία. "Αναλαμβάνω την ευθύνη, αλλά δε θα μιλήσω για κανέναν και δε θα πω ούτε ποιος έκανε, ούτε ποιος δεν έκανε. Αυτά βρείτε τα εσείς"... Και μπορεί κανείς να τον στολίσει με πλείστους χαρακτηρισμούς, εγώ το έχω ήδη κάνει στο μάξιμουμ, αλλά τουλάχιστον ο Κουφοντίνας δεν είναι φραγκολεβαντίνος εισαγωγής και πάντως δεν στερείται διδύμων γεννητικών αδένων. Ο Κουφοντίνας δεν είναι Γιωτόπουλος, διότι εκτός των άλλων την ώρα της ήττας και της συντριβής στάθηκε όρθιος στα πόδια του. Κύριοι Δικαστές, το σημαντικό στη ζωή είναι το πώς διαχειρίζεσαι την πτώση και όχι το πώς διαχειρίζεσαι την άνοδο που συγκριτικά είναι πιο εύκολο πράγμα. Και στο θέμα αυτό, ενώ ο Γιωτόπουλος παίρνει άριστα μηδέν, ο Κουφοντίνας τα κατάφερε κάπως καλύτερα. Όμως ο Κουφοντίνας μπήκε σε μία κόλαση και το χειρότερο παραμένει αμετανόητος και πιστός σε αυτήν. Ας βρει μόνος του τη λύτρωση ή τη λύση, αφού αρνείται τη βοήθειά μας».

Ουδείς από τους άλλους συνήγορους πολιτικής αγωγής προσήλθε να αγορεύσει και έτσι η συνεδρίαση έληξε άδοξα στις 10:30!

■ 217η συνεδρίαση Δευτέρα, 26.2.07

Υβρεολόγιο εκ του ασφαλούς από ανθρώπους που θέλουν να λέγονται σοβόροι!

Ο Α. Λυκουρέζος, εκπρόσωπος μερικών από τις μεγαλύτερες καπιταλιστικές φαμίλιες που βρέθηκαν στο στόχαστρο της 17Ν (Αθανασιάδη, Αγγελόπουλου, Βαρδινογιάννη) μίλησε για «*θράσος του Κουφοντίνα, ο οποίος εκπροσωπούσε την Ελλάδα του τρόμου, του φόβου και του φόβου, που καμία επαναστατική Αριστερά (sic!) δεν υιοθέτησε ποτέ*» (καλά που ήρθε ο Λυκουρέζος από τη Μύκονο να μας το πει), ενώ για τον Γιωτόπουλο είπε ότι «*δεν είχε το στοιχειώδες ανάστημα να αναγνωρίσει και να υποστηρίξει τη δράση του, όπως έκανε ο Κουφοντίνας, κρύβεται και κάνει αγώνα πίσω από έωλα και παράλογα επιχειρήματα*».

Η Ο. Τσόλκα (Μπακογιάννη) ασχολήθηκε επίσης με την πολιτική διάσταση της υπόθεσης (μίλησε για «*οργάνωση που πλαστογράφησε την Ιστορία προσβάλλοντας αγώνες για ελευθερία και δημοκρατία*») (sic!) και εστιασθηκε κυρίως στην ενοχή του Κωστάρη, που αποτελεί το διακαή πόθο του μητσοτακείου το οποίο η συνήγορος εκπροσωπεί. Δεν δίστασε να πλαστογραφήσει τη δήλωση Κουφοντίνα («*έθεσε υπό την προστασία του τον Κωστάρη!*») και να χρησιμοποιήσει ακόμα και τον ψευδομάρτυρα Μπερετάνο (να, αυτόν που ήρθε στο δεύτερο βαθμό και «μάζεψε» την αναγνώριση του Κωστάρη, δηλώνοντας μάλιστα ότι το έφερε βαριά στη συνειδησή του και πέρασε μια περίοδο... νηστείας και εξομολόγησης για να συνέλθει!), τον οποίο η εισαγγελέας ευσχημώς είχε ξεχάσει.

Από την αγόρευση της Τσόλκα φάνηκε καθαρά πόσο έωλη είναι η κατηγορία κατά του Κωστάρη, ειδικά στη συγκεκριμένη υπόθεση. Είμαστε σίγουροι ότι οι υπερασπιστές του θα την κونيορτοποιήσουν, όμως δεν είμαστε καθόλου σί-

γουροι ποια θα είναι η απόφαση του δικαστήριου. Γιατί εδώ βασιλεύει η πολιτική σκοπιμότητα και το μητσοτακείο ασκεί αφόρητες πιέσεις για την καταδίκη του Κωστάρη. Θυμίζουμε ότι κοτζάμ υπουργός Εξωτερικών δε ντράπηκε να πει στο δικαστήριο ότι θεωρεί ένοχο τον Κωστάρη (χωρίς να εισφέρει κανένα στοιχείο), ενώ η κόρη της, περιστοιχιζόμενη από ολόκληρη κουστωδία, φρόντισε να προσέλθει στο δικαστήριο τη μέρα που η εισαγγελέας θα αναφερόταν στη συγκεκριμένη υπόθεση, για να στείλει το μήνυμα «εδώ είμαστε και σας παρακολουθούμε, προσέξτε τι θα πείτε και τι θ' αποφασίσετε».

Τελος, ο Α. Τζανετής (Μπουλούκμπασι, Σιπαχιόγλου, Τσετίν, Βρανόπουλος) επιδόθηκε σ' ένα φτηνιάτικο, χολερικό κήρυγμα, «κοπιάροντας» τον εκπρόσωπο των Αγγλοαμερικανών (ως νεαρός λέκτορας στη Νομική ο κ. Τζανετής θείει τις πλάτες καθηγητών όπως ο κ. Αναγνωστόπουλος). Εκεί που δε μπορούσαμε να συγκρατήσουμε τα γέλια μας ήταν όταν ο Τζανετής προσπάθησε να στοιχειοθετήσει την ηθική αυτοουργία. Γινόταν λέει «με τις συζητήσεις, τις παραπληήσεις και τα οικονομικά ανταλλάγματα»! Δηλαδή, τα μέλη της 17Ν ήταν θύματα... παραπλάνησης. Γι' άλλο σκοπό εντάσσονταν στην Οργάνωση και... αλλού τους πήγαινε ο «πανούργος» Γιωτόπουλος! Αντε, και σ' ανώτερα, κύριε λέκτορα.

■ 218η συνεδρίαση Τριτη, 27.2.07

Συνεχίστηκε η ανούσια παρελαση δικηγόρων της πολιτικής αγωγής, που έχουν βαλθεί να επιβεβαιώσουν τον Ουμπέρτο Εκο, αναζητώντας τα δικά τους «πέντε λεπτά δημοσιότητας» (πέντε αράδες σε μονόστιχο, θα λέγαμε εν προκειμένω). Διαγωνιζόμενοι μεταξύ τους σε ύβρεις και στο ποιος θα πει τη μεγαλύτερη παπάρα (πλην ελάχιστων εξαιρέσεων). Και καλυμμένοι απόλυτα από την πρωτόδικη απόφαση και την εισαγγελική πρόταση, που την έχει υιοθετήσει, κατ' ουσίαν, στο σύνολό της.

Ο Κ. Καπελλάκης (ΜΑΤ Καισαριανής, Σιστολία) διεκδίκησε επάξια το βραβείο, εισηγούμενος: «*Θα πρέπει να γίνει μεία στην απόφαση του Εφετείου ότι τα εγκλήματα της 17Ν αποτελούν εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας*». Διότι «*όλη η Ελλάδα ζούσε επί τόσα χρόνια με την ελπίδα διαλεύκανσης των εγκλημάτων και τιμωρίας των δραστών*». Προφανώς, για τον εν λόγω δικηγόρο, τα γεωγραφικά όρια της Ελλάδας περιορίζονται στα κτήρια που στεγάζουν τις αστυνομικές υπηρεσίες.

Ο Γ. Πέτσος συνέχισε το δρόμο της ευπρέπειας που επέλεξε από την αρχή της δευτεροβάθμιας δίκης, διαβάζοντας απλώς μια δήλωση, στην οποία επανέλαβε τη γνωστή εμμονή του ότι «*από αυτή την αίθουσα δεν πέρασε ολόκληρη η αλήθεια, πέρασε η μισή αλήθεια και τουλάχιστον οι μισοί κατηγορούμενοι*», διότι «*υπήρχαν περιφερειακοί εκτελεστές, υπήρχαν εγκέφαλοι*» (είναι το παράπονο του ανθρώπου που τον απέβαλε το πολιτικό σύστημα) και επέδειξε τη χριστιανική ανατροφή του, λέγοντας για τους φερόμενους ως δράστες της ενέργειας εναντίον του: «*Δεν με ενδιαφέρει η ποινική τους δίωξη, τους έχω συγχωρήσει γιατί βρίσκομαι στη ζωή είτε από συγκυρία είτε από δικά τους λάθη*».

Ο Β. Χερδάρης (ληστεία Μαρινόπουλου) διαφώνησε μεν με την εισαγγελική πρόταση να μη χαρακτηριστεί η ληστεία «*με ιδιαίτερη σκληρότητα*» και επανέλαβε τη θέση που από την πρώτη δίκη είχε υποστηρίξει (προκαλώντας τότε αίτηση), ότι η μεταχείριση του Σάββα από

την Αντιπρομοκρατική και τον Διότη στον «Ευαγγελισμό» ήταν παράνομη και παραβίαζε ευθέως τα δικαιώματά του. «*Δεν έχετε ανάγκη να στηρίζετε την αιτιολογία σας -είτε απευθυνόμενος στο δικαστήριο- στην πρώτη αυτή κατάθεση, την απολύτως προβληματική, που θα μας δημιουργήσει στη συνέχεια ιστορίες. Αν το Στρασβούργο πει ότι παραβιάστηκε η δίκαιη δίκη θα 'χουμε επαναληπτική διαδικασία και πολλές από αυτές τις υποθέσεις θα παραγραφούν*».

Ο Ν. Λιβός (Αξαρλιάν) μας έκανε να νοσταλγήσουμε το Μητσοτάκη και τον τρομονόμο του, αφού έχει την άποψη ότι οι προκηρύξεις της 17Ν «*έπρεπε από ποινικής άποψης να αντιμετωπιστούν ως προϊόντα εγκλήματος*» και προφανώς να μη δημοσιεύονται (είναι και καθηγητής, τρομάρα του). Φυσικά, πρότεινε την επανάληψη της πρωτόδικης απόφασης.

Η Μ. Κευγά (Παλαιοκρασάς) ζήτησε «*και ηθική καταδίκη*», διότι πρόκειται για «*φαινόμενο που έχει να κάνει με φασιστική ιδεολογία κι όχι με τον μετασχηματισμό της κοινωνίας*»! Η κ. Κευγά έχει θητεύσει στο μεγάλο σχολείο του Περισσού, στη δικηγορία είχε ακροδεξιό δάσκαλο και έχει φτιάξει ένα υπέροχο χαρμάνι.

Ο Ι. Μυλωνάς ζήτησε να του χορηγηθούν αντίγραφα από συγκεκριμένα αποσπάσματα της αγόρευσης του εκπροσώπου των Αμερικανοβρετανών Η. Αναγνωστόπουλου «*προκειμένου να προβούμε στις δέουσες νομικές ενέργειες, γιατί τέλεσε το αδίκημα της συκοφαντικής δυσφήμισης εις βάρος της Μαίττε Πεινό, συντρόφου του Αλέξ. Γιωτόπουλου*». Υποστήριξε, επίσης, ότι στις αναφορές του για τον Τζωρτζάτο ο συνήγορος πολιτικής αγωγής παραβίασε τον Κώδικα Δεοντολογίας των δικηγόρων.

■ 219η συνεδρίαση Τετάρτη, 28.2.07

Με τρεις δικηγόρους έλαβε τέλος η σεμνή τελετή των αγορεύσεων της πολιτικής αγωγής στη δίκη. Η μεγάλη πλειοψηφία αυτών που είχαν δηλώσει παράσταση απαξίωσε να προσέλθει να αγορεύσει. Δεν έχει τηλεόραση, δεν έχει εφημερίδες, δεν πληρώνουν και οι πελάτες, πού να τρέχουμε τώρα...

Η Ελίζα Βόζεμπεργκ (Περατικός, Ανδρουλιδάκης) έστρεψε τα βέλη της κατά του Δ. Κουφοντίνα και απέσπασε το πρώτο βραβείο παπάρας από τα χέρια συναδέλφου της αγορητή της χτεσινής μέρας, λέγοντας για τον Κουφοντίνα: «*Ανέλαβε την πολιτική ευθύνη, αλλά για να το κάνει αυτό θα πρέπει να πιστεύεις σε θεσμούς κάτι που δεν ισχύει!!!* Ο,π πείτε, μαντάμ, μπορούμε εμείς να σας χαλάσουμε το χατήρι; Μας αποπλίσσατε επίσης με την κορόνα για τον «*αυτοδημιούργητο και επιτυχημένο*» Κ. Περατικό που «*τόλμησε να δουλέψει όλη την ημέρα για να συμβάλει στην οικονομία της χώρας!*» Ξεχάσατε, φαίνεται, πώς παραμιλούσε στην πρώτη δίκη ο εφοπλιστής πατέρας του «*αυτοδημιούργητου*», όταν αποκαλύπτονταν οι κομπίνες στα Ναυπηγεία Ελευσίνας, με τις οποίες ο γιος του «*έγδυσε*» το ελληνικό δημόσιο.

Ο Μ. Δημητρακόπουλος (ρουκέτα στο ξενοδοχείο «Πεντελικόν») μίλησε ως εκπρόσωπος της... Αριστεράς (κάθε άλλο σχολίο περιττεύει).

Ο καθηγητής Ι. Γιαννίδης (Μπουλούκμπασι, Τσετίν, Σιπαχιόγλου, Βαρδινογιάννης, Μπακογιάννης) έκλεισε τον κύκλο, όπως και στην πρώτη δίκη. Μόνο που ήταν εμφανώς ντεφορμέ (ενδεχομένως να του έχει στοιχίσει η τιμωρία του με τετράμηνη αφαίρεση της άδειας από το Δικηγορικό Σύλλογο, επειδή παραστάθηκε σε δίκες που δεν είχε δικαίωμα).

Προσπάθησε με υβριστικά ευφυολογήματα να απαξιώσει τους κατηγορούμενους κι είναι κρίμα, γιατί πρόκειται για ευγενή άνθρωπο.

Όσο για τους συλλογισμούς του, ως μας συγχωρήσει αλλά ήταν επεικώς φτηνιάτικο: «*Υπάρχει βέβαια και η άλλη αμυντική γραμμή, αυτή του Κουφοντίνα που μου φαινόταν πιο συνεπής. Τελικά δεν ήταν, συνεπής ήταν μόνο του Γιωτόπουλου. Δεν αρνήθηκε τις πράξεις, δεν γελιοποιήθηκε με επιχειρήματα τύπου Γιωτόπουλου, είπε "συμμετείχα και πιστεύω σε αυτά, δεν θα μιλήσω για κανέναν και τίποτα". Αλλά δεν έμεινε σταθερός σ' αυτό... Όμως, αν αρχίζεις και επιβεβαιώνεις ή διαψεύδεις πραγματικά περιστατικά, σε αντιδιαστολή επιβεβαιώνεις ή διαψεύδεις άλλα. Όταν λες για τον Κωστάρη να απαλλαγεί ουσιαστικά και για τον Τζωρτζάτο ότι πρόκειται περί νεομύητου και περιφερειακού μέλους, γιατί δέχεται να καταδικαστούν άλλοι αθώοι όπως ο Γιωτόπουλος;*».

Μας προέκυψε και... ολίγον προβοκάτορας ο κ. καθηγητής. Και με ασθενή μνήμη. Γιατί, αν μη τι άλλο, οι έμμεσες και προσεκτικά διατυπωμένες αναφορές του Κουφοντίνα σε συγκατηγορούμενους έχουν περιλάβει και τον Γιωτόπουλο. Επρεπε, όμως, να καταφέρει σ' αυτό το σοφισμα, γιατί με την πείρα του έχει καταλάβει πως η δήλωση Κουφοντίνα για την ενέργεια κατά Μπακογιάννη προσφέρει ένα ακόμα ισχυρό επιχείρημα στο πλοίο υπερασπιστικό οπλοστάσιο του Ηρ. Κωστάρη. Ακριβώς αυτό ήθελε να αποδυναμώσει ο κ. Γιαννίδης, γιατί το μόνο που τον ενδιαφέρει στη δίκη είναι η γραμμή του μητσοτακείου (όταν εκδικάζονταν οι υπόλοιπες υποθέσεις που έχει δηλώσει παράσταση, δεν πάτησε στη δίκη). Δεν ενόχλησε σφόδρα το γεγονός ότι ο Δ. Κουφοντίνας, όπου μπορούσε και χωρίς να πορκεκλίνει από τη γραμμή του, προσπάθησε να ενισχύσει υπερασπιστικά συγκατηγορούμενους του. Όμως, με τέτοια φτηνιάτικα σοφισματα, όσο και αν επενδύονται με ρητορική δεινότητα, την οποία αναμφισβήτητα διαθέτει ο Ι. Γιαννίδης, δε μπορεί να απαντήσει σε μια σαφέςτατη δήλωση από έναν άνθρωπο του κύρους του Δ. Κουφοντίνα.

Και κάτι τελευταίο: Εκτός από ασθενής στη μνήμη, ο καθηγητής αποδείχτηκε και απρόσεκτος και επιπόλαιος. Προφανώς δεν ενημερώθηκε καλά για όλα τα στάδια της δίκης και έτσι ήρθε άθελά του να επιβεβαιώσει τον Κουφοντίνα σε μια σοβαρή (από υπερασπιστική άποψη) κόντρα του με την εισαγγελέα, η οποία μάλιστα έγινε μετά την αποχώρηση του Κουφοντίνα από τη δίκη. Ενώ ήταν φανερό τοις πάσι, ότι στη δήλωσή του όταν συζητήσαν η υπόθεση Μπακογιάννη ο Κουφοντίνας αναφέρθηκε εμμέσως στον Κωστάρη («*εικοσάχρονα παιδιά*») και επί τη ευκαιρία αναφέρθηκε και στο Τζωρτζάτο για την υπόθεση Μομφεράτου («*νεομύητα μέλη*»), η εισαγγελέας, διαστρεβλώνοντας πλήρως τη δήλωσή αυτή, υποστήριξε ότι ο Κουφοντίνας μιλούσε μόνο για τον Κωστάρη και άρα τον υποδείκνυε τουλάχιστον ως μέλος της Οργάνωσης. Ο Κουφοντίνας απάντησε με επιστολή στον Τύπο, αλλά η εισαγγελέας επέμεινε στη διαστρεβλωτική τοποθέτησή της. Ο κ. Γιαννίδης, λοιπόν, επιβεβαιώνει τον Κουφοντίνα και διαψεύδει την εισαγγελέα. Κι αυτό πια δεν αλλάζει.

Από την Πέμπτη άρχισαν να αγορεύουν οι συνήγοροι υπεράσπισης. Αρχίζοντας από το επόμενο φύλλο, θα προσπαθήσουμε να δώσουμε περιληπτικά το περιεχόμενο των αγορεύσεών τους, δηλώνοντας προκαταβολικά ότι αυτό είναι ανέφικτο. Για πλήρη ενημέρωση μόνο στα πρακτικά, στο διαδικτυακό μας τόπο www.eksegersi.gr.

ΣΥΜΗ - ΩΣΕΙΣ

* Του πουλιού μας το χαβά έχουμε. Συγκεκριμένα, του αετού. Του Ψωμιόδη δεν του σηκώνεται και της πρεσβείας δεν της πέφτει...

* Δεδομένου ότι σάρα είναι το σκουπίδι αλλά και ο συρφετός, λείπει ο μάρτυς από τη σάρα, Κωστή;

* Παράκουσε. Είπαν έντιμος εργαζόμενος κι εκείνος νόμιση έντρομος συνεργαζόμενος. Αιώρα που σε αιώραγε...

* Πάθαμε πλάκα με την εμβριθή, χειρουργική ανάλυση του Μιλτιάδη. Τα ξέρει όλα! Τι ήταν ο καθένας, γιατί έκανε ό,τι έκανε, πώς σκέφτεται... Θα πρέπει να είναι πολύ ξεκάθαρος άνθρωπος, με διάφανη, πεντακάθαρη ζωή - πρότυπο. Για να το δούμε...

* Πολύ ανήλια σενάρια έρχονται από το Προσήλιο, «βήμα» - βήμα...

* Flexicurity! Δηλαδή ευελιξία (της Αννούλας ντε) στα αγγλικά! Ο νέος όρος εισήχθη στην πράσινη βίβλο της ΕΕ για τα εργασιακά. Γουάου! Θα πρέπει να βρω τώρα κάτι αντίστοιχο του δε γαλέγω εις την αγγλικήν...

* Είναι η εκπομπή «σαν σήμερα» (3/3/1922): Η τουρκική διοίκηση του Saruhan κοινοποιεί λίστα με ονόματα ελλήνων στρατιωτών που πρωτοστάτησαν στις σφαγές της επαρχίας Manisa.

Καρτελάκη (τμήμα της οικογένειας)

Ακολούθησε πυκνή αλληλογραφία και πολλά άλλα ονοματικά κτηνωδών από πολλά μέρη των «χαμένων πατρίδων», που φαντάζομαι θα υπάρχουν στα αρμόδια αρχεία. Τι λέτε γι' αυτό (σας έχω και πολλά άλλα) εξεγειρόμενη Κεραυνέ; Έτσι για να ξεφύγουμε λίγο κι από το βιβλίο της έκτης δημοτικού και να πάμε στα άλλα, τα άγραφα.

* Ο κρηφίνας της Ραφήνας, η ευδιά στην παιδοία και δώδεκα ακόμη διαλεχτά παραμύθια από τις εκδόσεις Επανίδρυση.

* Μη με απειλείς μένα ότι θα κάνεις εκλογές, εντάξει;

* Το άγαλμα του Κόκοπαππού κρύφτηκε. Συντρόφια της συμβασιλεύουσας, ας προσευχθούμε μαζί να μην ξανακρανεί.

* Α ρε ούπστη μου μεγαλεία! Υδροπλάνα στο Αιγαίο! Και πώς θα τη λέμε τώρα, υδροπειρατεία;

* Α ναι: Αν πετάξεις πρώτη θέση με την Ολυμπιακή, σου δίνουν εισιτήριο για θέατρο στη Θεσσαλονίκη. Τυχερέ βλαχοδιήμαρχε, πόσα χρόνια έχεις να πας σε θέατρο;

* Ο παλαιόθεν αποκληθείς και «κύριος τίποτα», έχει κάνει το Αθήνα - Ρόδος πιο συχνό κι από το Παγκράτι - Κολιάτσου.

* Σε λίγες μέρες γιορτάζεται η ένωση της Δωδεκανήσου με την Ελλάδα γιατί έτσι είχε βολέψει τον Παύλο. Α ρε Γιάννη Διακογιάννη πού είσαι... Δεν έμεινε ούτε αέρας ν' αναπνεύσει κανείς εδώ κάτω...

* Κι επειδή, πέρα από την πλάκα, ως Κοκκινουσκούφίτσα μου την φιλοδίνει, δυο λόγια εν όψει και της εορτής της γυναίκας: Ξέρετε καμιά ανέραστη, φθονερή, στεγνή, νεκροζώντανη μέγαιρα που να μην μίσησε την Κική γι' αυτό που εκπροσωπεί; Οχι μόνο τώρα, όχι μόνο αυτήν. Την ημέρα της γυναίκας να την αφήσετε στην Κλάρα Τσέτκιν, στην κόκκινη Ρόζα, στη γυναίκα κι όχι στα γύναια που χύνουν χολή με τον ίδιο τρόπο που έπειτα χορεύουν στα τέσσερα με κουδουνάκια. Ya basta!

* Τρινιτροτουλου-όλο!

* Τι αναπαράγετε ωρε παιδιά του «Ποντικιού» μέσω του «δεν το είπα εγώ, άλλος το είπε»; Ο κίτσερ Γουλιέλμος βοήθησε τον Λένιν να ρίξει τον τσάρο;;

* Το Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης λέγεται τώρα Εθνικό Στρατηγικό Πλαίσιο Αναφοράς. Δεν μπόρεσα να καταλάβω από πού προκύπτει το εθνικό. Ούτε γιατί ντε και καλά τα φράγκα λέγονται πάντα πλαίσιο. Ούτε την μετατροπή της στήριξης σε αναφορά. Πάντως, τα αρχικά (ΕΣΠΑ) θα μπορούσαν να γίνουν ΕΣΠΑΣΑ, με την προσθήκη του Σ.Α. (Σιελόρροια Αυξημένη).

* Μην κλέβετε ω άνθρωποι, ορνίθια ή μπουγάδες / αν θέλετε να κλέβετε, να κλέβετε χιλιάδες» (Γεώργιος Σουρής - «Κλέφτες»).

Κοκκινουσκούφίτσα
kokinoskoufitsa@eksegersi.gr

■ Εαρινή Σύνοδος Κορυφής

Εργασιακά, Ασφαλιστικό στην ημερήσια διάταξη

Η υλοποίηση της στρατηγικής της Λισαβόνας, δηλαδή η ένταση της επίθεσης ενάντια στην εργατική τάξη, ώστε να ενισχυθούν τα συμφέροντα του ευρωπαϊκού κεφάλαιου στο διεθνή καπιταλιστικό ανταγωνισμό, θα απασχολήσει τους αρχηγούς κρατών των «25» στην εαρινή Σύνοδο Κορυφής της ΕΕ, που θα γίνει στις 7 και 8 Μάρτη. Είναι γνωστό πως αυτή η ενδιάμεση Σύνοδος Κορυφής έχει καθιερωθεί για να συζητούνται αυτά τα ζητήματα και οι αρχηγοί των κρατών να ανάβουν το πράσινο φως στην Κομισιόν και τα Συμβούλια Υπουργών για ανάληψη συγκεκριμένων δράσεων.

Όπως δήλωσε ο Γ. Αλογοσκούφης, στο κείμενο της

γερμανικής προεδρίας η βασική εκτίμηση είναι ότι έχουν γίνει σημαντικά βήματα από τα κράτη-μέλη, όμως «χρειάζεται να γίνει μεγαλύτερη πρόοδος στα δημόσια οικονομικά, στην αγορά εργασίας, στις αγορές ενέργειας, στην ενοποίηση της ευρωπαϊκής αγοράς και στις υπηρεσίες». Σ' αυτή την ατζέντα, λοιπόν, το Ασφαλιστικό κατέχει εξέχουσα θέση, καθώς συνδέεται με τη λεγόμενη «μεσοπρόθεσμη δημοσιονομική πρόοδο». Στο κείμενο της γερμανικής προεδρίας αναφέρεται, ότι «τα κράτη-μέλη που δεν έχουν φτάσει ακόμα στο μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό τους στόχο πρέπει να ενισχύσουν τις προσπάθειές τους, επικεντρώνοντας τις

ενέργειές τους στη μεταρρύθμιση των συστημάτων ασφαλίσης και περιθάλψης». Τέλος, ως προς το εργασιακό η κατεύθυνση είναι η απελευθέρωση των απολύσεων και η γενίκευση των λεγόμενων «ευελικτων μορφών εργασίας». Δηλαδή, η πλήρης απορύθμιση των εργασιακών σχέσεων, που μετατρέπει την εργατική δύναμη σε πρώτη ύλη, βυθίζοντας όλο και μεγαλύτερα τμήματα της εργατικής τάξης στην απόλυτη εξαθλίωση.

Ο όρος «flexicurity» (ή «ευελιξία»), όπως τον είχε μεταφράσει στα ελληνικά η Α. Διαμαντοπούλου) κυριαρχεί σήμερα στον πολιτικό λόγο της Ευρωλάνδης. Φυσικά, από τα δυο συνθετικά του

μόνο η «ευελιξία» έχει πρακτικό περιεχόμενο, ενώ η «ασφάλεια» δεν έχει καμιά σχέση με το ευρωπαϊκό μοντέλο εργασιακών σχέσεων, όπως αυτό διαμορφώθηκε στις μεταπολεμικές δεκαετίες. Οι ρεφορμιστικές παραχωρήσεις προς την εργατική τάξη, προκειμένου να διατηρηθεί η κοινωνική ειρήνη και να εξασφαλιστεί έτσι η σταθερότητα του συστήματος, αποτελούν πια μακρινό παρελθόν για τα ευρωπαϊκά αστικά κράτη. Η αδυναμία της εργατικής τάξης να υπερασπίσει τις κατακτήσεις της και η αποδυνάμωση της επαναστατικής προοπτικής έχουν αποθρασύνει το κεφάλαιο και το πολιτικό του προσωπικό.

Εκλογολογίας το ανάγνωσμα

Το έχουν βρει το κόλπο οι υπουργοί της κυβέρνησης και τα στελέχη της ΝΔ για να συντηρούν την εκλογολογία: διαψεύδουν τις φήμες! Ακόμα και αν δεν τους ρωτήσουν οι δημοσιογράφοι, αυτοί θα βρουν τον τρόπο να πετάξουν την κουβέντα τους. Αλλά δεν χρειάζεται, πάντα θα γίνει και μια ερώτηση που θα αφορά τις πρόωπες εκλογές. Όλες οι διαψεύσεις, πάντως, καταλήγουν στην υπενθύμιση της φράσης του Καραμανλή «*οι εκλογές θα γίνουν στην ώρα τους*». Φράση σιβυλλική, που αφήνει ανοιχτά όλα τα ενδεχόμενα. Η «ώρα των εκλογών» θα είναι η ώρα που θα επιλέξει ο Καραμανλής.

Είναι πλέον ηλίθιο φαινόταρον ότι στο Μαξίμου ψάχνουν εντατικά την πιο πρόσφορη ημερομηνία για να κάνουν πρόωπες εκλογές. Ίσως και να την έχουν βρει κιόλας και να την κρατούν ως επτασφράγιστο μυστικό σ' ένα πολύ μικρό κύκλο εμπιστων στελεχών του Καραμανλή. Στις αρχές της εβδομάδας ο Ρουσόπουλος παραδέχτηκε ότι η εκλογολογία είναι «ορατή διά γυμνού οφθαλμού» και αντί να δηλώσει ότι οι εκλογές θα γίνουν στο τέλος της τετραετίας, επέλεξε μια εξίσου σιβυλλική δήλωση, που αφήνει όλα τα ενδεχόμενα ανοιχτά: «*Οι εκλογές δεν είναι ορατές, τουλάχιστον ακόμα*».

Δηλωτικό των έντονων προετοιμασιών για εκλογές είναι και το ότι ο Αλογοσκούφης πήγε στις Βρυξέλλες για τη συνε-

δρίαση του Ecofin και επεδίωξε να έχει προσωπική συνάντηση με τον Αλμούνια, στον οποίο, όπως έγινε ολοφάνερο, υπέβαλε αίτημα να ανακοινώσει την έξοδο της Ελλάδας από το καθεστώς της κοινοτικής επιτήρησης. Γιατί τόσο πρεμούρα, όταν ο Ιούνης είναι ο μήνας που αναμένεται κανονικά να ανακοινωθεί η έξοδος από την επιτήρηση; Θέλουν προφανώς μια προαναγγελία από την Κομισιόν, για να τη χρησιμοποιήσουν ως προεκλογικό εργαλείο. Αυτό σημαίνει ότι (τουλάχιστον) εξετάζουν το ενδεχόμενο εκλογών πριν τον Ιούνιο.

Ο Αλμούνια, βέβαια, δεν του έκανε τη χάρη και ο Αλογοσκούφης, όσες φορές ρωτήθηκε σχετικά, περιορίστηκε να δώσει μια «ξινή» απάντηση: «*Εγώ θα σας παραπέμνω στις δηλώσεις που έχει κάνει ο αρμόδιος Κοινοτικός Επίτροπος*». Μόνος του δε, χωρίς να ερωτηθεί, δήλωσε εξερχόμενος του Μαξίμου (συμβολικός και ο τόπος): «*Συζητήσαμε (σ.σ. με τον Αλμούνια) τις διαδικαστικές λεπτομέρειες και, όπως ξέρετε, του ανέφερα και τη δέσμευση της Κυβέρνησης ότι δεν μπορεί να προχωρήσει η μεταρρύθμιση του Ασφαλιστικού πριν από τις επόμενες εκλογές*». Τι δουλειά είχε να συζητήσει με τον Αλμούνια για το πότε θα γίνουν εκλογές στην Ελλάδα; Προφανώς, ο Αλμούνια ζήτησε δέσμευση για το Ασφαλιστικό (βλέπε σχετικά στη σελίδα 16) και ο Αλογοσκούφης του εξή-

γησε ότι αυτό δε γίνεται πριν τις εκλογές. Το πιο πιθανό είναι να του είχε και πως η έξοδος από την επιτήρηση θα φέρει πιο κοντά τις εκλογές και θα δώσει το έναυσμα για το νέο γύρο «μεταρρυθμίσεων».

Ο Καραμανλής βρίσκεται πλέον αντιμέτωπος και με πιέσεις από την πλευρά της κεφαλαιοκρατίας (φαίνεται καθαρά στην αρθρογραφία των

μεγάλων συγκροτημάτων) να ξεκαθαρίσει το τοπίο μια ώρα γρηγορότερα, γιατί η εκλογολογία έχει ήδη βάλει τη χώρα σε παρατεταμένη προεκλογική περίοδο. Και ως γνωστόν οι καπιταλιστές παθαίνουν αλλεργία κατά τη διάρκεια των προεκλογικών περιόδων, γιατί κυβερνήσεις και κόμματα «συγκρατούνται» επειδή φοβούνται το πολιτικό κόστος.

ΜΗΝ ΕΝΟΧΛΕΙΣΤΕ
από τον Μίκαελ Χάνεκε

16/02: Αγνώστος κώδικας
(Code Inconnu: tout est de divers...)

Αγνωστος Κώδικας
Η προβολή επαναλαμβάνεται
την Παρασκευή 9 Μάρτη, 8:30 μμ

ΚΟΝΤΡΑ

■ Κύκλωμα ελληνοποίησης αρνιών από Βουλγαρία και Ρουμανία

Με την κάλυψη των κυβερνήσεων

Το καλοκαίρι του 2004 εκπρόσωποι μεγαλοκτηνοτρόφων συνάντησαν τον Κ. Καραμανλή στο Περούλι και του κατήγγειλαν ότι υπάρχει κύκλωμα ελληνοποίησης εισαγόμενων αρνιών από Βουλγαρία, Ρουμανία και άλλες χώρες. Ο Κ. Καραμανλής τους είχε υποσχεθεί ότι το ΣΔΟΕ θα διενεργήσει έρευνα σε βόθρος, καταλήγοντας με την αγαπημένη ατάκα των πολιτικών: το μαχαίρι θα φτάσει στο κόκαλο. Τι έγινε έκτοτε; Με την εντολή 1280/10/8/2004 του προϊστάμενου της Περιφερειακής Διεύθυνσης Αν. Μακεδονίας και Θράκης του ΣΔΟΕ σχηματίστηκε τριμελές κλιμάκιο που παρέδωσε στις 11 Φλεβάρη του 2005 το πόρισμά του. Μετά την εντολή του προϊστάμενου ακολούθησαν άλλες δύο παραγγελίες για έρευνα, μία του ειδικού γραμματέα του ΣΔΟΕ και μία εισαγγελική παραγγελία.

Ο Κ. Καραμανλής με την κίνησή του αυτή, να μετατρέψει δηλαδή ένα καθαρά πολιτικό ζήτημα, που χρι-

ζει άμεσων κυβερνητικών παρεμβάσεων, σε ζήτημα διαφυγής φορολογικών εσόδων, προσπάθησε να εξαπατήσει τους μεγαλοκτηνοτρόφους που απαιτούσαν τη λήψη μέτρων για την προστασία της ντόπιας κτηνοτροφίας. Άλλωστε, μην ξεχνάμε ότι είναι πάγια η τακτική, τόσο της κυβέρνησης της ΝΔ όσο και των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ, να στέλνουν τις υποθέσεις που χρίζουν άμεσων κυβερνητικών παρεμβάσεων στους δικαστές.

Από το Γενάρη του 2004 άρχισε να γίνεται μαζική εισαγωγή εκατοντάδων χιλιάδων αρνιών από τη Βουλγαρία και τη Ρουμανία, μετά την κατάργηση των ποσοτώσεων και των δασμών. Την κατάργηση εκμεταλλεύτηκε το κύκλωμα των μεγαλοεισαγωγέων και των χονδρεμπόρων αρνιών, που με την ελληνοποίηση εκατοντάδων χιλιάδων αρνιών έβγαλε τεράστια κέρδη. Αν το συμβούλιο Υπουργών Γενικών Υποθέσεων της ΕΕ δεν είχε πάρει την απόφαση για κατάργηση των δασμών και των

ποσοτώσεων για εισαγωγή ζώντων αρνιών από Βουλγαρία και Ρουμανία, θα μπορούσαν οι μεγαλοεισαγωγείς, ακόμη και με τις πλάτες των κτηνιάτρων, να ελληνοποιήσουν τόσο μεγάλες ποσότητες αρνιών; Σίγουρα όχι. Γι' αυτή την απόφαση, όμως, η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας δεν έκανε την παραμικρή αναφορά, όταν το Φθινόπωρο του 2004 ανακοίνωνε την παρέμβαση του ΣΔΟΕ, παρά το γεγονός ότι την απόφαση αυτή είχε συνυπογράψει και ο Γ. Παπανδρέου ως υπουργός Εξωτερικών της κυβέρνησης Σημίτη και θα είχε κάθε λόγο να χτυπήσει το ΠΑΣΟΚ. Δεν αναφέρθηκε σ' αυτή την απόφαση, όχι γιατί ήθελε να καλύψει τον Γ. Παπανδρέου, αλλά γιατί ήθελε να στηρίξει την ΕΕ. Γνωρίζει ότι και ο δικός της υπουργός Εξωτερικών θα βάλει φαρδιά πλατιά την υπογραφή του σε ανάλογες αποφάσεις που θα παρθούν στο συμβούλιο Υπουργών Γενικών Υποθέσεων.

Η πολιτική ηγεσία του υπουργεί-

ου Γεωργίας αναφερόταν -και κατά καιρούς αναφέρεται- στην έρευνα του κλιμάκιου του πρώην ΣΔΟΕ. Αποφεύγει όμως συστηματικά να κάνει την παραμικρή αναφορά τόσο στο πόρισμα του ΣΔΟΕ όσο και στη τύχη που του επιφύλαξε η «ανεξάρτητη» δικαστική αρχή. Και αποφεύγει γιατί το τριμελές κλιμάκιο του πρώην ΣΔΟΕ στρέφει τα βέλη του και ενάντια στην κυβέρνηση της ΝΔ. Συγκεκριμένα, στο κεφάλαιο με τίτλο «Συμπεράσματα-Προτάσεις» ανάμεσα στ' άλλα διαβάζουμε: «Η έρευνά μας επεκτάθηκε μόνο σε δεκατρείς νομούς της Ελλάδας και προσπαθήσαμε να διερευνήσουμε και να διαλευκάνουμε πλήρως το όλο θέμα, ξεκινώντας από το νομό Καβάλας. Σας γνωρίζουμε ότι περιοριστήκαμε σε αυτούς τους νομούς λόγω έλλειψης χρόνου, ενώ το κύκλωμα δρα και ενεργεί σ' ολόκληρη την Ελλάδα».

Εμμέσως πλην σαφώς, οι ελεγκτές χρεώνουν την κυβέρνηση για τον περιορισμένο χρόνο που τους δόθηκε για να «διαλευκάνουν» πλήρως το κύ-

κλωμα ελληνοποίησης που δρα σ' ολόκληρη την Ελλάδα. Δεν τους δόθηκε ο απαραίτητος χρόνος, γιατί η κυβέρνηση αυτή, όπως και οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, δεν θέλουν να τελειώσουν με το κύκλωμα ελληνοποίησης των εισαγόμενων αρνιών (και όχι μόνο).

Ο επικεφαλής του κλιμάκιου πλήρωσε ακριβώς τη συγκεκριμένη τοποθέτηση και το πόρισμα. Ως Νεοδημοκράτης περίμενε να τοποθετηθεί προϊστάμενος της Περιφερειακής Διεύθυνσης Αν. Μακεδονίας και Θράκης του ΣΔΟΕ. Τελικά, η φιλική του κυβέρνηση τον επανέφερε σε μια παροπλισμένη διεύθυνση μιας ΔΟΥ στην Καβάλα.

Οι μεγαλοεισαγωγείς, οι χονδρέμποροι και οι αρμόδιοι κτηνίατροι παραπέμφθηκαν για πλημμελήματα, ενώ έπρεπε να παραπεμφθούν για κακούργηματα σύμφωνα με το πόρισμα του κλιμάκιου του ΣΔΟΕ. Γι' αυτό το στραπατσάρισμα του πορίσματος, όμως, στο επόμενο φύλλο της «Κ».

■ Δημόσιος υπάλληλος απειλείται με απόλυση

Διότι δεν συνεμορφώθη προς τας υποδείξεις

Οδημόσιος υπάλληλος Α. Κατζηλάκης, που είναι προϊστάμενος του τμήματος Χωροταξίας που ανήκει στη Διεύθυνση Χωροταξίας και Προστασίας Περιβάλλοντος του υπουργείου Γεωργίας, παραπέμφθηκε από τον υπουργό Ε. Μπασιάκο την 1η Φλεβάρη στο Υπηρεσιακό Συμβούλιο με το ερώτημα της απόλυσης! Η ιστορία ξεκίνησε με μια ΕΔΕ που διέταξε ο γενικός γραμματέας του υπουργείου Γεωργίας Κ. Σκιαδάς, στην οποία ποτέ δεν κατέθεσε ο Α. Κατζηλάκης, γιατί η Μ. Κελεμένη, στην οποία χρεώθηκε η διεξαγωγή της, αρνήθηκε να του δώσει αντίγραφο του φακέλου, παρά το γεγονός ότι ήταν υποχρεωμένη, σύμφωνα με το άρθρο 135 παρ. 3 του Δημοσιούπαλληλικού Κώδικα. Αυτή είναι η δεύτερη ΕΔΕ που διενεργήθηκε σε βόθρος του Α. Κατζηλάκη με εντολή του Κ. Σκιαδά.

Τα «αμαρτήματα» του Α. Κατζηλάκη, τα οποία προκάλεσαν το μένος του Ε. Μπασιάκου και του Κ. Σκιαδά, ήταν τα εξής:

α) Έχει άρτια και πλήρη επισημοποιημένη κατάρτιση όχι μόνο για το αντικείμενο που επιλαμβάνεται το τμήμα Χωροταξίας, αλλά για πολύ ευρύτερα αντικείμενα που επιλαμβάνονται Γενικές Διευθύνσεις.

β) Απαιτείται από την πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας την εφαρμογή της νομιμότητας.

γ) Δεν της κάνει τα χατήρια, παρά τις συνεχείς οχλήσεις της. Για παράδειγμα, πρόσφατα κλήθηκε από τον υφυπουργό Γεωργίας Α. Κοντό γιατί τόσο στην εκλογική του περιφέρεια όσο και σ' όλη την περιφέρεια της Αν. Μακεδονίας και Θράκης δημιουργήθηκε χοντρό πρόβλημα με τη χωροθέτηση της γης υψηλής παραγωγικότητας και, όπως θα δούμε παρακάτω, η συνεργασία δεν ευδοκίησε.

δ) Διεκδίκησε τις θέσεις του προϊστάμενου Διεύθυνσης και Γενικής Διεύθυνσης. Με δικαστική απόφαση πέτυχε να ακυρώσει την απόφαση Υπηρεσιακού Συμβουλίου με την οποία ο Γ. Γκαβαλέκας τοποθετούνταν προϊστάμενος στη Διεύθυνση Χωροταξίας και Προστασίας Περιβάλλοντος.

Απ' όλα τα «αμαρτήματα» του Α. Κατζηλάκη θα σταθούμε στην απαίτησή του να εφαρμοστεί η νομιμότητα για τη χωροθέτηση της γης υψηλής παραγωγικότητας και για τη συγκρότηση των ΝΕΧΩΠ (Νομαρχιακές Επιτροπές Χωροταξίας και Περιβάλλοντος). Δεν είναι η πρώτη φορά που αναφερόμαστε στη γη υψηλής παραγωγικότητας, στις ΝΕΧΩΠ και στη δίωξη του

Α. Κατζηλάκη.

Στις 21 Οκτώβρη του 2006 σε άρθρο με τίτλο «Αγροτική γη υψηλής παραγωγικότητας - Μεθοδεύσεις προς όφελος του κεφαλαίου» ανάμεσα στ' άλλα αναφερθήκαμε και στη δράση του Α. Κατζηλάκη, γράφοντας: «Το τμήμα Χωροταξίας της Διεύθυνσης Χωροταξίας και Προστασίας Περιβάλλοντος δύο φορές, μία στις 28 Μάρτη του 2005 και μία στις 8 Μάη του 2006, έστειλε ενημερωτικό σημείωμα στην πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας, με το οποίο τους ζητά να εφαρμοστεί η παράγραφος 1, που προαναφέραμε, δηλαδή να συγκροτηθεί η επιτροπή που θα καθορίσει τα κριτήρια ποιοτικής κατάταξης της αγροτικής γης. Επιπλέον στο ενημερωτικό σημείωμα προτεινόταν και τα πρόσωπα που θα αποτελούσαν τα μέλη της επιτροπής. Και τα δύο ενημερωτικά σημειώματα υπογράφονταν και από τον προϊστάμενο της Διεύθυνσης που είναι στελεχος της ΔΑΚΕ. Η πολιτική ηγεσία, όμως, κωφεύει σκόπιμα στη νόμιμη απαίτηση της Διεύθυνσης αυτής, γιατί ενδιαφέρεται να προωθήσει τις αλλαγές που έκανε στο νόμο 2945/2001, που όπως είπαμε είναι αντισυνταγματικές.

Στις 5 Γενάρη του 2006 το Τμήμα Χωροταξίας έστειλε

στην πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας σχέδιο εγκυκλίου για τη συγκρότηση των ΝΕΧΩΠ. Το σχέδιο αυτό είχε υπογραφεί και από τους προϊστάμενους της Διεύθυνσης Χωροταξίας και Προστασίας Περιβάλλοντος και της Γενικής Διεύθυνσης Ερευνών και Εφαρμογών. Στις 10 Γενάρη 2006 ο σύμβουλος του γ.γ. του υπουργείου Γεωργίας Α. Μπάλτας απάντησε για λογαριασμό του λέγοντας ότι στέλνει πίσω ανυπόγραφο την εγκύκλιο, γιατί το υπουργείο Γεωργίας είναι αναρμόδιο»...

«Γιατί η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας αρνείται να προωθήσει τα ζητήματα που έθεσε η Διεύθυνση Χωροταξίας και Προστασίας Περιβάλλοντος; Γιατί φοβάται ότι εάν συγκροτηθεί η επιτροπή που θα καθορίσει επισημοποιημένα τα κριτήρια για τη γη υψηλής ή μη παραγωγικότητας και τις ΝΕΧΩΠ, οι διατάξεις για τα 600 μέτρα δεξιά και αριστερά στο εθνικό και επαρχιακό δίκτυο θα βληθούν ως αντιεπιτημονικές και συνάμα παράνομες και αντισυνταγματικές. Δεν είναι τυχαίο, ότι την ίδια περίοδο ο γ.γ. ζητά επίμονα από το Τμήμα Χωροταξίας της Διεύθυνσης Χωροταξίας και Προστασίας Περιβάλλοντος να ετοιμάσει τα σχέδια των Κοινών Υπουργι-

κών Αποφάσεων για τα 600 μέτρα δεξιά και αριστερά από το επαρχιακό και εθνικό δίκτυο. Ο προϊστάμενος του Τμήματος Χωροταξίας, σεβόμενος τη νομιμότητα, δεν ήταν δυνατόν να συνεργήσει σ' αυτές τις παράνομες πράξεις της πολιτικής ηγεσίας και επιμένει στα αιτήματα που προαναφέραμε. Για να κάμψει την αντίσταση του προϊστάμενου, ο γ.γ. διέταξε ΕΔΕ σε βόθρος του. Όμως η τρομοκρατική αυτή ενέργεια θα πέσει στο κενό».

Ο προϊστάμενος του Τμήματος Χωροταξίας και Προστασίας Περιβάλλοντος είναι ο Α. Κατζηλάκης και η ΕΔΕ στην οποία αναφερόμαστε στο προηγούμενο δημοσίευμα είναι η δεύτερη ΕΔΕ σε βόθρος του. Η άσκηση δίωξης με το ερώτημα της απόλυσης από τον Ε. Μπασιάκο μπορεί να είναι φαιδρή και παράνομη, ακόμη και με το δικό τους δίκαιο, δηλαδή το Δημοσιούπαλληλικό Κώδικα, όμως δεν παύει να είναι και επικίνδυνη και ως τέτοια πρέπει να αντιμετωπιστεί.

Αναφέραμε παραπάνω, ότι η διενεργεία την ΕΔΕ υπηρεσιακή παράγοντας αρνήθηκε να ικανοποιήσει το δίκαιο και νόμιμο αίτημα του Α. Κατζηλάκη να του δοθεί αντίγραφο του φακέλου. Προσθέτουμε ότι η νομική βάση της δίωξης

είναι στον αέρα, γιατί το άρθρο 27 του Δημοσιούπαλληλικού Κώδικα με το οποίο παραπέμπουν τον Α. Κατζηλάκη αφορά τη σχέση και τη συμπεριφορά του δημόσιου υπάλληλου προς τους πολίτες και όχι προς τους προϊστάμενούς του, διοικητικούς και πολιτικούς. Οι κρίσεις που διατύπωσε ο Α. Κατζηλάκης για τις πράξεις και παραλείψεις των Κ. Σκιαδά και Σίας όχι μόνο δεν αποτελούν παράπτωμα, αλλά είναι αναφαίρετο δικαίωμά του σύμφωνα με το άρθρο 46 του Δημοσιούπαλληλικού κώδικα. Παραθέτουμε την παρ. 1 του άρθρου 46 γιατί εκτός των άλλων έχουμε να κάνουμε με αγράμματους: «Η ελευθερία της έκφρασης... και της υπηρεσιακής κριτικής των πράξεων της προϊσταμένης αρχής αποτελεί δικαίωμα των υπαλλήλων και τελεί υπό την εγγύηση του Κράτους».

Οι πρόεδροι της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Γεωτεχνικών Υπάλληλων και της Πανελληνίας Ένωσης Γεωπόνων Δημοσίων Υπαλλήλων, Ν. Κακαβάς και Κ. Καραμήτρος, γνωρίζουν για την παράνομη αυτή δίωξη του Α. Κατζηλάκη και οφείλουν εδώ και τώρα να απαιτήσουν από τον Ε. Μπασιάκο την άμεση παύση της. Η σιωπή είναι συνενοχή.

Θα ψάχνουν τρύπα για να κρυφτούν

✓ Ως γνωστόν, η στήλη δεν έχει την καλύτερη γνώμη για τον πρόεδρο της ΠΑΕ ΑΕΚ κ. Θεμιστοκλή Νικολαΐδη, όμως δεν μπορούμε να αφήσουμε ασχολίαστες ενέργειες της διοίκησης της Ερασιτεχνικής ΑΕΚ, που αποδεικνύουν περὶτρανα ότι ο μοναδικός πόλος που μπορεί να αμφισβητήσει την παντοδυναμία του Νικολαΐδη στην ΑΕΚ είναι οι οργανωμένοι οπαδοί της ομάδας και η Original. Γι' αυτό άλλωστε είναι και οι μόνοι με τους οποίους έρχεται σε αντιπαράθεση, αδιαφορώντας παντελώς για την κριτική που του γίνεται από πολλούς παράγοντες. Ας δούμε όμως τα «κατορθώματα» της διοίκησης της Ερασιτεχνικής.

Ο πρόεδρος της Ανδρέας Ανατολιωτάκης επισκέφτηκε τον πρόεδρο της ΕΠΟ Βασίλη Γκαγκάτση, τον ενημέρωσε για τα αιτήματα της Ερασιτεχνικής ΑΕΚ στη διαμάχη της με την ΠΑΕ και του ζήτησε να πάρει συγκεκριμένα μέτρα σε βάρος της ΠΑΕ ΑΕΚ, αφού αυτή δεν εφαρμόζει το νόμο και δεν είναι συνεπής στις υποχρεώσεις της. Ο πρόεδρος της Ερασιτεχνικής, που διεκδικεί από την ΠΑΕ ποσό περίπου 1 εκατ. ευρώ από τα ποσοστά των εισιτηρίων διαρκείας, απαίτησε από τον Γκαγκάτση είτε να δεσμεύσει χρήματα που έχει λαμβάνειν η ΠΑΕ από την ΟΥΕΦΑ είτε να απαγορεύσει τη συμμετοχή της σε εθνικές και διεθνείς οργανώσεις. Ο πρόεδρος της ΕΠΟ φρόντισε να μην πάρει θέση επί της ουσίας, αν και αναγκώρισε ότι η ΠΑΕ υποχρεούται να δώσει τα συγκεκριμένα χρήματα, με το επιχείρημα ότι δεν μπορεί να κάνει καμιά ενέργεια, πριν η νομική υπηρεσία της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού ή κάποιο δικαστήριο στο οποίο θα προσφύγουν οι δυο πλευρές πάρει μια ξεκάθαρη απόφαση.

Τι σημαίνει αυτό σε απλά ελληνικά; Πρώτον, ότι όσοι απαρτίζουν τη διοίκηση της Ερασιτεχνικής πρέπει να ζουν σε άλλο πλανήτη και δεύτερον ότι με τέτοια αντιπολίτευση ο Νικολαΐδης μπορεί να κοιμάται ήσυχος. Ο Νικολαΐδης, όπως και κάθε πρόεδρος ΠΑΕ, ξέρει πολύ καλά ότι η Ερασιτεχνική δε μπορεί να κάνει καμιά ενέργεια σε βάρος του, για τον απλούστατο λόγο ότι η ζημιά θα γίνει στην ομάδα και όχι στον πρόεδρο. Για το λόγο αυτό, ακόμη και όταν δεν την ελέγχουν, φροντίζουν να δίνουν κάποια φράγκα για καθαρά επικοινωνιακούς λόγους. Δεν θα είχε αντίρρηση να δώσει όσα του ζητούν, αν δεν υπήρχε στη μέση το θέμα του γηπέδου. Όσο η διοίκηση της Ερασιτεχνικής μπλοκάρει τα σχέδιά του για γήπεδο εκτός Νέας Φιλαδέφειας, δεν πρόκειται να τους δώσει ούτε ευρώ. Γνωρίζοντας λοιπόν ότι σε πρακτικό επίπεδο δε μπορούν να του κάνουν τίποτα, τους απαξιώνει τελείως (δεν δέχεται ούτε να μι-

λήσει τηλεφωνικά μαζί τους) και περιμένει να αλλάξουν γνώμη και να τον προσκυνήσουν.

Στην απέναντι όχθη, αυτοί που ελέγχουν την Ερασιτεχνική δεν δείχνουν να έχουν πίσω τους κάποιον ισχυρό παράγοντα για να συστειρωθούν γύρω του και προσπαθούν να κερδίσουν από το θέμα του γηπέδου, εκβιάζοντας εμμέσως τον Νικολαΐδη. Δυστυχώς γι' αυτούς, ο πρόεδρος της ΠΑΕ δεν μασάει και έχουν έρθει σε αδιέξοδο, αφού χωρίς φράγκα δε μπορούν να διοικήσουν. Τα τμήματα που λειτουργούν με ευθύνη τους πηγαίνουν από το κακό στο χειρότερο, γιατί δεν υπάρχουν φράγκα, και είναι μαθηματικά βέβαιο ότι πολύ σύντομα θα αναγκαστούν να ριζούν πετσέτα και να πάνε σε νέες εκλογές. Προσπαθώντας λοιπόν να βγουν από το αδιέξοδο, κάνουν κινήσεις πανικού εναντίον της ΠΑΕ, οι οποίες όμως επί της ουσίας την ενισχύουν, αφού αποδεικνύουν περὶτρανα τη δική τους ανεπάρκεια. Υπάρχει, σε παλικάρια, μία πιθανότητα στο εκατομμύριο να πάρει απόφαση η ΕΠΟ και να αφαιρέσει βαθμούς από μια ομάδα σαν την ΑΕΚ, γιατί ο πρόεδρος χρωστάει λεφτά στην Ερασιτεχνική; Φανταστείτε τι θα γίνει στην περίπτωση που η ΑΕΚ έχει καταφέρει να κατακτήσει τη δεύτερη θέση και εξαιτίας του εξωδίκου της Ερασιτεχνικής αφαιρεθούν από την ομάδα μερικοί βαθμοί και πέσει στην 3η θέση. Τρύπα για να κρυφτούν θα ψάχνουν ο Ανατολιωτάκης και η παρέα του από την οργή και την αγανάκτηση των οπαδών της ΑΕΚ.

Ας μιλήσουμε σοβαρά. Για τους οπαδούς μιας ομάδας αυτό που έχει νόημα είναι το τελικό «διά ταύτα» να είναι θετικό. Τους αφήνει παγερά αδιάφορους ο τρόπος που χρησιμοποιήθηκε για να φτάσει η ομάδα εκεί. Ακόμη και στην ΑΕΚ, που οι οργανωμένοι οπαδοί βρίσκονται σε κόντρα με την ΠΑΕ, κανένας δε θα συμφωνήσει με ποινές εναντίον της ομάδας για να πάρει ο Ανατολιωτάκης τα φράγκα που του χρωστάει ο Νικολαΐδης. Επικοινωνιακά η ηγεσία της Original μπορεί να χρησιμοποιήσει την υπόθεση της Ερασιτεχνικής για να δείξει ότι η ΠΑΕ ενδιαφέρεται μόνο για την εμπορική πλευρά και όχι για το όραμα και την ιστορία της ΑΕΚ, αλλά μέχρι εκεί. Και επειδή από τη στήλη δεν πρόκειται να ακούσετε καλή κουβέντα για τον κ. Θεμιστοκλή Νικολαΐδη, κλείνουμε το θέμα ΑΕΚ με μια ειδηση από τη γειτονική Ιταλία. Νέο γήπεδο 40.000 - 42.000 θέσεων ετοιμάζεται να φτιάξει η Γιουβέντους. Καταλαβαίνετε λοιπόν ότι η επιμονή του προέδρου Θεμιστοκλή να φτιάξει η ΑΕΚ γήπεδο τουλάχιστον 50.000 θέσεων είναι δικαιολογημένη.

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

✓ Σκωτσέζικο ντους στους οπαδούς τους Παναθηναϊκού προσφέρουν ο Μουνιόθ και οι παίχτες του, λίγο πριν το ντέρμπι με τον Ολυμπιακό στο Καραϊσκάκη, που εκτός από το γόητρο έχει και τεράστια βαθμολογική σημασία για τους πράσινους. Μετά την καλή εμφάνιση κόντρα στη Λανς, την τεσσάρα στην ΑΕΚ και την υγιεινή προπόνηση στον αγώνα με τον Ηρακλή, οι οπαδοί των πράσινων είχαν αρχίσει να πιστεύουν ότι η ομάδα τους βρήκε το δρόμο της και μπορεί να κερδίσει μέσα στο Καραϊσκάκη τον Ολυμπιακό, που αντιμετωπίζει πολλά προβλήματα τραυματισμών. Ηρθε όμως η εμφάνιση με την Ξάνθη για τον ημιτελικό του κυπέλλου και η εσωστρέφεια (για να χρησιμοποιήσουμε και ορολογία από την πολιτική επικαιρότητα) επανήλθε στην Παιανία και τα πράσινα στέκια.

Η αγωνιστική ασάφεια συνεχίζεται, παρά τις απεγνωσμένες προσπάθειες του προπονητή του και αυτό αποδεικνύει ένα και μόνο πράγμα. Οτι το έμφυχο δυναμικό που διαθέτει σήμερα ο Παναθηναϊκός δεν έχει τα φόντα όχι για να πρωταγωνιστήσει, αλλά ούτε να προσφέρει ένα στοιχειώδες θέαμα στους φίλους της ομάδας. Ο καλύτερος παίχτης τη δεδομένη χρονική στιγμή είναι ο Σωτήρης Νίνης και αυτό αποδεικνύει περὶτρανα την κατάντια της ομάδας. Χωρίς να θέλω να μειώσω στο ελάχιστο την αξία του συγκεκριμένου ποδοσφαιριστή, είναι απαραίτητο σε μια ομάδα με το ειδικό βάρος του Παναθηναϊκού να είναι ο πολυτιμότερος παίχτης και το βαρόμετρο για το αγωνιστικό της πρόσωπο. Όταν ο μικρός είναι σε κέφια και του βγαίνουν οι φάσεις, ο Παναθηναϊκός δείχνει μια φρεσκάδα και έναν ενθουσιασμό, ενώ στην αντίθετη περίπτωση οι πράσινοι μπλοκάρουν και κουτουλάνε μεταξύ τους. Μέχρι στιγμής ο Μουνιόθ προσπαθεί να διαχειριστεί σωστά τον παίχτη και να μην τον «κάψει», όσο όμως δεν τραβάνε τα ατού αναγκάζεται να τον χρησιμοποιεί περισσότερο και να τον φροτώνει με ευθύνες που δύσκολα θα τις αντέξει. Στον ημιτελικό με την Ξάνθη ο μικρός προερχόταν από τραυματισμό και δεν ξεκίνησε, αφού ο Μουνιόθ τον ήθελε φρέσκο και 100% υγιή για το ντέρμπι. Στράβωσε όμως το παιχνίδι και αναγκάστηκε να τον ριζί στην μάχη, χωρίς όμως επιτυχή αποτέλεσμα. Όσο για το ντέρμπι με τους γαύρους, ο Παναθηναϊκός της περασμένης Τετάρτης δεν έχει ελπίδες για κάτι περισσότερο από μια ισοπαλία που θα τον διατηρήσει απλά στη 2η θέση.

Αν και ειθισται πριν από ντέρμπι να μη γίνονται δηλώσεις και προβλέψεις, η στήλη θα ρισκάρει

και θα δώσει τα προγνωστικά της. Σε τέτοια ντέρμπι επικρατεί συνήθως αυτός που θέλει περισσότερο το παιχνίδι. Ο Ολυμπιακός είναι βαθμολογικά αδιάφορος, όμως οι οπαδοί του με πρώτον τη τάξει οπαδό τον πρόεδρο της ομάδας Σωκράτη Κόκκαλη απαιτούν τη νίκη για να ξεφτιλιστεί ο αντίπαλός τους και να πάψει η αμφισβήτηση της ομάδας. Η πίεση προς τους παίχτες είναι μεγάλη και αυτό αποδεικνύεται από τις δηλώσεις του Τζόρτζεβιτς, που αν και τραυματίας ζήτησε από τον Λεμονή να τον συμπεριλάβει στα σχέδια του για την ενδεκάδα (τελευταίες πληροφορίες λένε ότι το ιατρικό τιμ έβαλε βέτο στη συμμετοχή του, γιατί φοβάται υποτροπή) και γνωρίζοντας τον τρόπο σκέψης και λειτουργίας τους στα ντέρμπι είναι κάτι περισσότερο από βέβαιο ότι θα κάνουν τα πάντα για να κερδίσουν. Στην αντίπαλη όχθη, οι πράσινοι θέλουν το παιχνίδι για να πάρουν τη 2η θέση που οδηγεί στο Champions League, όμως δεν δείχνουν ικανοί να το πετύχουν, αφού αγωνιστικά δεν πείθουν. Αν στα παραπάνω προστεθεί και η ηττοπάθεια που δείχνουν οι πράσινοι τα τελευταία χρόνια στα ντέρμπι, καταλαβαίνουμε ότι το έργο του Μουνιόθ είναι πολύ δύσκολο. Η πρόβλεψή μου είναι ότι οι ερυθρόλευκοι έχουν τον πρώτο λόγο και θα βρεθούν πιο κοντά στη νίκη. Οι πράσινοι από την πλευρά τους, αν και δηλώνουν ότι πηγαίνουν για τη νίκη, θα είναι απόλυτα ευχαριστημένοι αν δε χάσουν, αφού και με την ισοπαλία θα διατηρηθούν στη 2η θέση. Μοναδικό πλεονέκτημα του Παναθηναϊκού αποτελεί η καλή αμυντική λειτουργία του, όταν δεν χρειάζεται να νικήσει, και θεωρώ δεδομένο ότι ο Μουνιόθ θα γεμίσει το κέντρο για να σηγουρέψει το μηδέν στην άμυνά του. Ασσο λοιπόν για πρώτο σημείο και ισοπαλία για κάλυψη, ιδιαίτερα αν τελικά Ριβάλντο και Τζόρτζεβιτς δεν παίξουν.

Κος Πάπιας

ΥΓ: Σε τροχιά οριστικής ρήξης βρίσκονται για το θέμα της διατήρησης ΕΠΟ και Super League και στη συνάντηση ανάμεσα στις δυο πλευρές ειπώθηκαν και κουβέντες που δεν συνηθίζονται. Δηλώσεις σε βάρος της ΕΠΟ για την διατήρησή έκανε και ο υφυπουργός Αθλητισμού Γιώργος Ορφανός, ο οποίος μίλησε για «επιβήτορες του ποδοσφαίρου». Για το θέμα θα μιλήσουμε στο επόμενο φύλλο, αφού είναι πολύ πιθανό, αν στραβώσει κάτι στο ντέρμπι, να ακουστούν και άλλα ωραία.

■ ΛΑΡΣ ΦΟΝΤΡΙΕΡ

Το μεγάλο αφεντικό

Στο γνώριμο μονοπάτι του «Δόγματος '95» ο Λαρς Φον Τριέρ καταπατινάει αυτή τη φορά με μια κωμωδία. Ο αφανής ιδιοκτήτης μιας εταιρίας, που πλάσεται στους υπαλλήλους του σαν συνεργάτης, προκειμένου να αποποιοεί δυσαρέστες αποφάσεις, προσλαμβάνει έναν άνεργο ηθοποιό για να παίξει το ρόλο του αφεντικού, διαπραγματευόμενος μέσω αυτού την πώληση της εταιρίας του σε μεγαλύτερο όμιλο, πράγμα που σημαίνει απολύσεις και χειρότερες συνθήκες εργασίας για το προσωπικό. Τα πράγματα, αν και με πολλές ανατροπές, τελικά εξελίσσονται όπως τα σχεδιάζει ο ιδιοκτήτης!!! Αυτή είναι και η έκπληξη που επιφυλλάσει στο τέλος ο Τριέρ για τους θεατές του, στους οποίους κλείνει για μια ακόμη φορά παμπόνηρα το μάτι.

Είναι αλήθεια ότι, αν και κωμωδία, η ταινία αυτή του Τριέρ δεν διαφέρει ιδιαίτερα από τις άλλες του, με εξαίρεση βέβαια το Dogville. Διαθέτει την ίδια δομή, την ίδια ευφυΐα, τον ίδιο σαρκασμό και απαιτεί την ίδια νοητική προσπάθεια για να παρακολουθήσεις τους διαλόγους που μπορεί να είναι από ανόητοι ως βαθυστόχαστοι. Όσοι περιμένουν να δουν μια κλασική κωμωδία θα απογοητευθούν, όμως το κοινό του θα τον χειροκροτήσει για μια ακόμη φορά κι ας περίμενε κάτι παραπάνω.

■ ΡΟΜΠΕΡΤ ΝΤΕ ΝΙΡΟ

Ο καθοδηγητής

Η ιστορία της CIA μέσα από τα μάτια ενός από τους ιδρυτές της, του Τζέιμς Τζίους Ανγκελτον, ο οποίος ίδρυσε την υπηρεσία της αντικατασκοπίας, στη δε ταινία φέρει το όνομα Εντουαρντ Γουίλσον. Ο ντε Νίρο στη δεύτερη σκηνοθετική του απόπειρα στήνει την ταινία του αποστασιοποιητικά, ψυχραιμα, υποτονικά, προφανώς σε μια προσπάθεια να της προσδώσει μεγαλύτερη αντικειμενικότητα. Και μάλλον το καταφέρνει, παρότι η ταινία εκτυλίσσεται αργόσυρτα, αποκτώντας περισσότερο ενδιαφέρον στο τελευταίο τμήμα της.

Φυσικά, δεν πρέπει να περιμένετε ότι θα δείτε κάτι πρωτοφανές ή κάτι που δεν το ξέρετε ήδη. Ο ντε Νίρο αποδομεί τη CIA μέσα από την προσωπική ζωή του κεντρικού ήρωά του, μια ζωή που ξεκινά με κάποιες αγαθές προθέσεις πριν το Β' παγκόσμιο πόλεμο και σταδιακά ταυτίζεται με τον αμοραλισμό, την απιστία, την προδοσία και τον κυνισμό. Αν κάτι μπορεί να μάθει κανείς, είναι ότι πρόδρομοι της CIA υπήρξαν μασονικού τύπου οργανώσεις, που όπως και η CIA ιδρύθηκαν και διοικήθηκαν από την ελίτ των Ηνωμένων Πολιτειών. Είναι επίσης γνωστό, ότι πρώτης γραμμής πολιτικά στελέχη προήλθαν από τις γραμμές της CIA και δεν εννοούμε μόνο τον Τζορτζ Μπους ή τον Τζον Κέρι.

Κοντολογίς, αυτή η ταινία παρότι ακουμπά μια πτυχή ενός πελώριου οικοδομήματος, που λέγεται CIA, πρέπει να πούμε ότι τουλάχιστον δεν προσβάλλει τη νοημοσύνη του θεατή και την εκ των προτέρων δεδομένη θέση για το πόσα δεινά έχει επι-

Δε μασάμε/ το νόμο (πλαίσιο) και τους μπάτσους τους πατάμε

Αλήτες - τηλερουφιάνοι - τηλεδημοσιογράφοι

Στα παιδιά που δεν τρώνε τη φόλα

Ξύλο και γκαμπ! στη ΔΑΠ (λαϊκή παροιμία)

Κίνηση χιλίων (και μίας νυκτός - όπως δοχείο νυκτός...): π(ρ)υτανάρες με όλη την (αρνητική) σημασία της λέξης

Δεν θάχει τέλος αίσιο/ ο νόμος πλαίσιο

◆ SEGO - sozial und Konservativ/ SARKO - Konservativ und sozial (από σκίτσο του Μπίσοφ στην εφημερίδα Tages-Anzeiger: τι Παπάγος, τι Πλαστήρας).

◆ Η Κίνα μετά τον Μάο: Επέκεινα...

◆ Ερυθρές Ταξιαρχίες-Ιταλία: Κουφάλες, δεν ξοφλήσαμε.

◆ «Τα σύμβολα της αντίστασης σε αυτόν τον τόπο ορίζονται ακόμα από ζώντες όπως... ο Τάσος Παπαδόπουλος» (Καραμπηλιάς, στην ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, στην οποία όλοι οι... καλοί χωράνε) (φ. 25/02/07). Παπαδόπουλος, Γεωργιάδης και CIA...

◆ Τέλειος στο όνομα, τέλειος για την αντιτρομοκρατική.

◆ ΣΔΙΤ στον Ευαγγελισμό: Oh! Shit!

◆ Και ο Στέλιος Αλεξανδρόπουλος ήταν ένας (κάποτε) διαγραμμένος από τον Περισσό.

◆ Reuegades of the Funk: RAGE AGAINST THE MACHINE (Still on).

◆ Αρωμα Σουηδίας, φλέγμα Αγγλίας και ύφος γαλλικό: soup de PASOK.

◆ Καραφλιάστε μαζί μας: Ο Φερνάντο Ρόσι (που καταψήφισε τον Πρόντι) εκλέχτηκε με το Κ.Ι.Δ.Κ. (Κόμμα των Ιταλών Δημοκρατών Κομμουνιστών), φράξια της Κ.Ε. (Κομμουνιστικής Επανάστασης). Διαγράφηκε και είναι κοντά στο Κ.Κ. (Κόμμα Καταναλωτών). Δηλώνει ότι «έχει τη συνείδησή του ήσυχη». Ωστόσο, σκοπεύει να δώσει ψήφο εμπιστοσύνης στη νέα κυβέρνηση του Ρομάνο Πρόντι(!!!).

◆ Χιλιάδες οι νεκροί και οι αγνοούμενοι στη χούντα του Βιντέλα στην Αργεντινή. Λεπτομέρεια: η ρεβιζιονιστική ΕΣΣΔ είχε εκτιμήσει το φασισμό του Βιντέλα ως «κεντρικά κατάσταση» (εκτίμηση που ακολούθησε, φυσικά, και το ντόπιο ΚΚΕ - βλ. Περισσός)...

◆ Χαρές και τα πανηγύρια στην ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ (εφημερίδα της Ομοσπονδίας Οικοδόμων, φ.58, Γενάρης 2007) για την «ταξικότητα» του ΠΑΜΕκινήματος (πούντο); όπου αναίσχυντα (Γενάρης 2007) ανακοινώνεται κινητοποίηση για τις 8 Μάρτη (!!) και απεργία στις 29 (!!!) Μάρτη.

◆ Στον αντίποδα μια φύχραιμη όσο και αποκαλυπτική ενημέρωση με τίτλο «Φαινόμενα αποσύνθεσης, εκφυλισμού και διάλυσης στο συνδικαλιστικό κίνημα των οικοδόμων» (εφημερίδα ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ, Γενάρης 2007).

◆ Οι... κρατικοποιήσεις των μπακάλικων στη Βενεζουέλα μας θύμισαν κάτι... κοινωνικοποιήσεις... κουρέϊον στην Ισπανία του 1936...

◆ «Παρόλα αυτά τα μέτρα και μετά από 8 χρόνια διακυβέρνησης Τσάβες το 34% του πληθυσμού παραμένει κάτω από το όριο της φτώχειας. Τεράστιες παραγκουπόλεις εκτείνονται στις παρυφές των μεγάλων πόλεων όπου «ανθίζει» η εγκληματικότητα. Οι μισθοί παραμένουν χαμηλοί και οι ελαστικές σχέσεις εργασίας βασιλεύουν. Η αντιπολίτευση και οι πολυεθνικές που τη στηρίζουν ελέγχουν το 80% του χρηματοπιστωτικού τομέα, τις μεταφορές τροφίμων, τις εταιρείες επικοινωνιών και όλα τα ιδιωτικά ΜΜΕ. Τεράστιες εκτάσεις γης ανήκουν ακόμα σε ελάχιστους γαιοκτήμονες. Μεγάλο κομμάτι της κρατικής γραφειοκρατίας λαδώνεται και ελέγχεται από την αντιπολίτευση, ειδικά στο σώμα της αστυνομίας». Ομως: «Συντριπτική Νίκη του Τσάβες - Ο σοσιαλισμός στο προσκήνιο» (εφημ. ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΛΑΗ, Γενάρης 2007). Δικαιούμαστε λοιπόν κι εμείς να ρωτήσουμε με τα λόγια της Ρόζας: Μεταρρύθμιση ή επανάσταση;

◆ Ιδιωτικές ΔΕΗ: του κυρίου ΔΕΗθώμεν...

◆ Μπορεί το κινέζικο κεφάλαιο να ειςβάλλει στην Αφρική όμως ο ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ (25/02/07) σε ουδέτερο (ντεμέκ) στυλ βρίζει «Επίθεση φιλίας από την Κίνα» (στην Αφρική) και προβάλλει την δήλωση του (πρόσφατα επισκεφθέντος την Μαύρη Ηπειρο) κινέζου Πρόεδρου Χου Τζιντάο ότι η «Κίνα δεν θα επιβάλλει ποτέ στους άλλους, ούτε την ιδεολογία της, ούτε το κοινωνικό της σύστημα, ούτε τον τρόπο ανάπτυξής της...». Τι θέλει να μας πει ο ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ, δηλαδή; Ότι η (ιμπεριαλιστική) Κίνα ενδιαφέρεται για τη πρά-

μα; Την «ειρήνη και την φιλία των λαών»; Μα, σε τελείως μαλάκες (αναγνώστες) απευθύνεται;

◆ Το ξεκαθάρισε ο Περισσός: «Η ενίσχυση του ΚΚΕ, πρωταρχική προϋπόθεση για τη συγκρότηση κ.λ.π.-κ.λ.π.» (με άλλα λόγια, ψηφίστε μας). Κοινώς, ποιος τους γαμεί τους αγώνες και τις καταλήψεις τώρα; Εκλογές κι απάνω τούρλα... (εξού και η συνοδεύουσα το ανάλογο κείμενο του ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ φωτογραφία, εκλογολογική...) (φ. 25/02/07).

◆ Χαρακτηριστικό της μόνιμης προετοιμασίας του Περισσού για εκλογές είναι και η τοπική διημερίδα με θέμα «Η κοινωνία πολιτών και η εφαρμογή του περιβαλλοντικού δικαίου», όπου τα ροφήματα ήταν ευγενική προσφορά των Starbucks, τα οποία κατηγορούνται για χρήση γάλακτος με ορμόνες και γενετικά τροποποιημένων σπόρων... (βλέπε σχετικά: www.organicconsumers.org/starbucks/index.cfm και εφημερίδα La Jornada, 11/01/2006).

◆ Αλήθεια, γιατί ο ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ και ο Περισσός είναι υπέρ του εγκλεισμού και των ασύλων αλλά και υπέρ των εξετάσεων στην εκπαίδευση; (Ρωτήστε τον Κνήτη της περιοχής σας).

◆ Αλέκος (Αλαβάνος): Ο ΣΥΝ είναι Η (κεφαλαίο ήτα) αντιπολίτευση. (Πως λέμε και γαμώ την αντιπολίτευση...).

◆ ΟΧΙ, ρε πούστη μου, δεν τον πέτυχαν τον μαλάκα (= Dick) Τσέινι...

◆ Σαφέστατο το άρθρο του Ανέστη Ταρπάγκου (ΠΡΙΝ, 25/02/07) με τίτλο «ΚΚΕ και κατασκευαστικό κεφάλαιο» για τους εταίρους της λαϊκής συμμαχίας του Περισσού.

◆ Χυδαιογράφημα της Ντίνας Χαριτάτου (σε σημεία καθαρή αντιγραφική των ανακοινώσεων της ΤΥ και της αστυνομίας ...) στο ΠΡΙΝ, 25/02/07, με τίτλο «Τυφλή ατομική βία, προβοκάτσια κατά των αγώνων», η επίθεση στη ΓΣΕΕ, όπου επιμελώς «παρалаίπεται» η φράση του Σάββα Τσιτουρίδη ότι «Η ΓΣΕΕ είναι θεσμός»...

Βασίλης

◆ Ενώ ο κόλπος μας καίγεται, κάποιοι πανηγυρίζουν. Why? Κάπου πρέπει να έχει γίνει λάθος - έτσι δεν είναι; Οι αγώνες οι σχετικοί με την δημόσια εκπαίδευση, την δημόσια υγεία και πρόνοια σπάνε τα μούτρα τους... Αλλά δεν στενοχωριούνται όλοι. Οι πιστοί υπηρέτες του κράτους και του στρατοαστυνομικού συμπλέγματος τρίζουν τα χέρια τους. (1η πολιτική συζήτηση έρευνας και δράσης. Συνέλευση ενάντια στην ειρήνη)

Η αφίσσα κυκλοφορεί περίπου ένα μήνα. Στη διάρκεια του μήνα πολλά έγιναν. Το ΠΑΣΟΚ αποχώρησε από την αναθεώρηση του Συντάγματος κάτω από την πίεση του κινήματος. Η αναθεώρηση του άρθρου 16 έγινε πλέον πολύ δύσκολη υπόθεση για την επόμενη βουλή. Η κυβέρνηση συγκρούεται μετωπικά με το φοιτητικό κίνημα, το οποίο όχι μόνο απέχει, αλλά τίποτε δεν προκαθορίζει το αποτέλεσμα της αντιπαράθεσης. Τι μας ενδιαφέρει λοιπόν; Να βοηθήσουμε αυτό το κίνημα να δώσει με επιτυχία τη μάχη ή να προβλέψουμε την ήττα του, γιατί δεν είναι όπως ο καθένας το ονειρεύεται;

Ακόμα και απλές απαντήσεις φαίνεται ότι δεν είναι αυτονόητες στην εποχή μας. Πολύ εύκολα μπερδευόμαστε. Πολύ εύκολα ταυτίζουμε τις γραφειοκρατικές διαδικασίες με τη ζωντανή κίνηση των μαζών. Πολύ εύκολα τσουβαλιάζουμε την τυπική, καθιερωμένη, αποστεωμένη διαδικασία των γραφειοκρατών με τους δεκάδες χιλιάδες φοιτητές που πλημμυρίζουν τους δρόμους. Όταν ένα πραγματικό κίνημα - κι αυτό το κίνημα είναι πραγματικότατο - δίνει τη μάχη, χτυπιέται με το κράτος και συ λες ότι το κράτος τρίζει τα χέρια του, τότε είσαι εκτός τόπου και χρόνου. Αλήθεια, τι θα πει ένας αγωνιζόμενος φοιτητής οποιουδήποτε πολιτικού χώρου ή ένας αγωνιζόμενος ανένταχτος διαβάζοντας την αφίσσα; Το λιγότερο που θα πει είναι «άντε και γ...». Με το δικίο του.

Ξέρουμε ποια είναι η απάντηση των... «ενάντια στην ειρήνη» σε μια τέτοια τοποθέτηση. Δεν μας ενδιαφέρει τι λέει ο καθένας. Σωστά. Εδώ προκαθορίστηκε η έκβαση μιας σκληρής αντιπαράθεσης μεταξύ κυβέρνησης και φοιτητών για ένα σοβαρότατο θέμα, ότι κερδισμένο θα είναι το κράτος, θα τους ενδιαφέρει η άποψη των... ηττημένων, των... παρασυρμένων;

Ένα μήνα, μπορεί και δυο, πριν λήξει ο αγώνας, οι φοιτητές και οι εργαζόμενοι διαβάζουν ότι όχι μόνο τζάμπα παλεύουν, αλλά ότι στην τελική το κράτος επωφελείται από αυτή την σκληρή αντιπαράθεση. Την αντιπαράθεση που έχει δακρυγόνα, έχει συλλήψεις, έχει σκληρή καταστολή εκεί που τους παίρνει.

Εμείς εδώ στην «Κόντρα» - κι ευτυχώς όχι μόνο εμείς, αλλά και πολλοί άλλοι - πιστεύουμε ότι ακόμα κι αν αυτό το κίνημα στο τέλος δεν τα καταφέρει με το νόμο-πλαίσιο (θα κάνουμε ότι περνάει από το χέρι μας για να τα καταφέρει), θα έχει κερδίσει πάρα πολλά. Το πρώτο που μπορεί κανείς από τώρα να πει με σιγουριά ότι κέρδισε - έχοντας πάντα το μυαλό του ότι το κίνημα πρέπει να φτάσει μέχρι το τέλος, μέχρι τη νίκη - είναι ότι χιλιάδες φοιτητές έχουν τοποθετηθεί ήδη απέναντι στο κράτος και τους μηχανισμούς του. Το τι θα γίνει, ποιο θα είναι το μέλλον όλων αυτών, είναι υπόθεση όλων μας. Είναι υπόθεση ακόμα κι αυτών που τους φτύνουν. Το κράτος, οι μηχανισμοί, το σύστημα, μπορούν να είναι ευχαριστημένοι από μια τέτοια εξέλιξη; Αν είναι δυνατό!

Το επαναστατικό κίνημα, αν ενδιαφέρεστε γι' αυτό, αγαπητοί... «ενάντια στην ειρήνη», δεν αναπτύσσεται σε θερμοκοιτίδα. Αναπτύσσεται μέσα στις μάζες, στην κίνηση των μαζών. Αναδεικνύοντας τα θετικά και τα αρνητικά του κινήματος. Παλεύοντας για τους στόχους του, παλεύοντας με σωστό τρόπο για να αντιμετωπίσει όσες λαθεμένες πλευρές εντοπίζει. Πάντα μέσα στα πλαίσια του. Χωρίς να κολακεύει κανένα, αλλά και χωρίς να κάνει τον εισαγγελέα της επαναστατικής καθάρτησης. Σε μια εποχή μάλιστα που όλα τα μεγάλα προβλήματα ζητάνε απαντήσεις. Πολλά είπαμε. Ίσως επειδή η αφίσσα αναφέρεται στον... κόλλο σας που καίγεται, η σωστότερη απάντηση είναι η λαϊκή σοφία: «Αν δεν βρέξεις κόλλο, δεν τρως φάρμα». Αν δε μπει μέσα στην κίνηση των μαζών, θα μείνει μέσα στη γυάλα της επανάστασης.

σωρεύει η δραστηριότητα της οργάνωσης αυτής στον κόσμο.

■ ΑΝΤΡΕΑ ΣΤΑΚΑ

Φροιλάν

Αξιόλογο ντεμπούτο της γεννημένης στην Ελβετία από Βοσνιοκράτες γονείς Αντρέα Στάκα. Ο αντιφατικός κόσμος της σκηνοθεσίας βρίσκει έκφραση στην πενήνταχρονη Σέρβα, ιδιοκτήτρια καφετέριας στη Ζυρίχη, που απασχολεί μια μεσήλικη Κροάτισσα συμπατριώτισά της και κάποια στιγμή προσλαμβάνει μια νέα Βόσνια που μόλις έχει «δραπετεύσει» από τον εμφύλιο της Γιουγκοσλαβίας. Οι σχέσεις και οι αντιθέσεις που αναπτύσσονται ανάμεσα στις τρεις γυναίκες, οι προσωπικές τους αξίες και τα όνειρά τους γίνονται αφορμή για μια σπονδή στο θέμα της διασποράς και της ψυχολογίας και των δυσκολιών που αντιμετωπίζει ο όλο και περισσότερο αυξανόμενος αριθμός των μεταναστών στο σύγχρονο κόσμο. Το εύθραυστο και οι αδυναμίες των ηρωίδων, παράλληλα με τη ρουτινισμένη ζωή τους, στερούν δύναμη από το σενάριο, όμως έτσι είναι οι ζωές των περισσότερων ανθρώπων.

Ο τίτλος «Φροιλάν», λοιπόν, αντικατοπτρίζει την ουδετερότητα, την ψυχρότητα και τον κλειστό κόσμο από τον οποίο δύσκολα μπορούν να ξεφύγουν οι ηρωίδες της Αντρέα Στάκα.

■ ΚΑΡΛΟΣ ΡΕΪΓΑΔΑ

Battle in Heaven

Ο Μεξικανός σκηνοθέτης που δημιούργησε αίσθηση με το «Jaron» επιστρέφει με μια προκλητική ταινία βασισμένη σ' ένα ακραίο σενάριο: Η κόρη ενός στρατηγού, που εκπορεύεται για ευχαρίστηση, συνάπτει σεξουαλική σχέση με τον σακφέρ του πατέρα της. Στην κόρη αυτή ο σακφέρ θα εκμυστηρευτεί το θάνατο ενός παιδιού που είχαν απαγάγει μαζί με την γυναίκα του...

Σεξ και βία σε συνδυασμό με εντυπωσιακές εικόνες και μουσική συνθέτουν αυτή την ταινία, που μοιάζει να μην έχει σκοπό, πέρα από την πρόκληση του κοινού, και που σαφώς αν ήθελε να πει κάτι για τη σκληρή καθημερινότητα των Μεξικανών, μπορούσε να το πει με χιλιάδες άλλους τρόπους.

Ελένη Σταματίου

ΑΝΤΙΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ

Όλα ακολουθούν το δρόμο μιας καλοσχεδιασμένης μεθόδευσης με επικοινωνιακά και ουσιαστικά στοιχεία. Τίποτα δε γίνεται τυχαία. Ας δούμε τις εξελίξεις και τα δεδομένα:

◆ Η κυβέρνηση θέλει να βγει από την κοινοτική επιτήρηση, για να χρησιμοποιήσει την έξοδο ως «βαρύ χαρτί» στο προεκλογικό χρηματιστήριο. Η ΕΕ εγείρει ζήτημα Ασφαλιστικού, αφού έχει κατατάξει την Ελλάδα στις χώρες «υψηλού κινδύνου». Η κυβέρνηση, όμως, δεν θέλει να ανοίξει το Ασφαλιστικό προεκλογικά, για ευνόητους λό-

γο. Θέλει να πάρει πρώτα τη δεύτερη τετραετία και μετά να εξαπολύσει την επίθεση. Εδώ δεν προχώρησε ούτε καν στη σύσταση της επιτροπής για την επανάκριση των Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελματιών. Πώς θα ισορροπήσει ανάμεσα στην πίεση της Κομισιόν και τις προεκλογικές της ανάγκες;

◆ Αντί να βγουν μπροστά τα κυβερνητικά στελέχη, βάζουν τον Ν. Αναλυτή, πρόεδρο της Επιτροπής «εμπειρογνομόνων». Τι εστί Αναλυτής; Βιομήχανος. Στέλεχος του «Τίτανο», επί σειρά ετών αντιπρόεδρος του ΣΕΒ, αρμόδιος για τις σχέσεις με τη ΓΣΕΕ, στη συνέχεια πρόεδρος της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (ΟΚΕ). Ο κατάλληλος άνθρωπος στην κατάλληλη θέση. Με μια συνέντευξη στο «Ρόιτερς» και με δηλώσεις στα ελληνικά ΜΜΕ την επόμενη, πρόσφερε ένα διήμερο ποτ-πουρί ασφαλιστικής τρομοκρατίας (θα δούμε παρακάτω το περιεχόμενό του).

◆ Μαζί με τον Αναλυτή εμφανίστηκε και ο Τσιτουριδής με... βελτιωμένη δήλωση στους δημοσιογράφους: «Οι θέσεις της κυβέρνησής μας είναι δεν θα αιφνιδιάσουμε κανέναν και δεν πρόκειται να θίξουμε διαμορφωμένες ορθολογικές προσδοκίες και δικαιώματα εργαζομένων». Το επί-

θετο «ορθολογικές» προστίθεται για πρώτη φορά μπροστά από το ουσιαστικό «προσδοκίες», υπονοώντας (ευθέως και όχι εμμέσως), ότι υπάρχουν και «μη ορθολογικές» προσδοκίες των εργαζόμενων. Ποιες είν' αυτές; Σφίγγα ο Σάββας. Εν αντιθέσει με τον Αναλυτή, βέβαια, που είπε ότι το όριο ηλικίας για τους κάτω των 35 ετών μπορεί κάλλιστα να αυξηθεί, διότι όποιοι βρίσκονται σ' αυτή την ηλικία δεν ενδιαφέρονται για την ασφάλιση.

◆ Με το κλίμα έτοιμο, ο Αλογοσκούφης προχώρησε σε συνάντηση με τον επίτρο-

γο των επικείμενων εκλογών στην Ελλάδα δεν αναμένεται να ληφθούν κάποια μέτρα.

Η πολιτική παραφιλολογία (ή παραπολιτική φιλολογία, αν θέλετε) στην Ελλάδα ασχολήθηκε μόνο με την αναφορά Αλμουνία σε επικείμενες εκλογές, στο πλαίσιο του γνωστού παιχνιδιού «μάντεψε πότε θα γίνουν οι πρόωρες εκλογές». Η ουσία, όμως, βρίσκεται στο πρώτο σκέλος της τοποθέτησης του Επιτρόπου Οικονομικών της ΕΕ. Στο ότι συζήτησε με τον Αλογοσκούφη το Ασφαλιστικό και εκείνος του αποκάλυψε το βασικό περιεχόμενο του κυβερνητικού σχεδίου. Δικαίως, λοιπόν,

νες: αύξηση ορίων ηλικίας και μείωση συντάξεων. Οι τεχνικές αλλάζουν από εποχή σε εποχή και από νόμο σε νόμο, η ουσία όμως μένει αναλλοίωτη. Για ποια «κρυφή ατζέντα» γίνεται, λοιπόν, λόγος; Ολοφάνερη είναι η ατζέντα και απλώς η μεθόδευση γίνεται συνυπολογίζοντας τις εκλογικές ανάγκες της κυβέρνησης.

Ο Αλμουνία έδειξε πλήρη κατανόηση γι' αυτές τις εκλογικές ανάγκες της κυβέρνησης. Έχει διατελέσει υπουργός και ξέρει απ' αυτά. Ταυτόχρονα, όμως, δεν δεσμεύτηκε δημόσια για έξοδο της Ελλάδας από το καθεστώς επιτήρησης τον Ιούνιο, όπως έκανε για τη Γερμανία. Προ-

φανώς, θέλει να πάρει περισσότερες συμβάσεις και ίσως χρειαστεί το ζήτημα να το χειριστεί σε υψηλό πολιτικό επίπεδο ο ίδιος ο Καραμανλής, αν αποφασίσει να πάει σε πρόωρες εκλογές την άνοιξη. Αν αποφασίσει για το φθινόπωρο, τότε μπορεί να περιμένει τον Ιούνιο.

Όσο για τις δηλώσεις Αναλυτή, δεν είπε τίποτα καινούριο. Αφού καταστροφολόγησε (λες και θα καταρρεύσει ο ελληνικός καπιταλισμός από το Ασφαλιστικό), μίλησε για αύξηση των ορίων ηλικίας των εργαζόμενων που είναι κάτω των 35 ετών. Πέρα από τη σημασία που έχει ο διαχωρισμός σε νέους και παλιούς εργαζόμενους, πρέπει να σημειώσουμε ότι πάντοτε αυτός ο διαχωρισμός ήταν το πρώτο βήμα για την εξίσωση προς τα κάτω, προς ένα χειρότερο καθεστώς κοινωνικής ασφάλισης. Ο ίδιος δεν παρέλειψε να υποστηρίξει πως πρέπει να καταργηθεί κάθε μορφή πρόωρης συνταξιοδότησης (και η 35ετία, δηλαδή) και να παραμείνουν μόνο τα Βαρέα και Ανθυγιεινά, με αναθεώρηση του καταλόγου, φυσικά (θα αποχαρακτηριστούν τα περισσότερα επαγγέλματα).

Σήμερα, λοιπόν, ζούμε τα προεόρτια, κάτι σαν μπαράζ ψυχολογικού πολέμου, και μετά τις εκλογές θα δεχτούμε την επίθεση.

Σήμερα, λοιπόν, ζούμε τα προεόρτια, κάτι σαν μπαράζ ψυχολογικού πολέμου, και μετά τις εκλογές θα δεχτούμε την επίθεση.

Σήμερα, λοιπόν, ζούμε τα προεόρτια, κάτι σαν μπαράζ ψυχολογικού πολέμου, και μετά τις εκλογές θα δεχτούμε την επίθεση.

Σήμερα τα προεόρτια, μετά τις εκλογές ο... λογαριασμός

Πασόκοι με... ασθενή μνήμη

Πασόκοι με... ασθενή μνήμη

«Τρομοκρατεί τους ασφαλισμένους ο κ. Αναλυτής», σχολίασε η τομεάρχης Απασχόλησης του ΠΑΣΟΚ Μ. Δαμανάκη. Έχει ασθενή μνήμη η κ. Δαμανάκη, δεν έχει μάθει καλά τη γραμμή, επειδή είναι σχετικά φρέσκια στο ΠΑΣΟΚ, ή απλά προσπαθεί να εξαπατήσει τους εργαζόμενους; Για να μην πάμε μερικά χρόνια πίσω, την περίοδο που το ΠΑΣΟΚ ήταν κυβέρνηση, και της θυμίσουμε δηλώσεις στελεχών του, για να μην αναλύσουμε τι ακριβώς σημαίνει το γεγονός ότι για πρώτη φορά η σύνταξη στα 67 καθιερώθηκε με το νόμο Ρέππα (ν. 3029/2002), θα περιοριστούμε να της θυμίσουμε μια σχετικά πρόσφατη τοποθέτηση του Γιωργάκη, την περίοδο που το ΠΑΣΟΚ είναι στην αντιπολίτευση. Ελεγε, λοιπόν, ο αρχηγός του ΠΑΣΟΚ στην ομιλία του στα Γιάννενα (5.12.2004), κατά την 3η θεματική Συνδιάσκεψη του ΠΑΣΟΚ, με θέμα «Το σύγχρονο κοινωνικό κράτος»:

«Κάθε ασφαλιστικό σύστημα θέλει διαρκή παρακολούθηση των παραμέτρων και των παραδοχών για τη διαρκή βελτίωσή του... Η παράταση του προσδόκιμου επιβίωσης του κάθε ατόμου ανοίγει νέα ευκαιρία αξιοποίησης του ανθρώπινου δυναμικού. Σήμερα, μετά τα 60, μετά τα 70, υπάρχουν ακόμα παραγωγικά χρόνια. Αυτό το γεγονός δημιουργεί νέα αιτήματα αξιοποίησης και υποστήριξης της μακρύτερης, πλέον, ζωής, από ένα κοινωνικό σύστημα».

Βλέπει η κ. Δαμανάκη καμιά διαφορά απ' αυτά που υποστηρίζει ο Αναλυτής; Ας σταματήσει, λοιπόν, το παραμυθάκι, γιατί δεν τους κάνει καλό...

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΕΝΕΛΑΟΥ 1 ΚΑΙ ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αγ. ΑΝΝΗΣ 24 - ΑΙΓΑΛΕΩ

Η γλύκα της αστικής εξουσίας

«Ο στόχος της παρουσίας μας στο Αφγανιστάν είναι να σταθεροποιηθούν οι δημοκρατικοί θεσμοί (...) Οι στρατιώτες μας φέρνουν μια κουλτούρα του πολιτισμού και της βοήθειας, όχι των συγκρούσεων (...) Βλέπουμε το ΝΑΤΟ και τις ΗΠΑ ως το φυσικό συμπλήρωμα της Ευρώπης».

Με τον αέρα του κυρίαρχου ανέβηκε στο βήμα της ιταλικής γερουσίας ο Ρομάνο Πρόντι και ξεκαθάρισε πως η εξωτερική πολιτική της Ιταλίας δεν αλλάζει. Ο ιταλικός ιμπεριαλισμός θα εξακολουθήσει να είναι βασικός εταίρος του ΝΑΤΟ και σταθερό μέλος στη «συνμαχία των προθύμων». Η πολιτική κρίση, που είχε προκληθεί εξαιτίας της άρνησης ορισμένων γερουσιαστών του κυβερνητικού συνασπισμού να ψηφίσουν υπέρ της παραμονής των ιταλικών στρατευμάτων στο Αφγανιστάν, εκτονώθηκε.

Οι ηγέτες όλων των κομμάτων του κυβερνητικού συνασπισμού, από τους μετριοπαθείς χριστιανοδημοκράτες μέχρι τους... ακροαριστερούς της «Κομμουνιστικής Επανάστασης», επαναβεβαίωσαν την εμπιστοσύνη τους στον «προφεσόρο», ο οποίος αντέδρασε με τον τρόπο που διδάχτηκε από την πολύχρονη θητεία του τότε στα άδυτα του καθολικισμού (υπήρξε επί χρόνια διοικητής της Τράπεζας του Βατικανού) και πότε στην κορυφή της ευρωκυβέρνησης (Κομισιόν): παραιτήθηκε! Παραιτήθηκε για να ξαναπάρει την εντολή σχηματισμού κυβέρνησης από τον πρόεδρο της Δημοκρατίας, αφού προηγουμένως οι ηγέτες όλων των κομμάτων του συνασπισμού έσπευσαν να εκφράσουν την υποταγή τους σ' αυτόν, εν είδει φόρου υποτελών φυλάρχων του μεσαίωνα.

Γιατί ήταν τόσο σίγουρος ο Πρόντι, ότι η «μπλόφα» του θα πιάσει και τελικά μέσα απ' αυτή την κρίση θα βγει πιο ενισχυμένος; Γιατί τους ξέρει σαν κάλπικες λιρέτες. Ξέρει πως κάνουν πολιτική με στόχο την αναρρίχηση στην αστική εξουσία και όχι με στόχο το τσάκισμα της αστικής εξουσίας και της ιμπεριαλιστικής πολιτικής της Ιταλίας. Τα φανταχτερά επαναστατικά λογάκια είναι απλώς ένα εκλογικό τέχνασμα, ένα όχημα με προορισμό την αστική εξουσία. Ο κίνδυνος απώλειας της περιπόθητης εξουσίας θα τους οδηγήσει στην ανοιχτή στήριξη του ιταλικού ιμπεριαλισμού. Όπως και έγινε. Γάτα με πέταλα ο «προφεσόρο».

Π.Γ.

ΥΠ: Την περασμένη Τρίτη, ο γενικός γραμματέας του ΑΚΕΛ Δ. Χριστόφιας απέρριψε κάθε ενδεχόμενο αποχώρησης του κόμματος από την κυβέρνηση συνασπισμού του Τ. Παπαδόπουλου, λόγω της διαφωνίας του στην ένταξη της Κύπρου στην ΟΝΕ από 1.1.2008. Προφανώς, η πλήρης ένταξη της Κύπρου στην Ευρωζώνη δεν θεωρείται μείζον ζήτημα για να απομακρύνει το ΑΚΕΛ από την εξουσία. Τότε τι νόημα έχει η διαφωνία του; Ε, κάτι πρέπει να λέμε για να παραμυθιάσουμε τους αφελείς. Κάποιες απόψεις είναι κάτι σαν διακοσμητικές καρφίτσες στις γραβάτες. Ομορφαίνουν τη σινιέ εμφάνιση. Λεπτομέρεια: Ο «Ριζοσπάστης» δημοσίευσε την είδηση χωρίς κανένα πολεμικό σχόλιο, χωρίς καν έναν υπαινιγμό. Θυμόσαστε τι έσπυρνε στον ΣΥΝ την περίοδο που έμπαινε η Ελλάδα στην ΟΝΕ;

ΥΤ2: Τι λένε το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ και η ελληνική του συνιστώσα για τη στήριξη του Πρόντι και της εξωτερικής του πολιτικής, με αποδοκιμασία ταυτόχρονα των γερουσιαστών που την καταψήφισαν, από το ηγετικό στέλεχος του ΕΚΦ και γραμματέα της «Επανάστασης» Φάουστο Μπερτινόνι;